உ

ஸ்ரீசற்குருவேநம:

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் சமஸ்கிருதத்தில்

அருளிச்செய்தபடி

தமிழில்மொழிபெயர்த்தது.

இஃது.

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை

வீராசாமிநாயுடு அவர்களால்

பிழையறப்பரிசோதித்து

திரிசிரபுரம்,

புஸ்தகஷாப்பு

காமாக்ஷிபிள்ளை

பெரியசாமிபிள்ளை

இவர்கள்கேட்டுக்கொண்டபடி

ஜெயூர்

புஸ்தகஷாப்பு

தி. சபாபதிபிள்ளை

அவர்களாற்றாது

சென்னை

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௲௮௱௮௰ ௵ பிப்ரவரி மீ

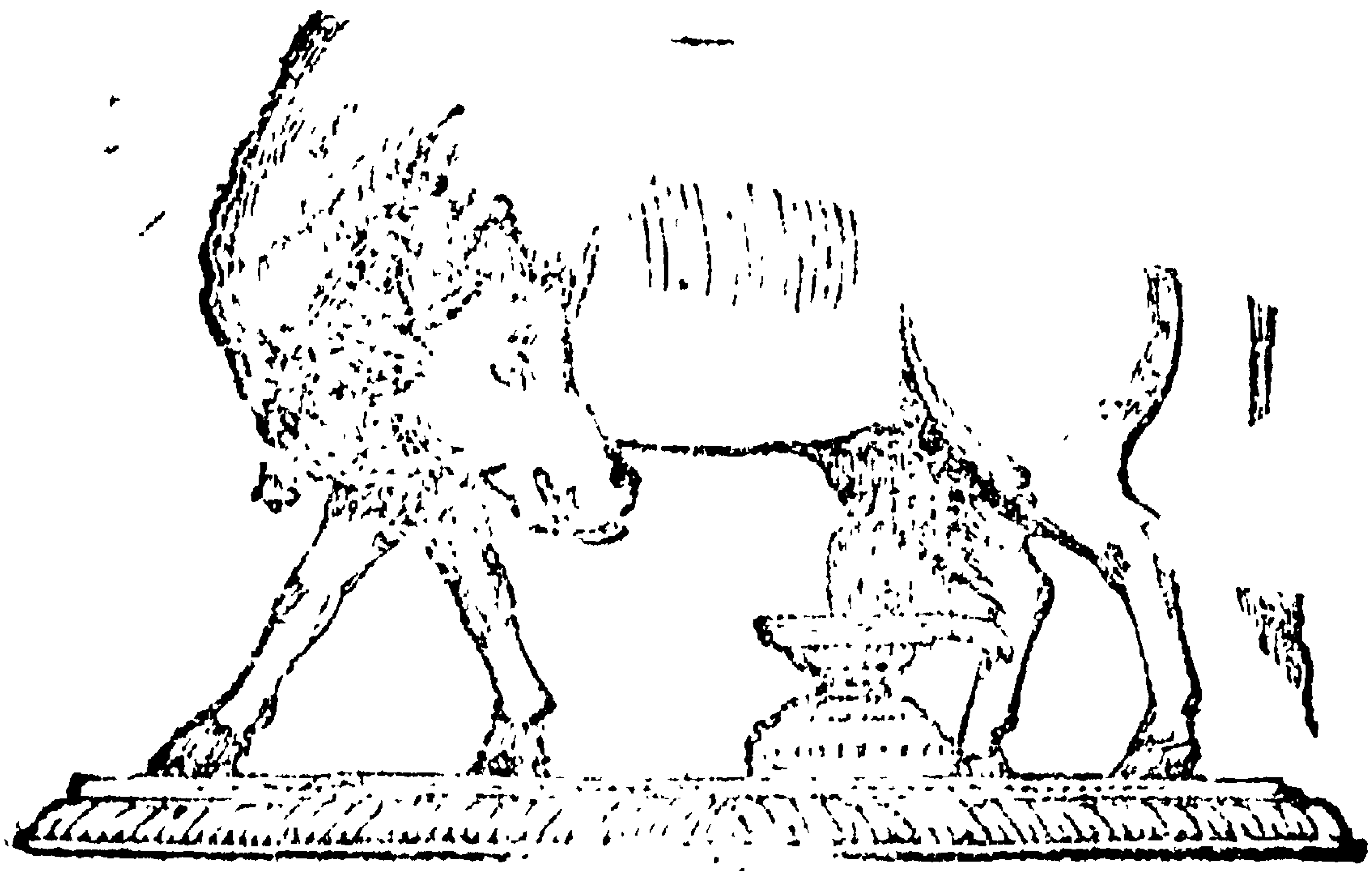

விளம்பரம்.

ல் யாவருக்கும் தெரிவிப்பதுயாதெனில் ஸ்ரீ தக்ஷிணகயி
ாமலை, திருச்சிரபுரம், திருச்சிறுப்பள்ளியென்னும் பலநாம
ஸ்ரீ திரிசிராமலை புராணம் என்னும் செவ்வந்திபுராணம்
அச்சி ாலவும் நூல்கிடைக்காமல் மறைவுபட்டிருந்ததி
ஷை யூர் மாதுருபூதேஸ்வரர் இடப்பாகம்பெற்ற
யம்மனென்றும் ஸ்ரீமட்டுவார் குழலம்பாளம்மனெ
ம இத்த ம்பெற்ற ஷை அம்மனுடைய அனுக்கிரகத்தால்சென்
னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாமிநாய்க்கர்வீதி (௯௩) வது நெம்பர்வீட்டில்
ஷை ஸ்ரீ மட்டுவார் குழலம்பாளம்மன்பேரால் அச்சுக்கூடம் வைத்து
விருத்தியுண்டாகி வருகிற இவ்வச்சுக்கூடத்தலைவராயும், ஷை யூரிலும்
தஞ்சாவூர் கருவூரிலும் புதுக்கோட்டையிலும் புஸ்தகக்கடை வைத்திருக்
கும் தி. சபாபதிபிள்ளையவர்களால் வித்துவாம்சர்களைக்கொண்டு பிழை
களைந் திருத்தி நல்லகாகிதமெழுத்துக்களுடன் ஷை செவ்வந்திபுராண
மும சைவாகம மிருபத்தெட்டினுள் - ௨௪ - வது சந்தான சர்வோத்த
மத்தின் உபதேசம் பதினொன்றினுள் - ௮ - வது சிவதருமோத்திர
மும் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரமும் அச்சிட்டிருப்பதால் அதுவு
ம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆறுமுகநாவலரவர்களாலும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புஷ்பரத செ
ட்டியாரவர்களாலும் அச்சிட்டபுஸ்தகங்களும் மற்றபலவிததமிழ் தெலு
ங்கு கிரந்தம் பாடசாலைக்குபயோகமுள்ள புஸ்தகங்களும் ஷை யூர்களில்
ஷை யார கடைகளில்விலைசகாயமாய் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு.
தி, சபாபதிபிள்ளை - தம்பி,
ஸ்ரீ வெங்கிடாசலம்பிள்ளை,
மருமகன் ஸ்ரீ சுப்பராயப்பிள்ளை.

ஷை ௯-வீ

உ

கடவுள் துணை.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முதலாவது

சித்திரதீபிகை.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தியமாகசகல வேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலேசேகரித்துக்கொண்டுசகலவேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாதபேருக்குமெளிதாகவேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்களைக்கண்டு அனுபவித்து மோட்சமடையத்தக்கதாக சகலவேதாந்தசம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலேயிருக்கின்ற பிரமானுபவத்தைப் பஞ்சதசப்பிரகரணத்தினாலேவெளிப்பண்ணவேணுமென்று பதினைந்துபிரகரணத்துக்குள் முந்தினபிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற இரண்டுநியாயத்தையுந்தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவின் இடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற செகத்தினுடையலட்சணம்சித்திரமேயல்லாமல்உண்மையல்லவென்கின்றதைச்சித்திரபடதிருஷ்டாந்த முன்னிலையாகவெளிப்பண்ணினபடி. படவையினிடத்திலேசித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டாப்போலே பரமாத்மாவாகவிருக்கின்றதன்னுடையஸ்வரூபத்திலேசிவன்செகத்துஈஸ்வரனென்னப்பட்டசித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிக.

சங்கை சித்திரப்படந்தானே தானாகவிருந்தால் வெளுத்தப்படமென்றும் கஞ்சிபூசினால் பசைப்படமென்று கரியால்சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால் லாஞ்சனப்படமென்றும் வர்ணம் அடைத்துத்தீர்ந்தால் ரஞ்சிகப்படமென்றுங் கண்டாப்போலே பரமாத்மாவிற்கு நாலுவித அவத்தை ஏது அதற்குஉபாதியேதென்னில்.

உத்தரம் பரமாத்மா ஒருபாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும்போதுசித்தென்னும், மாயையினுடனேகூடினால் அந்தரியாமியென்றும், சமஷ்டிசூட்சம பூதசூட்சும சரீரத்துடனேகூடினால் இரணியகெர்ப்பமென்றும், சமஷ்டிஸ்தூல பூதஸ்தூலதேகத்துடனேகூடினால் விராட்புருஷனென்றும் சொல்லப்படும்.

சங்கை பரமாத்மாவே சித்திரப்படமானலதைப் பற்றியிருக்கின்ற சித்திரபேதங்களேதென்னில்.

உ—ம் பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தம் உத்தமம்மத்திமம் அதர்மமாய்க்காணபிக்கின்ற புராணிகளும் மலை ஆறுகோபுரமுதலான சடங்களும் சுபாவ சைதன்யத்தினிடத்திலே மாயையாகின்றவானத்தினால் கற்பிக்கப்பட்டசித்திரமேயாம்

ச—கை இதுவேசித்திரமானால் சேதனம் அசேதனமென்னு மிருவகுப்பாயிருக்க கணக்கில்லையேயென்னில்

உ—ம் படத்தில் ஆபாசமெழுதியிருக்கின்றதுப்போல சைதன்னியசித்திரத்திலே பிராணிகள்மாத்திரத்திற்குச சிதாபாசர்கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாட்சாத் சைதன்னியமல்ல

ச—கை மலைஆறுகோபுரம் முதலானவைகட்கு வஸ்திராபாசத்வமேன் இல்லையென்னில்

உ—ம் சித்திரத்திற் பருவதமுதலானவைகட்குவஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலே சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மலைமுதலானவைகட்குசிதாபாசத்வந்தேவையில்லை

ச—கை பிராணிகள்மாத்திரத்திச் சிதாபாசா கற்பனைக்குப் பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் நால்வகைசரீரங்களை யடைந்து சனனமரணாதி சம்சாரமிருவகிக்கின்றதே பிரயோசனமாம்

ச—கை இப்படிசிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானால் சகலவாதிகளும்வெளளிகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக்காரியமேதென்னில்

உ—ம ஆபாசப்புடைவையின் வர்ணத்தைஅதிஸ்டானப் புடைவையின்வர்ணமாகச் சொல்லுகின்றதுப்போலே ஆபாசன்சம்சாரத்தை அதிஸ்டானத்திலே சுமத்துகின்றதற்கு அஞ்ஞானமேகாரணம்

ச—கை அந்தஞானத்திற்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் தன்னிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன்சம்சாரத்தையும் தன்னுடைய சுபாவமென்கிற மயக்கமேஅஞ்ஞானம்

ச—கை அந்த அஞ்ஞானத்தைபோக்குதற்கு உபாயமேதென்னில்

உ—ம் தனக்குஒருக்காலும் சம்சாரமில்லை சம்சாரமுஞ்சம்சாரியும் கற்பிதமென்கின்றவிவேகமே அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுதற்கு உபாயம்

ச—கை அந்தஉபாயம் எதுசெய்தால்வருமென்னில்

உ—ம சீவன்செத்து பரமாத்மாக்களை குருசன்னிதானத்தில் பலப்பட விசாரிக்கவேண்டும் அப்போதுவிவேகமவரும்

ச—கை மோட்சஅவத்தையில் பலமாகமிஞ்சிப்போகின்ற பரமாத்மாவையே விசாரிக்கவேண்டு மல்லாமல் வந்தியா புத்திரனைப்போலிருக்கின்ற சீவனையும் செகத்தையும் விசாரிக்கக்காரியமேதென்னில்

பஞ்சதசப்பிரகரணம்

உ—ம் ஏகீபாவமாயிருக்கின்ற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை விசாரமெல்லாம் சீவன் செகத்துக்களிலேதானே உண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாகமிஞ்சும்

ச—கை விசாரித்தஞானிகட்கு சீவன் செகத்துவாதிக்கப்பட்டால் திரும்பவும் விவகாரத்தோன்றுவானேனென்னில்

உ—ம் சுழுத்தியில் சீவன்செகத்துத்தோற்றம் விருவகையினாலும் இது முத்தியல்லாமலிருக்கையில் தோற்றமல்போகின்றதுவானதையல்ல இந்தஇருவகையும் மித்தையென்று நிச்சயமானத

ச—கை இந்த இருவகையுந்தோற்றுமானால் பரமாத்மமாத்திரமிஞ்சப் போகின்றது எப்படியென்னில்

உ—ம் பரமாத்மமாத்திரம் அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கின்ற நிச்சயமே மிஞ்சுகின்றது செகத்துடைமறைகின்றதல்ல செகத்தில்லாதிருந்தால் சீவன்முத்திகூடாது

ச—கை இந்தமூவகையும் எத்தனைகாலம்விசாரிக்கவேண்டுமென்னில்

உ—ம் விசாரத்தினால்வந்த ஞானம் பரோட்சஞானமென்றும் அபரோட்சஞானமென்றும் இருவகையாகவிருக்கும் இதில்அபரோட்சஞானம்வந்தால்விசாரத்திற்குமுடிவு

ச—கை இந்த இருவகைஞானத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் பிரமமொன்றுண்டென்கிறது பரோட்சஞானம் நானே அந்தப்பிரமமென்றதுணிவு அபரோட்சஞானம்

ச—கை இந்தஅபரோட்சஞானத்தை வருவிக்கின்றவிசாரமேதென்னில்

உ—ம் கடாகாயம் மகாகாயம் சலாகாயம் மேகாகாயம்போல கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈஸ்வரனையும் பகுத்தறிகின்றதே விசாரம்

ச—கை கடாகாயமும் மகாகாயமுங் கண்டோம் சலாகாயத்திற்கும் மேகாகாயத்திற்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் கடசலத்திற் பிரத்தியட்சமாக நட்சத்திரங்களோடே காணப்படுகின்ற ஆகாயம்சலாகாயம் மகாகாயத்தின்மேகசலத்திலே அனுமானத்தினால் கண்டபிரதிபிம்பமேமேகாகாயம்

ச—கை கூடஸ்தர்முதலான நாலுசைதன்னியத்தையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் நிருவிகாரமாகவிருக்கின்ற அஷ்டானசைதன்னியமே சரீரத்தில்
வளையப்பட்டது கூடஸ்தனென்றும்மற்றதுபிரமமென்றும கூடஸ்தரிடத்
திலேகற்பிதமான அந்தக்கரணப் பிரதிபிம்பன்சீவனென்றும்பிரமத்தி
ற்கற்பிதமான மாயாபிரதிபிம்பன் ஈஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்படும்

ச—கை சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத்தவிர வேறே கூ
டஸ்தர் எங்கேயென்னில்

உ—ம் கிலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைபட்டாற் போலச் சீவனாலே
கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டுமொன்றாகத் தோற்றுகின்றது

ச—கை இந்தச்சீவன்கூடஸ்தரை யென்பகுத்தரியவில்லையென்னில்

உ—ம் அதுவேமூலஅஞ்ஞானம்

ச—கை இந்தஅவித்தை யெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் ஆவரணமென்றும் விட்சேபமென்று மிரண்டுவிதமாயிருக்கும்

ச—கை அந்தஇருவகைக்கும் லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் நான்கூடஸ்தனைக் காணேனென்கிற அறிவாக் கிருந்தும்கூடஸ்த
ர்தோற்றமில்லையென்கிற பக்கமே யாவரணம் கிளிஞ்சலைவெள்ளியெ
ன்று பார்க்கிறதுபோல சுடராவசைதன்னியமாயிருக்கிறதன்னைக்கற்
பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விட்சேபம் .

ச—கை ஆதித்தனிடத்திலே யிருளிராததுபோல சுயம்பிரகாசமாயிருக்
கிற ஆத்மாவிலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம்வரக் கணக்கி
ல்லையே இதுநமக்குச் சம்மதமென்றாலும் அஞ்ஞானகாரியமான ஆ
வரணம் எப்படிவந்தது இதுவுமில்லையென்றால் ஆவரணத்தைப்போ
க்குகிற வேதாந்தத்தைப்படிக்கக் கணக்கில்லையேயென்னில்

உ—ம் நான் அஞ்ஞானியென்கிற அனுபவஞ் செபத்தினிடத்திலே கா
ணப்பியாமல் சித்தினிடத்திலே காண்பிக்கிற திருஷ்டமேயாம்

ச—கை அனுபோகங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதேயென்னில்

உ—ம் திருஷ்டமாய்க்கண்ட காரியத்திற்கு யுத்திதேவையில்லை காணாத
காரியத்திற்கே யுத்திவேண்டும்

ச—கை இப்படி சங்கித்தாலல்லவோ புத்தியிலே தூணைகணங்கியாயம்
போல திடப்படுமென்னில்

உ—ம் சுவானுபத்தைக்கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினாலேகூடஸ்தரு
க்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லை கூடியேயிருக்கலாம்

ச—கை ஆனாலிந்தஅஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுகிற விரோதியேது அது எங்
ஙனேகாணலாமென்னில்

உ—ம் சாஸ்திர விசாரஞானமே யஞ்ஞானத்திற்கு விரோதியது ஞானிகளிடத்திலேகாணலாம்

ச—கை விட்சேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் அவனெதினாலே கற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக்கதிட்டான மேதென்னில்

உ—ம் காரியகாரண சரீரத்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்காரி அஞ்ஞானகாரியமான விட்சேபத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்டான் அவனுக்கு அதிட்டானங் கூடஸ்த சைதன்னியம்

ச—கை இந்தகற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்குஞ் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்குஞ் சுபாவமாயிருக்கிற பேதமெப்படி பிராந்திசித்தமாயிருக்கிற அப்பேதமெப்படியென்னில்

உ—ம் ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக் கிளிஞ்சிலுண்மை வெள்ளியென்கிற ஆரோப மித்தை யென்கிறதுபோல சுபாவசித்தபேத மென்றறிக இதுவெள்ளியென்கிற வொருமை மயக்கம் போல நான்தானென்கிறவொருமையேபிராந்தி

ச—கை ஈதென்கிறசாமான்னியம் போலவும் வெள்ளியென்கிற விசேடம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்குங் காண்பிக்கவில்லை யென்னில்

உ—ம் தேவதத்தன்றான்போனவன் எக்ஞியதத்தன்றான் கண்டவன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்டவனென்கிற விவகாரத்திலே இது வெள்ளியிதுபுடவை யிதுசடமென்கிறாப்போலச்சாமான்யம் விசேடம் இரண்டுங்காண்பிக்கின்றது

ச—கை இந்தப்பேதஞானத்திலே யுமக்குப்பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் தானென்கிறசொல்லுக்கு அர்த்தம்நானென்கிற அகங்காரிக்கு அன்னியரான கூடஸ்தனொன்றேயர்த்தாந்தம

ச—கை கடந்தான்படந்தான் கோபுரந்தான் என்னுமிடத்தில் அசேதனத்திலே தானென்கிற சொல்லுவரலாமோவென்னில்

உ—ம் சிதாபாசனில்லாததுபற்றிச் செடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிகளுஞ் சிதாபாசனைப்பற்றிச் சேதனமென்று காண்பித்தபிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தமான பிராணிகளும் ஆத்மாவொருவரிடத்திலே யிருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினாலே யெல்லாவற்றையும் பற்றித்தானென்று வழங்குகிறசொல் எங்கும் ஆத்மாவும் யென்கிறதைக் காட்டுகின்றது ஆகையினால்தானென்கிற சொல் எங்கும்வரலாம்

ச—கை தானென்றசொல்போல அதுஇதுவென்கிறசொல்லும் எல்லாவற்றிலும் சாமான்னியமாக விருக்கையினால் இதுகளும் வாத்மாவாகட்டுமேயென்னில்

உ—ம், இதுஅதுவென்கிறசொல் நல்லது பொல்லதென்கிற சொல்போலப்பட்டுபாதியிலே சாமான்னியங்கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவி

ல்லையாகையினாலே யிதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லதுதா னென்று சர்வத்திரசாமானியமாய்த் தோற்றுகிறதுதானேயாத்மாவென்றும் விசேடமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தம்

ச—ங்கை இதுவெல்லாருக்கும் ஏன்தெரியவில்லையென்னில்

உ—ம் முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாரான்மிய அத்தியாசத்தை யடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமானியவிசேடம் வெட்டவே காரியவேறு பட்டிருக்கினும ஒன்றாய்க்கண்டார்கள்

ச—ங்கை இந்தஅத்தியாயமெப்படிப்போமென்னில்

உ—ம் விசாரஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் சாவரமும் போமென்று முன்சொன்னதேயாம

ச—ங்கை இந்த ஞானிக்குக்காரணமான அஞ்ஞானம்போயுங் காரியமான விட்சேபமிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் விட்சேபத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகை அவற்றில் அஞ்ஞானநசித்தும கர்மநசியாதபடியால் பிராரத்வந்தொலையுமட்டுமிருக்கும்

ச—ங்கை காரணம் நட்டமாயுங் காரியமிருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவே யென்னில்

உ—ம் உங்கள்தார்க்கமதத்திலே காரணநட்டமாயுங் காரியஞ்சற்றுப்போதிருக்குமென்பது நமக்குஞ்சரியல்லவோ

ச—ங்கை இப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப்பின் காரியஞ் சற்றுநேரமல்லோ இருக்கவேண்டும் ஒருபுருடாயசுள்ளமட்டுமிருக்குமென்கிறது கூடாதேயென்னில்

உ—ம் இரண்டொரு நாளிலுண்டான காரணதிரவிய மென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும்ஒருசாமகாரியதாமசமுண்டென்றால் அனந்தகற்பத்தியிலேயிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நட்டமானாலும் அதின்காரியமான விட்சேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல்விஸ்தாரமல்ல

ச—ங்கை இப்படி தர்க்கிகயன்றதேயல்லாமல் பிரமாணமில்லையோவென்னில்

உ—ம் இப்படி வாயடியையடி அடிக்கிறது உங்கள்தர்க்கமதத்திலேயல்லாமல்நமக்கு சுருதியுக்தியனுபவமூன்றுமுண்டு

ச—ங்கை இனிதர்க்கம்போதும் உமதுசித்தாந்தமேதென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவகையுமொருவனுக்கண்டுகொண்டு சம்சாரத்திலே பாடுபடுவார்களென்றும் அந்தஇருவகையும் வேதாந்தஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்று மறிகிறதேசித்தாந்தம்

ச—ங்கை வேதாந்தமல்லாத சாத்திரத்தினாலே முத்தியில்லையோ வென்னில்

உ-ம், மற்றைச் சாத்திரமெல்லாம் பிரார்த்தாளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சாத்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற் கலக்கமாய்க் குழம்புமல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாது.

ச-கை, இன்னாரின்ன சாஸ்திரகாத்தாக்கள் இன்ன வின்னதைப்பொருளென்று கலக்கினார்களென்கிறதையும் இவர்களுக்குப் பரம்பரையாய்த் தெளிவுவரும் வழியுமின்னபடியென்று சொல்லவேண்டுமென்னில்

உ-ம், பாமரரும் லோகாயுதர்களும் விரோசனன் சொன்ன சித்தாந்தயுத்தியினாலே தூலசரீரமே வாத்மாவென்பார்கள் சாருவாகனன் சீவன் போனபட்டிலே சரீரமிருந்துப்போகிறபடியால் நான்கண்டேன்கேட்டேனென்கிற யுத்தியினாலும் தேகமாத்மாவல்ல இந்திரியமேயாத்மாவென்றுஞ் சொல்லுவான் பின்னைச் சிலசாருவாகர் பிராணன்போனால் இந்திரியங்களிராதபடியினால் பிராணனேயாத்மாவென்பார்கள் உபாசகர்கள் மனதுஇல்லாதபோது பிராணன் தெரியாதபடியினாலே மனதேயாத்மாவென்பார்கள் சௌனிகவாதிகள் புத்தியில்லாவிட்டால் மனது வாதிக்கிறபடியினாலே புத்தியேயாத்மாவென்பார்கள் யுக்தன்சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக வொன்றுமிராதபடியினாலே சூனியமாத்மாவென்பான் பட்டாசாரியார் சுழுத்தியிலே சூனியமாயிருந்ததென்றுகண்டு சொல்லுகிறபடியினாலே அத்மா சத்தென்பார்கள் அநந்தரான்றும் ஆகாரக்காரரும் சுழிமுனைநாடி வழியிலே சஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மாவணுவென்பார்கள் திகம்பரர்கள் யாத்திரைமஸ்தகபரியந்தம் அறிவுகலந்திருக்கிறபடியினாலே ஆத்மா புருடபிரமாணமென்று சொல்லுவார்கள் பிரபாகரரும் தார்க்கிகரும் ஆத்மா பரிச்சின்னமாயிருந்தாலழிந்துபோமென்று பரிபூரணமாய் சடமாயிருக்குமென்பார்கள் பாட்டமதத்திலே சுழுத்தியிலே சடமாஞ்சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காண்பிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா சடசித்தாயிருவகையுமாயிருக்குமென்றுஞ்சொல்லுஞ் சாங்கியமதத்திலே பூரணத்திற்கு இரண்டு இலக்கணங்கூடாது ஆத்மா சித்தாய பரிபூரணமாயிருப்பார் அவர்களிடத்தில் சுழுத்தியிற்காண்பிக்குஞ் சடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்று சொல்லும் யோகமதம் பிரகிருதி தானுமொருவரில்லாவிட்டால் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்றும் அடக்கியாளுவாரில்லாவிட்டால் ஆத்மாக்களுக்குப் பந்தமோக்ஷமில்லையென்கிறபடியினாலே இந்த ஆத்மாக்களைத் தவிர ஈஸ்வரனொருவனுண்டென்று சொல்லுஞ் சஞ்சலமதம் அசங்கசைதன்னியமே ஈஸ்வரனானால் எல்லாரையுமடக்கியாளமாட்டாதுயாகையினாலே அந்தரியாமியே ஈஸ்வரனென்று சொல்லுகதாரகித்தமதம் அந்தக்கரணமில்லாவிட்டால் சங்கற்பங்கூடாதுயாகையினாலே இரணியகர்ப்பனே ஈசுரனந்தரியாமியல்லவென்று சொல்லும் விவருகதன் தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்குமசரீரந்தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வருவங்காட்டுகிறபோது பெருங்காலந்தேகமாக காண்பித்ததினாலே விராட்புருடனே ஈசுரனெ

யகெர்ப்பனல்லவென்றுசொல்லும் பிரசாபத்தியமதம் யெங்குங்காலிருக்கிறவா ஈச்சுரனானபடியினாலே அவனுடையும் ஈசுரனாகவேணும் ஆகையினாலே பிரமாவேயீச்சுரனல்லாமல்மற்றதுயீச்சுரனல்லவென்றுசொல்லும்வயிஷ்ணவமதம் இந்தப்பிரமாவும் விஷ்ணுவினுடைய திருநாபியிலே பிறந்ததினாலே விஷ்ணுவேயீசுரனென்றுசொல்லும் சைவாகமஞ்சிவனுடைய பாதம் விஷ்ணுவினாலேகாணப்படாதபடியினாலேசிவனேயீச்சுரனாகவேணுமென்றுசொல்லும் காணபத்தியமதம்திரிபுரசங்காரத்திலே, சிவனுங்கணபதியைப் பூசைபண்ணபடியினாலே விக்கினேச்சுரனே ஈசுவரனென்றுசொல்லும் புராணிகமதம் இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவகதைகளெல்லாம் புண்ணியதலங்களிலே விளங்குகையினாலே தலங்களே ஈச்சுவரனென்றுசொல்லும் விருட்சார்ச்சனை மதம் தலங்களுமரங்களாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில்அரசுயெருக்குமுதலானதுகளை அவாளவாள் குலதேவதைகளாகப்பூசை பண்ணுகையினாலும்மரங்களேயே ஈசுவரனென்று சொல்லும் இப்படியின்னம் அனேகவாதிகள் தங்கள்தங்கள் மதாபிமானத்தினாலேயந்திரசாந்திர கற்பாரசவாதற்ப முதலானதுகளைத்தொடுத்துக்கொண்டு அலைந்தார்கள் இவ்விதமாக அஞ்ஞானசாத்திரகர்த்தர்கள் அலைந்தபடிசொன்னோம்.

ச-ங்கை இப்படியெல்லாச்சாத்திரகர்த்தாக்களும் வஸ்துநிண்ணயம்பண்ணமாட்டாமல் அலைந்தால் தத்துவநிண்ணயம்பண்ணுவதெப்படியென்னில்

உ-ம் பிரமமொன்றேபொருள்மற்றுள்ளதெல்லா மாயாமயமென்கிற வேதாந்தத்தை விசாரித்து வஸ்து நிண்ணயம் பண்ணவேண்டும்.

ச-ங்கை அப்படியானால் இந்தவாதிகளுக்கெல்லாம் விரோத மல்லவோவென்னில்.

உ-ம் ஒன்றேபொருளென்கிற வேதாந்திக்கும் அதைத்தானேகுருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்தவாதிகளுக்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லை.

ச-ங்கை பிரமமொன்றேஉண்மைப்பொருளென்கிறவேதாந்தத்துக்குமற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிறதற்கும் பிரமாணமேதென்னில்.

உ-ம் இப்படிசொல்லுகிற முப்பத்திரண்டுபநிஷத்துமேபிரமாணம்.

ச-ங்கை இவ்வளவுஞ்சித்துலட்சணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்குலட்சணமெப்படியென்னில்.

உ-ம் மோகலட்சணமும் சடலட்சணமுமாயிருக்கும்.

ச-ங்கை இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலட்சணமிருவகையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ-ம் ஆகாசமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாஞ் செடமாயிருக்கக்கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் தனக்குஅகப்படாதபடியினாலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோம்

ச-ங்கை சீவன் ஈஸ்வரன்செகத்தெல்லாமெல்லாரும் உண்மையாய்க் கண்டிருக்கிறதைமாயையென்கிறதெப்படியென்னில்

உ-ம். இந்தமாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகிகதிருஷ்டியினாலே யுண்மையா
கவும் யுக்தியினாலேயநிர்வசனமாகவும் வேதாந்தஞானதிருஷ்டியினா
லேகாலத்திரயத்து மில்லாததாகவும் இப்படிமூன்றுவிதமாயிருக்கும்

ச-கை இந்தமாயாகற்பிதபிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தகாலத்திலேயுண்டு எந்
தக்காலத்திலே யில்லையெனில்

உ-ம், சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலும் விரிந்தசித்திரப்படம்போலே
யுண்டாயிருக்கிற காலமொன்றுஞ் சுழுத்திமூர்ச்சைசமாதிகளிலே சுரு
ட்டினசித்திரப்படம்போல இல்லாதகாலமொன்றுமாம

ச-கை இந்தமாயைசுதந்தரையோ பராதீனமோவென்னில்

உ-ம். சைதன்னியத்தையன்றியிலே விளங்காதபடியினாலே பரா
தீனமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்த சைதன்னியத்தை செடமாயி
ருக்கிற செகத்தாகவுஞ் சிதாபாசனாயிருக்கிற சீவேசுவரராகவும்ப
ண்ணுகையினாலே சுதந்தரையுமாம

ச-கை இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்கு சொரூபலட்சண
ங்கெட்டதேயென்னில்

உ-ம் மாயைகூடஸ்தத்தைத் தொடாமற்றானே சீவன் செகத்தையுண்டாக்கு
கையினாலே சொரூப அழிவுகெடவில்லை

ச-கை முன்கற்பித்ததைத்தானே சீவன்செகந்தாயப்பண்ணுகிறதென்கிறீ
ர் பிறகு பிரமத்தைத் தொடாமற்பண்ணுகிறதென்கிறீர் இந்தஇருவசனங்க
ளுங்கூடாதேயென்னில்

உ-ம். கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமென்று வேத
ஞ்சொன்னபடியினாலே விரோதமில்லை நீர்பயப்படவேண்டாம்

ச-கை இப்படிமாயைகற்பித்ததெல்லாங் கூடாததைக்கூட்டிவித்ததாகவி
ருக்கிறதோ இப்படிக்கொத்தசத்தி மாயைக்கெங்கேயிருந்து வந்ததெ
ன்னில்

உ-ம் ஒருமாயைக்குப்பிறந்த ஐந்துபூதங்களிலே ஒன்றிலேகடினமும் ஒ
ன்றிலேகுளிர்மையும் ஒன்றிலேசூடும் ஒன்றிலேசலனமும் ஒன்றிலே
வெளியுங் கண்டபடியினாலே இந்தமாயைக்கூடாததைக் கூட்டிவைக்
கிறதென்றே சுபாவம் இந்தசத்திமாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல்
ஒன்றினால் வந்ததல்ல

ச-கை. எல்லாரும் இந்தச்செகத்துமாயாமயமென்கிறதை யேன் அறியவி
ல்லையென்னில்

உ-ம். இந்திரசாலக்காரனைக் காணுமளவும் இந்திரசாலமுண்மையாய்த்
தோற்றுகின்றாப்போல்மாயைக்கு அதிட்டானத்தையறியுமளவும் மா
யை யுண்மையாய்த்தோன்றும் அதிட்டானத்தையறிந்தால் பொய்யா
ய்ப்போம்;

ச-கை சகலவாதிகளும் மாயைக்குள்ளேதானே இதுபொருள் அதுபொருளென்று சங்கிக்ககாரியமேதென்னில்

உ-ம். சந்தேகசொரூபமாயிருக்கின்ற மாயைக்குப் பரிகாரந்தேடாமல் சங்கைக்குள்ளே சங்கைபண்ணுகிறது அவர்களைப்பிடித்தஞ்ஞானம்.

ச-கை ஆனாலிதற்குப் பரிகாரமேதென்னில்

உ-ம் இதுபொருளெல்லா மாயையென்றறிகிறதே பரிகாரம்

ச-கை கண்ணாரக்கண்டு நிர்ணயமாகாத இந்திரசாலம்போலே இந்தச்செகத்துமாயமாயிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லோ யிருக்கின்றதென்னில்

உ-ம சத்துஅசத்தென்று இருவகைநிர்ணயத்துக்கு மகப்படாதசெகத்தை உண்மையென்கிறது உன்னுடையபட்சபாதமேயல்லாமல்செகத்துமாயைதானே

ச-கை நீசொன்னதேயல்லாமல்செகஞ்செகத்துமாயையென்றுசொன்னபேருண்டோவென்னில்

உ-ம். செடமாயக்கெர்ப்பவாசம்பண்ணி சுக்கிலஞ்சேதனைப்போலப் புறப்படுப்பெரியவன்சிறியவனென்றுண்டுடுத்துக்கண்டுகேட்டுத் திரிகின்றதைப்பார்க்க வேறேயிந்திரசாலமேதென்று வசிட்டரும் இந்தத்தேகம்போலே யாலமரமுதலானதுகளும் வினையெங்கேவைத்ததுமரமெங்கேவந்ததென்று மயங்காதுசகலமுமாயையென்றே காணவேண்டுமென்று வியாசருமனதிலேசிந்திக்கிற நிர்ணயமாகாதபொருளைத்தர்க்கிககவொண்ணாதென்றும் நிர்ணயிக்கப்படாத செகத்திலே இதுபொருள் அதுபொருளென்று சங்கிக்கத்தேவையில்லை சகலமுமாயையென்றே காணவேண்டுமென்று யாவர்களுக்கும் திருவுளமியற்றியிருக்கிறார்கள் பின்னும்பின்னபடியென்றுசிந்திக்கப்படாததையுண்டாக்குகிறசத்திமாயையென்றுயெல்லாருஞ்சொல்லியிருக்கிறார்கள்

ச-கை இந்தமாயைக்கெல்லாம பீசமெங்கேகாணலாமென்னில்

உ-ம் மறந்தமரத்தையடக்கியிருக்கிறவிதைபோலே சாக்கிர சொப்பனபிரபஞ்சத்தையடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம்சுழுத்தியிலே யெல்லாருங்காணவில்லையா

ச-கை சகலபுத்திவாசனையு மாயையிலேயடங்கு மென்கிறதற்கடையாளமேதென்னில்

உ-ம், மாயாப்பிரதிவிம்பம்மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டு சர்வக்கியராயிருக்கின்றதே யடையாளம்

ச-கை, ஆனாலீஸ்வரவுபாதியெப்படியிருக்குஞ் சீவவுபாதி யெப்படியிருக்குஞ் சீவேசுரர்களெப்படி யிருப்பார்கள் ஈசுவரனையறிகிறதெப்படியென்னில்

உ-ம் மேகம்போலே யிருக்கும்மாயை மேகத்தின் வில்லைப்போலேயிருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற்பிரதிவிம்பித்த வாகாசம்போலே

யிருப்பான்சிதாபாசன்மேகாசம்போலீசுவரனையனுமானத்தினலே யறியவேண்டும்-

ச-கை, இந்தப்புத்திவாசனைகளிலே பிரதிவிம்பித்தால் சிதாபாசனையும் மாயாப்பிரதிவிம்பராயிருக்கின்றஈஸ்வரனையும்எந்தவடைவிலேபகுத்துக்காண்கிறதென்னில்

உ-ம், வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடப் புத்திரூபமாயிருக்கிற போதுசிதாபாசத்தை வெட்டவெளியாய்க்காணலாம்ஈஸ்வரத்தைசாவத்தியென் சாவேஸ்வரன் அந்தரியாமியென்று வேதஞ்சொல்லக்கேட்டறியலாம்

ச-கை, இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசராளுல் இவர்களுக்குத் தாரதன்மிய மேதென்னில்

உ-ம், சிலர்கள்மாயையின் வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும் மாயைத்தான் வசம்பண்ணிக்கொண்டவர் ஈஸ்வரனென்றுந்தாரதன்மியங்காணலாம்

ச-கை, ஈஸ்வரனை சாவக்ஞனென்பதும் அந்தரியாமியென்பதும் சர்வேஸ்பரனென்பதும் யெதினலென்னில்

உ-ம், இவனுக்கு உபாதியனமாயையிலே சகலருமிருக்கிறபடியினலேசர்வக்ஞனென்பதும் சகலருக்குமபுத்திகளுக்குள்ளிருந்து யாட்டுகிறபடியினலே அந்தரியாமியென்பதும இவனுண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தையொருத்தராலுந் திருப்பப்படாதது கொண்டுசாவேஸ்வரனென்பதுமாம்

ச-கை இந்தஈஸ்பரனுக்குச்சர்வக்ஞியத்துவமுண்டாஞல் எல்லாராலுமேன் அனுபவிக்கப்படவில்லையென்னில்.

உ-ம் வாசனைகளெல்லாம் பரோட்சமானபடியினலே யனுபவிக்கப்படவில்லை.

ச-கை அந்தரியாமிக்கித்தனைகுண முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது இவனுக்குச்சரீரமேது இவர்கற்பித்ததேபிரபஞ்சத்திற்குவழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ-ம் அந்தரியாமிக்கித்தனைகுணமென்கிறதற்குவேதம்பிரமாணம்புடவையிலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறதுபோலச் சகலத்திலுமிவருபாதானமாயிருக்கிறபடியினலே சகலருமிவருக்குச்சரீரம ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதங்களிலுமிருந்து தேகாதிபாவைகளையிமானகையிற்கறைப்பூட்டி விதிவிட்டதவழியேயாட்டுகிருனென்கிற கீதாவசனமும் இது தர்மமென்றறிவேன் இதிலேமீளவுமில்லை இது அதர்மமென்றறிவேன் இதில் திரும்பவுமில்லை யாரோவொருவனிப்படியாட்டுகிறனென்கிற பாண்டவகீதையும்பிரமாணம்.

ச-கை சகலருமிப்படி யீஸ்வரனேயாட்டுகிறதினுல் புருடனுடையவுஞ் சாகத்தேவையில்லையோ வென்னில்.

உ-ம், உச்சாகமும் அவரவர்கள் மந்திரகிடாப் ஈஸ்வர சங்கற்பமேயான படியினாலே உச்சாகமும்பண்ணவேண்டும்

ச-கை, அப்படியானால் ஈச்சுரசங்கற்பந் தேவையில்லையேயென்னில்

உ-ம், ஈச்சுரவரப்பிரசாதங் கொண்டுதான் அகங்களென்கிற ஞானம்வர வேண்டிய படியினாலே யீச்சுர அனுக்கிரகமும் வேண்டும

ச-கை, ஈச்சுர அனுக்கிரகங்கொண்டுதான் அகங்களென்கிறஞானம் வந்தனுறப்பிரயோசனமே தென்னில்

உ-ம், இதனால்முத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச-கை, அந்தரியாமி சிருட்டிக்கிற அடைவேது அழிக்கிற அடைவேது யென்னில்

உ-ம், சித்திரப்படத்தைவிரித்தாப்போலத் தமயிடத்திற்பிரபஞ்சத்தைய வறவர் கர்ம வசத்திலே தோற்றுகிறதே சிருட்டியும் சுருட்டினபடம் போல அவரவர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தைத் தம்மிடத்திலே யடக்குகிறதே பிரளயமுமாம்

ச-கை, ஒருஈச்சுரனே சித்திக்குஞ் செகத்துக்கும் காரணமெப்படியாவ ரென்னில்

உ-ம், சைதன்னியமான படியினாலே சித்திகளும் மாயையினுபாதியைப் பற்றிச்செடத்துக்குங் காரணமாவர்

ச-கை, இப்படியானாற் பிரமந் தானேசெகத்காரணமென்று சுரேசுவராசாரியார் சொல்லுவானேன்னில்

உ-ம், உயிரையுங்கூடஸ்தனையும் அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தினாலேயொருமைப்பாமல் கண்டாப்போல ஈச்சுரனேயும்பிரமத்தையு மொன்றாகக்கண்டுசொன்னார்.

ச-கை அன்னியோன்னிய அத்தியாசமெப்படிகூடுமென்னில்.

உ-ம், ஈச்சுரனுடையசெகத்காரணத்துவம் பிரமனிடத்திலும்பிரமத்தினுடைய சச்சிதானந்த லட்சணம் மாயப்பிரதிவிம்பரிடத்திலும்அத்தியாசம்பண்ணப்பட்டுங்கஞ்சிபூசினபடம்போலொன்றாச்சுது.

ச-கை இந்தவுளவுகீரறிந்தவகையெப்படியென்னில்.

உ-ம், ஆறுலிங்கத்தாலும் வேதாந்தவியாசாரம்பண்ணிப் பிரமமேயசங்கமென்றும்மாயாப்பிரதிவிம்பரேசிருட்டிக்கிறவரென்றுமறிந்தோம்,

ச-கை சிருட்டிபண்ணின அடைவெப்படியென்னில்,

உ-ம், ஆனந்தமயருமிருந்த ஈச்சுரன்சுழுத்தி சொப்பனமாகிறாப்போல மாயையைவிரியப்பார்த்து இரணியகெர்ப்பருனார்.

ச-கை ஒருவேதத்திலேயொன்றிலேயென்றுண்டாச்சுதென்றுகிரமசிருஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலேயொருமித்தசிருஷ்டிசொல்லுகிறது எது பிரமாணமென்னில்.

உ-ம், இரண்டுவகைசொப்பனமு முண்மையானபடியினாலேயிப்பிரமா ணம்.

ச-கை, இரணியகெர்ப்ப சொரூப மெப்படியிருக்குமென்னில்

உ-ம், சூட்சுமசரீரசமட்டியாயப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறாப்போலெ ங்குமிருப்பதால் இச்சாசத்திகிரியாசத்தி ஞானசத்தியுடையவ ரிரணி யகெர்ப்பர்

ச-கை, இந்தஇரணியகெர்ப்ப மெப்படி காண்பிக்குமென்னில்

உ-ம், சந்தியிருட்டியிலே காண்பிக்கிறவுலகம்போலவும் கரியாலேயச்சு க்கட்டின சித்திரப்படலம்போலவும் எங்குமொக்கதுயமுளையாயிரு க்கிற பயிர்களைப்போலவும் ஈசுரசூட்சுமசரீரம் அழகாகவெங்குமெங் கா லஞ்சனைபண்ணப்பட்டுத்தோற்றும்

ச-கை, இந்தஈசுவரனுடைய சூட்சமசரீரந்தால அவக்ஷதையையடைந்து தோற்றுகிறதெப்படியிதற்குப்பிரமாணமெப்படி இவ்வவயவங்களொ த்தஅந்தஅவயவங்களைப் பூசித்தால்பலமேதென்னில்

உ-ம், பஞ்சீகரணம்பண்ணப்பட்டு வெயிலிலே விளங்குகின்றலோகம் போலவும் தீர்ந்தசித்திரப்படம் போலவும் பழுத்திருக்கிறபயிர்களை போலவும் வெட்டவெளியாயத்தோற்றின ஈச்சுரசரீரமுமவிராட்டென் பதுவிசுவரூப அத்தியாசமும்புருஷ சூக்தவேதமும் பிரமாணம் பஞ்ச மூர்த்திகள் வாஞ்சிரமுடையபோகள்தேவசுராதிகள் சமுயஜாதிகள் மயில்ராமரி முதலானது வாச்சியளி முதலானதெல்லாம் ஈச்சுரனு டைய அவயவம உபாசித்தமூர்த்தியதிகாரிக்குதக்கதாய்ப்பலம்வரும்

ச-கை, எல்லாரும்பூசிக்கிற ஈசுவராவய்வானால் மோட்ச மெல்லாருக்கும் ஏன்வரவில்லை யென்னில்

உ-ம், மாயிகத்தை யுபாசித்தால் மாயிகபலமேயல்லாமல் மோட்சம் வ ராது

ச-கை, பின்னரெதினாலே மோட்சம் வரவேண்டுமென்னில்

உ-ம், பிரமதத்துவவிசாரத்தினாலே மோட்சம் வருகிறதேயல்லாமல் மற் றொன்றினாலேவராது

ச-கை, பிரமஞானமன்றியிலே பின்னை யொன்றினாலேயுஞ் சஞ்சாரம் போகாதோ வென்னில்

உ-ம், தான்விழித்தாலொழிப்பதன்னுடைய சொப்பனம் போகாதது போலஅத்துவித பிரமஞானத்தினாலே அஞ்ஞான கற்பிதமான சிவே சுரசெகத்தென்கிற சொப்பனமும் போகவேண்டும்

ச-கை, பிரமத்திற்கு அபின்னமாயிருக்கிற சிவேஸ்வரானையுங்கற்பித செ கத்தோடே கூட்டலாமோவென்னில்

உ-ம், அவர்களும் மாயாகற்பிதமான படியினாலே செகத்தோடேகூட்ட லாம்

ச-ங்கை. இனியிவர்களாலே கற்பிதமேதென்னில்

உ-ம், வீட்சணமுதற் பிரவேசாந்தசிருஷ்டியெல்லாம் ஈசுவரன் கற்பித்ததும் சாக்கிரமுதல் மோட்சபரியந்தஞ் ஜீவன்கற்பித்ததுமாம்

ச-ங்கை-இப்படிபிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொருளானால்வாதிகளெல்லாருஞ் சிவேசுரவிஷயத்திலே வாதம்பண்ணுகிறதற்கு காரணமேதென்னில்

உ-ம். அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாகவிண்ணிலே மாய்கிறார்கள்

ச-ங்கை, நீயொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகளிப்படி கெட்டுப்போகலாமா இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமேயென்னில்

உ-ம், பிராந்தாளுக்குப்பக்குவம்வரா முன்னமேபோதித்தால் இளைப்புமாத்திர மிச்சமல்லாமல் அவாள்புத்தியிலேயே யேராது

ச-ங்கை. எந்தவாதிகள் எதிலேபிராந்தாளாயிருக்கிறார்களென்னில்

உ-ம், லோகாயுதமுதல் சாங்கியமதபரியந்தஞ் சிவப்பிராந்தியிலேயலைந்தபேர்கள் யோகமுதல்விருட்டார்ச்சனைபரியந்தம் ஈஸ்வரபபிராந்தியிலேயலைந்தபேர்கள்

ச-ங்கை, பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரக்கர்த்தர்களைப் பிராந்தாளென்று சொல்லலாமோவென்னில்

உ-ம். அத்வைதபிரமத்தை யறியாதபடியினாலே இவர்கள் பிராந்தரென்பது தப்பாது இவர்களுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லை

ச-ங்கை சிவவாதிகளோடே ஈஸ்வரவாதிகளையும் பிராந்தாளென்றுசொல்லலாமோவென்னில்

உ-ம் சொற்பனத்திலே பிட்சையெடுக்கிறவனிலும் இராசாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டுஞ்சரியாய்ப்போமென்கிறாப்போல இருவகைவாதிகளுக் கற்பித்ததிலே தாரதம்மியமானாலும் ஞானவந்தாளை கருதித்து இரண்டுபேரும் பிராந்தாளேயாம

ச-ங்கை, மோட்சம்வேண்டுமென்கிறவனுக்கு இந்தவாதங்களை விசாரிக்கத்தேவையில்லையோ வென்னில்

உ-ம், பூர்வபட்சமாய் விசாரித்துத்தள்ளி விடுகிறதேயல்லாமல் சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமேயாம்

ச-ங்கை சாங்கியம் யோகம்இந்தவிருவகையிலேயுஞ்சொன்ன சிவனும் ஈஸ்வரனுஞ்சுத்தசைதன்னியமானபடியினாலேஇந்தஇரண்டையும்வேதாந்தத்திலே கூட்டலாமே இந்தஇரண்டையுந் தள்ளப்படாதேயென்னில்

உ-ம். அதிலேசிவேஸ்வரருக்கு பேதஞ்சித்தமானபடியினாலே நமதுசித்தாந்தத்திற்குககூடாது

ச-ங்கை- உம்முடையபதத்திலே தற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் ஆர்த்தபேதமில்லையோ வென்னில்

ச—கை அத்துவிதத்தைப்போதிக்கவேண்டுமென்கிறதற்காகவொருவகுப்பு ப்பகுத்துக் காட்டினதேயன்றி அர்த்தபேதமில்லை இப்படியானால்பட் சணையிலே பதார்த்தங்களைச்சோதிப்பானேனென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானத்தினாலே சிவேஸ்வரரானை வேறாகக்கண்டுவந்த பிராந் தானுக்கு அந்தபிராந்தி போகவேண்டுமென்று பதார்த்த சோதனைப ண்ணிக் காட்டினதாம

ச—கை பதார்த்தசோதனையிலே யிருவரையுமொருவராய்க்காண்கிறதெ ப்படியென்னில்

உ—ம் உபாதி கற்பிதமாயிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகாசத்தையும் விட்டு இதுகளுக்குத் திட்டானமாயிருக்கிற கடாகாசத்தையும் மகா சத்தையு மொன்றென்று காண்கிறாப்போலத்துற்பத தொம்பதங்களு க்கதிட்டானமான கூடத்தரும்பிரமமு மொன்றாகக்காண்கிறதே பதார் ததசோதனையாம்

ச—கை இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற்குச் சிவனும் யோகமதத்திற்கு ஈசுரனும் இரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தமாககலாமேயென்னில்.

உ—ம் அப்படியானால் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற மோகாயுதன் பரியந் தங்கூட்டலாம்.

ச—கை இந்தப்படிக்குச் சாங்கியயோகங்களிலே வேதாந்த விரோதமே தென்னில்.

உ—ம் ஆத்மா அநேகமெனபதுஞ்செகத்துமெய்யென்பதும் ஈஸ்வரரொ ருவருண்டென்பது மத்துவிதத்திற்கு விரோதம.

ச—கை அத்துவிதத்திலொத்துவரா விட்டாலென்ன சிவன் அசங்கசை தன்னியமென்றறிந்துகொண்டு முத்தியில்லையோ வென்னில்.

உ—ம் செகத்தும் ஈச்சுரனும் நித்தியமென்றிருக்கையினாலே மோட்சம் வராது

ச—கை தான் அசங்கசைதன்னியமென்றறிந்தாலும் ஈஸ்வரனும்சிருஷ்டி யநித்தியமென்றது கொண்டிப்படிமோட்சம் வராதென்னில்.

உ—ம் முன்போலே பிரகிருதியுந் திரும்பவுங் கூடும் பின்பு இருக்கிற ஈஸ்வரனுக்குஞ் சிருஷ்டிபண்ணவா ஆசையால் மோட்ச மெப்படிவ ரும்,

ச—கை அசங்கனாயிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அவிவேகத்தினாலே பிரகி ருதியோடே சங்கம்வந்தது விவேகம்வந்தபிறபாடு இவனெப்படி கூ டுவானென்னில்

உ—ம் இப்படியானால் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மாயா வாதத்தி னாலே வேதாந்தத்திலேவிழுந்தது.

ச—கை, உம்முடைய அத்துவிதமதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நாநாவிதமாகா தபோது இவன் முத்தன் இவன்பெத்தனென்கிற நிர்ணயமெப்படி யென்னில்

உ—ம் இந்தநிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானேநிருவகிக்கும்

ச—கை ஆத்மாவென்றொழிய இரண்டில்லாத விடத்திலே மாயை தான் விகற்பத்தை எப்படிஸ்தாபித்திருக்குமென்னில்

உ—ம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிறது மாயைக்குச் சுபாவமாகையினாலே எல்லாவற்றையுந்தாபிக்கும் சுபாவத்திலேபெந்தமுமில்லை முத்தியுமில்லை பெத்தனுமில்லை முத்தனுமில்லையென்றுவேதஞ் சொல்லுகின்றது,

ச—கை ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டால் பின்னையெதிலே கூடுமென்னில்

உ—ம் மாயையாகிற காமதேனுக்கு ஜீவேஸ்வரரென்று இரண்டுகன்றுண்டு அதுகள்வேணபடி சொரிந்தப்பால்கறக்குந் தத்துவ மொன்றொழியவிரண்டில்லை

ச—கை இப்படிபேதமெல்லா மித்தையென்றறிந்து திரிகாலத்திலும் ஆத்மாவொருவரேயுள்ள பொருளென்றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாயம்பண்ணக்கண்டோமே அதுகூடுமோவென்னில்

உ—ம் முன்போலே பரமார்த்தமாக விவகாயம்பண்ணார்கள் மித்தையென்றுகண்டுவருவார்கள்

ச—கை அஞ்ஞானிகளெப்படிவிவகரிப்பார்கள் ஞானிகளெப்படிவிவகரிப்பார்களென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானிகள் இகலோகவியாபாரமெல்லாம் உண்மையென்றும் அத்துவிதமில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள் ஞானிகள் அத்துவிதமாத்திரமுண்மையென்று மற்றுள்ளதெல்லாமில்லையென்றும் விவகரிப்பார்கள் இதில் அவரவர் நிர்ணயப்படிக்குப்பலமும்வரும்

ச—கை அத்துவிதம்பிரத்தியட்சமாமோவென்னில்

உ—ம் நீஞானவடிவாயிருக்கிறாயோ வில்லையோவென்றறி

ச—கை உள்ளபடிதோற்றவில்லையோவென்னில்

உ—ம் ஏகதேசங்காண்கிறது துவிதத்திலுஞ் சரியல்லவோ துவிதஞ்சித்திக்கிறபடிக்கு அத்துவிதமுஞ்சித்தியாதோ

ச—கை துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்னில்,

உ—ம் துவிதநிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற வறிவாகற்றானே அத்துவிதவஸ்துஞ்சித்திக்கவேண்டும்

ச—கை ஞானம்வந்து மிரண்டுநிற்கின்றதுதானோவென்னில்

உ—ம் அவற்றையழித்து சாட்சிமாத்திரமாய் மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவிதமாயாமயம் அத்துவிதமேநித்தியம்

ச—கை மறுபடியு மொருவேளையிலே துவிதஞ்சித்திய மாயிற்றென்றி னாலோவென்னில்

உ—ம் மறுபடியும் அத்துவிதத்தைப் பரிநிர்ணயங்கள்பண்ணு

ச—கை எவ்வளவுகாலம் நிர்ணயம்பண்ணவேண்டுமென்னில்

உ—ம் இந்தத்துக்கத்தை துவிதத்திலே பண்ணும் அத்துவிதங்களிலே பண்ணவேண்டாம்

ச-கை பசிதாகமுதலானது மெனக்குமுன்போலவே காண்பிக்கின்றதே தென்னில்

உ—ம், எனக்கென் கின்ற வகங்காரிக்கே யல்லாமல் சாட்சியாகிற நமக்கில்லை

ச—கை அப்பியாசத்தினாலே சித்துவடிவத்தினாலே காண்பிக்கிறதேதென்னில்

உ—ம் இன்றுமுதல் அப்பியாசத்தைவிட்டு ஆத்மாவகங்காரங்களைவேறு கண்டிரு

ச—கை அப்பியாசஞ்சடுதியில் வருகின்றது விவேகம் வரவில்லையேயென்னில்

உ—ம் அப்பியாசம்போல விவேகந் தெரிந்திடப்படுவதினால் அப்பியாசம்வராது

ச—கை துவிதமித்தையாய்ப் போகிறதுப்போலே அத்துவிதமு மித்தையாய்ப்போகாதோ வென்னில்

உ—ம் இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமல் மாயமாயிருக்கிறது துவிதமோ சைதன்னியமோ வென்று உன் அனுபோகத்தைப் பார்த்துக்கொள்

ச—கை துவிதம்போலத்துவிதமும் அனித்தியமோ வென்னில்

உ—ம் துவிதமுண்ணில்லை யென்கிறதை அத்துவிதத்திலே கண்டாப்போலே அத்துவிதமாயிருக்க இல்லை என்கிறதை ஒன்றினாலேயுங் காணப்படாத படியினாலே அத்துவிதமே நித்தியம் அதே அபரோட்சம்

ச—கை இப்படியறிந்தும சிலபோகள திருப்தியடைந்துகவலை கெட்டுச் சந்தோஷியாத தேதேனோ வென்னில்

உ—ம் சாஸ்திரத்தைத் தனக் காக்கிக்கொண்டு விசேடித்து நம்பாமல் மேலெழுந்த வாரியாய்ப்பார்த்துக் கொண்ட படியினால்

ச—கை யாதொருக்கால் இருதயத்திலே யிருக்கிற ஆசையெல்லாம்பற்ற விட்டுப்போச்சுதோ அன்றல்லவோ அவன்முத்தனென்கிறவேதாந்தம் அதுஞானியிடத்திற் காணோமே யென்னில்

உ—ம் அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையு மொன்றாகக் கண்டுகொண்டுவருகிற ஆசையாகாதென்பதே அந்தவேதாந்தம் அகங்காரக்கிரந்தி விட்டபின்பு ஆத்மாவைபேறுண்டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசைவந்தாலும் ஆனியில்லை

ச—கை அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப் போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய ஆசைவரலாமோ வென்னில்

உ—ம் பிராரத்த பலத்தினலவரும்

ச—கை ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலம் சரியானல் இரண்டுபேருக்கும பேதமேதென்னில்

உ—ம் இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேதபரிட்சையினலேகண்டு போகிறதேயல்லாமல் மற்றநடையினலே காணுதவன்போலே அகங்காரக் கிரந்திவிட்டுப் போனதுகண்டு ஞானியென்றறிகிறதேயல்லாமல் பிராரத்தசேஷ்டையினலே பேதந்தெரியாது.

ச—கை அகங்காரககிரந்தி போகாவிட்டாலும்ஆத்மாவுக்குச்சங்காரமில்லையென்னில்.

உ—ம் அப்படியறிந்தால் நீயேகிருதார்த்தன்,

ச—கை அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனவனுக்கு அடையாளமெப்படியென்னில்.

உ—ம் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே யொன்றைத் துவேஷிக்கிறதுமில்லையொன்றை வாஞ்சிக்கிறதுமில்லையென்கிற கீதாவசனப்படியேயிருப்பன்.

ச—கை ஆனாலும்பரிட்சைபண்ணுகிறதே ஞானமோவென்னில்;

உ—ம் கைகால்செத்துப்போனல் கருமத்திலுபேட்சைவரும் இப்படிவியாதியே தத்துவஞானமென்றால் உன்புத்தியல்லவோதெளிவு

ச—கை இப்படிசந்திக்கத் தேவையில்லையோ சடாபாதர்முதலானவர் யோடித்திரிந்தது புராணத்திற்கேட்டோமேயென்னில்

உ—ம் ஸ்திரிகள்வாகனங்களோடே கூடிவிளையாடினலும் ஞானியானவன் னிசத்தைத்தானென்றெண்ணுனென்று சாமவேதம்சொல்லும

ச—கை சடபாதர்காட்டிலேபோனது ஞானநிமித்தமல்லவோவென்னில்

உ—ம் அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத்துறந்ததேயல்லாமல் கல்லுகள் மரங்கள்போல பிரவிர்த்தியற்றுவிக்கருவில்லை

ச—கை இப்படியொவ்வொரு குணங்களைப்பிடித்து இதுவேஞானமென்றுரைத்தால் சொல்லுவானேனென்னில்.

உ—ம் சாத்திரசித்தாந்தமறியாதமூடன் ஒன்றுகிடக்கவொன்று சொல்லுவானன்றி அறிந்தவன்சொல்லான்

ச—கை சாத்திரசித்தாந்தந்தானேதென்னில்

உ—ம் சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வயிராக்கியமென்றும் உபாதியென்றும் ஞானமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும இந்தமூவகைக்கும் ஏதுசொரூபங்காரியம்அவமதிபலம் என்கிறஐந்துவகை வெவ்வேறாயிருக்கும் இதுகளை இன்னது இன்னபடியென்று பகுத்தறியாத அவிவேகியொன்று தடுமாறிச்சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிசொல்லான்

ச—கை வயிராக்கியமுதலான மூவகைக்கு அஞ்சவத்தையுமேதென்னில்

உ—ம் வயிராக்கியத்திற்கேது விடையத்திலே தோஷதிருட்டி சொரூபம் ஓக்காளம் காரியம் திருப்ப வுசைவறாதிருக்கிறது அவதிபிரமலோகபரியந்தம் துருமபாயெண்ணுதல் பலம்பிரமலோகம் வுபாதிக்கேது அட்டாங்கயோகம் சொரூபம் சித்தநிரோதம் காரியம்விவகாரட்சியம் அவம்கழுத்திபோலே செகத்தைமறைத்தல் பலம்பிரமசமீபம் ஞானத்திற்கேதுசிரவணமனனமநிருந்தியாசனம் சொரூபம் விடயத்தில் மித்தியா பாவனைகாரியம்திரும்பி யொருக்காலும் அகங்காரகிரந்திவராமலிருக்கிறது அவதிமுன்தேகம் நானென்கிற உறைப்புப்போலபிரமனென்கிற திடம்பலம் மோட்சம்.

ச—கை இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோ வென்னில்

உ—ம் மூன்றுங்கூடினால் நிட்சௌகரிய முண்டென்கிறதே யல்லாமல் மோட்சத்திற்கு ஞானமாத்திரமே போதுமானபடியினால் சௌரிடத்திலிருக்கும் சிலரிடத்திலிராது கலங்கத்தேவையில்லை

ச—கை இப்படிகலங்காமனிலைநின்றவனுக்குச்செய்காரியமேதென்னில்.

உ—ம் சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயைகற்பித்த செகச்சித்திரத்தை யபேட்சித்து எந்நேரமுஞ்சின்மாத்திரமே தானாகக்காண்பனுண்மையென்று மயங்கான்:

இந்தச் சித்திரதீபிகையை அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன் செகத்தைச் சித்திரமாகத் தன்னிடத்திற்கண்டு மோட்சத்தை யடைவன்

இச்சித்திரதீபிகை முற்றுப்பெற்றது.

௨

இரண்டாவது

திர்ப்திதீபிகை.

சகலலோகங்களுக்கும் சகலவேதாந்தத்தையும் வெளிபண்ணினலும் யாருக்கும்அறியப்படாத புருடார்த்தத்தைப் பூரிபிட்ட வித்யாரணிய சுவாமிகள் புருடனானவன் ஆத்மாவையிவனென்றறிந்தால் பின்னையாருக்குப் போகநிமித்தியமாய் எந்தப்போகத்தைவேண்டிச்சரீரதாபப்படுவதென்கிற பிரகதாரண்ணியவுபநிஷதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கின்றார்

சங்கை இந்தவுபநிடதத்தை சொல்லுகிறதென்னில்

உத்தரம் சித்ரதீபிகையிலே சொன்னபடிசெகத்துவித்தையென்றுமுண்மையான சின்மாத்ரமேநானென்றும் திடப்பட்டசிவன்முத்தனுடையதிருப்திகதியைச்சொல்லுகின்றது.

ச—கை இந்த வேதத்திலே புருடனென்கிற சொல்லுக்கர்த்தமேதென்னில்

உ—ம சுபாவத்திலே சின்மாத்திரமேயல்லாமல் வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும்விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சிவனென்றும் ஈசுரனென்றுமிரண்டு பேருண்டு அதிற்பரமாத்மாவை முதற்பிரமமே சாந்தமானசிருட்டி முதலானதைச்செய்கிறவனீசுரன் சாக்கிரமுதல் மோட்ச பரியந்தமான சங்காரம் பிருவங்கிரமவன இதிலதிட்டான சைதன்னியத்தோடேகூட்டிச்சிவனையபுருடனென்று சொல்லுகிறது

ச—கை அதிகாரியைச்சொல்லுகிற விருட்சத்துக்கு அதிட்டானத்தையுங்கூட்டி அர்த்தமாகக்கலாமோவென்னில்

உ—ம் அதிட்டானத்தைத்தவிரயாரோபத்திற்குவேறே சொரூபமில்லாதபடியினாலும்விவகாரத்திலேயிருவருமொருவராகத்தோற்றுகையினாலுமுத்தியிலேயாரோபமுமதிட்டானமாத்திரமாய்ப்போகிறபடியினாலுமிரண்டையுங்கூட்டிச்சொன்னோம

ச—கை இந்தப்புருடன் அதிட்டானப்பிரதானமாயெப்படிபேசுவன்யாரோபப்பிரதானமாயெப்படி பேசுவனென்னில்

உ—ம் அதிட்டானமாரோபத்திலே யடங்கியிருக்குங்காலத்திலே ஒருமைப்பாடாய் நான் சங்காரியென்றே பேசுவான் யாரோபத்தைத்தள்ளியதிட்டானத்தைத் தானாயக்காணும்போது நான் அசங்கசின்மாத்திரனென்றே பேசுவன்

ச—கை நான்அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்திலேயகங்காரங்கூடுமோவென்னில்

உ—ம் முக்கியம் அமுக்கியம் முக்கியாமுக்கியமென்றுமூன்றுண்டு இதில்அதிட்டான வகங்காரங்களைப் பகுத்துக்காணாதமூடன் நான்வந்தேன்போனேனென்று சிதாபாசனைப்பேசுவன் அதிட்டான வகங்காரங்களைப் பகுத்துக்கண்ட ஞானிமேற்சொன்ன விரண்டையுங்கழித்து முக்கியா முக்கியத்துடனேகூடிநான் அசங்கசின்மாத்திரனென்றுபேசுவன் எதனால் முக்திக்குஹானி விருத்தியில்லை.

ச—கை அஞ்ஞானியென்னு மிருவர்களுஞ் சிதாபாசனல்லவோஇவர்களில் ஞானி தனக்குஅன்னியராயிருக்கிற சாட்சியை நானென்னக்கூடுமோவென்னில்

உ—ம் முகஆசாபாசத்திற்குக் கண்ணாடியிலேயிருக்கிற முகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமேசுபாவம இப்படிபோலே சிதாபாசனையிருக்கிறதுமித்தையானபடியினாலும் சாட்சியாக மிஞ்சுகிறதேசுபாவமானபடியினாலும் தன்னுடைய சுபாவசைதன்னியத்தை நானெனக்கூடும்

ச—கை இப்படிசிதாபாசன் மித்தையானால் அவன்அனுஷ்டானம்பண்ணுகிற ஞானமுமித்தையாகவேண்டுமேது சங்காரத்தைப் போக்கமாட்டாதேயென்னில்

உ—ம் இந்தஞானமித்தையாலுமிதுபோலே சிதாபாசனுக்கு முன்னிருந்தசங்காரமும் பொய்ப்பானபடியினாலே அதைப்போக்கஇந்தஞானமேபோதும

ச—கை புருஷசத்தத்திற்கர்த்தங்கேட்டோம் இனியாத்மாவையிவரோ நானென்றறிகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் சந்தேகவிபரீதமறத் தேகமேதானென்றிருந்தாப்போலசாட்சியே தானென்றறிகிறசட்டோ சொல்பிரத்தியட்சத்தையல்லவோசொல்லுகிறது ஆவாசெகத்திற்குப்பரோட்சமாயிருக்கக் கூடுமோவென்னில்

உ—ம் பத்தாவனுக்குத்தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம்ஆவரணம்விட்சேபம்பரோட்சஞானம அபரோட்சஞானம்துக்கநிவர்த்திதடையற்றவானந்தமென்கிற ஏழவத்தையுங்கண்டாப்போல ஆத்துமாவினிடத்திலும் இந்தவேழவத்தையுங்கூடும்

ச—கை தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலுமிந்த ஏழவத்தை அனுபோகமாகக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் தசமனென்பதுபேனாயும் எண்ணினவுடனே பத்தாவானைக்காணாமல்திகைக்கிட்டுக்கலங்கினதே அஞ்ஞானம் பத்தாவானைக்காணோம் அவனெங்கேயோ வென்கிறபாரமரிசமேயாவரணம் ஆன்றேபோனானென்றழுகிறதே விட்சேபம் ஆப்தனுபதேசத்தினாலே சொற்கத்திலோகம்போல பத்தாவானிருக்கிறானென்றறிகிறதேபரோட்சஞானம் நீதானேபத்தாவானென்று ஆப்தனெண்ணிக்காட்டவறிந்தவனே அபரோட்சஞானம் முன்செய்தானென்றழுத வழுகைபோனதே துக்கநிவர்த்திபத்தாவானைச்சாகாமற்கண்டசந்தோஷமே தடையற்றவானந்தம் இதுபோலவிஷ்டாந்தத்திற்சிதாபாசன் அகங்காரத்தில்அழுந்தித்தன்னுடையசுபாவத்தை விசாரியாமலுபேட்சித்திருக்கிறதேவஞ்ஞானம், அம்மார்க்கத்திலேவிசாரித்து ஆத்மாவுண்டானாற்றோற்றுரோஆகையினால்சரீரத்தையுஞ் சிதாபாசனையுந்தானாககாண்கிறதேவிட்சேபம் ஆப்தனுபதேசத்தினால்பிரமமுண்டென்கிற பரோட்சஞானம்வேதாந்தவிசாரத்திலே பிரம்மநானென்றறிகிறதேயபரோட்சஞானம்நான்கர்த்தாபோக்தாவல்லவென்று போனதே துக்கநிவர்த்திசெய்யவேண்டினதெல்லாஞ்செய்ததுமுடிந்தது அடையவேண்டினது யடைந்ததுமுடிந்ததென்கிற சந்தோஷமேதடையற்றவானந்த மிப்படிச்சிதாபாசனுக்குவேழவத்தையுமுண்டு

ச—கை இதிலேபந்தப்படுத்துகிற வவத்தையெது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறவவத்தையேதென்னில்

உ—ம் முந்தினமூன்றும்பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தினநான்கும்மோட்சத்தைக்கொடுக்கும்

ச—கை முந்தினமூன்றுக்குள்ளேயெந்தெந்த வவத்தை யெந்தவனர்த்தைப்பண்ணுமென்னில்

உ—ம் வாத்மாவை நானறியேனென்கிறயுதாசீனமே யஞ்ஞானத்தில்வந்த வனர்த்தம் கூடத்தரிருந்தாற் றோற்றுறேவில்லையென்கிற விபரீதமே யாவரணத்தில் வந்தவனர்த்தமிகலோகபர லோகத்தைக்குறித்துச் செய்காரியமெல்லாம் நம்முடைய தொழில்தானே புண்ணியபாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிற நடுக்கமே விட்சேபத்தில் வந்தவனர்த்தம்இப்படி யிந்தமூன்றுமனர்த்தந்தரும்.

ச—கை அஞ்ஞானமுமாவரணம்விட்சேபத்திற்கு முந்தினதானபடியால் ஏழவத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென்றுசொல்லக் கூடாதேயென்னில்

உ—ம் விட்சேபங்காரியமாகிறதற்குமுன்னுங் காரணரூபமாய் பிரமத்தினிடத்திலேயிருந்தது அந்தச்சிதர்பாசனிடமாய் முந்தின இரண்டவத்தையும் வாகனரூடமாயிருந்த தாகையினால் ஏழவதத்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கல்லாமல் வாத்மாவுக்கில்லை

ச—கை பூர்வாசாரிகளெல்லாரும அஞ்ஞானத்திற்காதாரஞ்சிதாபாசமென்றுசொல்லாமல் பிரமமென்று சொல்லுவானேனென்னில்.

உ—ம் யாரோபதத்திற்கதிட்டானம் பிரமமானபடியினாலே எல்லாப்பிரமத்திலாரோபமென்று சொன்னார்கள் நாமனுபவத்தினாலே யவத்தையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொன்னோம்.

ச—கை இந்தவழவத்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யனுபவமெப்படியென்னில்.

உ—ம் நான்சங்காரிநான்பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி நான் துக்கமற்றவன் நான்கிருதகிர்த்தியனென்கிற விட்சேபமுதலான அஞ்சவத்தையுஞ் சிதாபாசனபிமானிக்கக் கண்டதுபோலநான் அஞ்ஞானியென்றிருஷ்டியிலே பிரமமில்லையென்கிற முந்தின இரண்டவத்தையுஞ் சிதாபாசனேயனுபவிக்க அனுபோகங்கண்டோம்.

ச—கை இனி நாலவத்தையு முத்திதருமென்கிறதெப்படியெனில்.

உ—ம் பரோட்சஞானத்தினால்அசத்தாவரணமும்அபரோட்சஞானத்தினால் அபசித்தாவரணமும் மூலஞானத்துடனே நட்டமாய்ப்போனபின்பு பிரமமேநானென்று வெட்டவெளியாயத் தோற்றுகையினாலேயாரோபிக்கப்பட்ட சிவத்துவம் நட்டமாயப்போனவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும்விட்டுப்போய் சகலசங்காரமும் நிவர்த்தியானபடியினால் நாம்நித்தியமுத்தனென்கிற கெர்பீரங்கொண்டு தடையற்ற வானந்தம்வரும் இப்படி நாலவததையு மோட்சங்கொடுக்கின்றவடைவு.

ச—கை பிரமம் சுயம்பிரகாசமானால் பரோட்சஞானவிடயமாயெப்படியிருந்ததென்னில்.

உ—ம் பிரமமுண்டென்று பிரகாசிக்கையினால் குற்றமில்லை

ச—கை சுயம்பிரகாசமானால் தானாய்விளங்கவேண்டுமல்லாமல் பிரமமுணடென்று விளங்கவாவதேது ஆகையினால் அந்தப்பரோட்சஞானம பிரமாணமேயல்லவேயென்னில்

உ—ம முந்தினதின்னையத்திற்கு அறிவுவந்தது கொண்டும் கண்ணாரக்காணாததுகொண்டு தானுமாறாய்க் கேட்டது கொண்டும் ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டும் இந்தநாலுவகைகொண்டு பரோட்சஞானம் அப்பிரமாணமாகவேண்டும் அந்தப்பரோட்சஞானத்திற்கிந்த நாலுவகையுமில்லை

ச—கை இந்தப் பரோட்சஞானத்திற்கு நாலுதூஷணமில்லை யென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் பிரமமில்லையென்றொரு பிரமாணக்காரதபடியினாலே முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவில்லையென்பது கண்ணாரகாணாததுகொண்டு பரோட்சஞானம அப்பிரமாணமென்றால் சொர்க்காதிஞானமும் அப்பிரமாணமாகவேணும பிரத்தியட்சமாய்ப்போகிறதை பரோட்சமென்பது கொண்டுப்பிராந்தியென்னக்கூடாது ஏகதேசங்கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாணமென்றால் கடஞானமுதலாகப் பிராந்தியாகவேணும் இப்படியபரோட்ச ஞானத்திற்கொரு தூஷணமுமில்லை

ச—கை நிரங்கிசவஸ்துவிலே அங்கிசகற்பனையெப்படியென்னில்
உ—ம், தன்னைப்புத்தியில்லாவிட்டாலும தள்ளப்படுகிற உபாதியைப் பற்றி அங்கிசகற்பனையுண்டு

ச—கை உபாதியைப்பற்றியெப்படியுண்டென்னில்

உ—ம் பரோட்சஞானத்தினாலே யசத்தென்கிற அங்கிசந்தள்ளப்பட்டது பிரத்தியட்ச ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அங்கிசந்தள்ளப்பட்டது

ச—கை பிரத்தியட்சஞானத்திற் கானியில்லையோவென்னில்

உ—ம் பத்தாவான்தானென்று கண்டபிற்பாடு முன்கண்டவொன்பதுபே நக்குள்ளே யில்லையென்று கண்டாற்போல ஆதமாவேபிரமமெனறுகண்டபின்பு முன்றோய்வழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்றுதள்ளுமேயல்லாமல் நான்பிரமமெனகிற பிரததியட்சஞானததைக்கெடுக்கமாட்டாது

ச—கை இப்படி முந்திபரோட்சஞானம் அவாந்திரவாக்கியத்தினாலே வாறதென்றும் பின்புமகாவாக்கிய விசாரத்தினாலே பிரத்தியட்சஞானம வருமென்றும் எங்கேசொல்லியிருக்கிறதென்னில்

உ—ம உத்தாலகர்சுவேதகேதுவுக்கு முந்திப்பரோட்சஞானஞ்சொல்லிப்பிறகுஒன்பதாந்தரம பிரத்தியட்ச ஞானஞ்சொனனதென்று சாமவேத

த்திலும் வருணன்பிருகுவுக்கு முந்திப்பரோக்ஷஞானஞ்சொல்லிப்பின்பு அஞ்சாந்தரத்திலேபிரத்தியக்ஷ ஞானஞ்சொன்னதொன்றுயசுர்வேதத்திலும் தேவேந்திரன் முந்திரவாக்கியத்தினாலே பிரமத்தைபரோக்ஷமாயறிந்து அபரோக்ஷமாகக் கண்டானென்று ருக்கு வேதத்திலுஞ்சொல்லியிருக்கிறது இந்தப்படி யாசாரியசுவாமிகளும வாக்கியவிருத்தியிலே வெளிப்பண்ணியிருக்கின்றது

ச—கை மகாவாக்கிய விசாரத்தினால் அபரோக்ஷஞானம் வருமென்கிறது வாக்கியவிருத்தியில் எப்படிவெளிப்பண்ணியிருக்கின்றதென்னில்,

உ—ம் அகங்காரமும்கூடஸ்தரும் தொம்பதத்திற்கர்த்தமென்றும் பரோக்ஷமாய மாயாவுபாதியிருக்கிற செகத்காரண ஈஸ்வரனும்பிரமமுந்தற்பதத்திற் கர்த்தமென்றும் இரண்டுக்கும் விருத்தம்வந்தவிடத்திலே அவனேயிவன் இவனேயவனென்கிற லக்ஷணையினாலே கூடஸ்தனேபிரமம் பிரமமே கூடஸ்தனென்றறிந்தவுடனே இதுவரைக்கும்நான்பிரமமல்லவென்கிற யுக்தியும ஈஸ்வரனைதன்னியம் பரோக்ஷமெனகிற புத்தியும இன்னவிடமென்று காணாமலோடிப்போம் ஆகையால் அபரோக்ஷஞானத்திற்கு மகாவாக்கியமேகாரணம்

ச—கை வாக்கியத்தினாலே பிறந்தவறிவெல்லாம் பரோக்ஷமேயொழிய பிரத்தியக்ஷமல்லவேயென்னில்

உ—ம் வட்டிக்காசைப்பட்டுமுதலிழந்தானென்கிறசொற்போலப் பிரமமாக இரண்டொன்றென்னினை சீவனுக்குச்சுதசித்தமாயிருந்தபிரத்தியக்ஷமும்பே மென்கிறது பரியாசமாய்க்காணும்சீயேதசமனென்கிற சொல் அவனைபிரத்தியக்ஷமாய்க காட்டவில்லையோ

ச—கை அந்தக்கரணவுபாதியிருக்கையினாலே சீவன்பிரத்தியக்ஷமாகலாம நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம்பிரத்தியக்ஷ மாகாதேயென்னில்

உ—ம் இரும்புபொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறதுபோகாததுபோல அந்தக்கரணகூடஸ்தரவுசீவவுபாதியாப்போல அதைத்தவிர்கிறதே பிரமவுபாதியாம்

ச—கை நானென்கிறது தள்ளப்பட்டபின்புநான்பிரமமென்கிறஞானம் வரக்கணக்கில்லையேயென்னில்

உ—ம நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந்தள்ளப்பட்டுசைதன்னியந் தள்ளப்படாதபடியினாலே நான்பிரமமென்கிற அறிவுவரலாம

ச—கை சாக்ஷிசுயம்பிரகாசமானால் விருத்திக்குவிடயமாகக்கூடாது கூடுமென்றாலும் பிரமம்விருத்தியில் சிதாபாசனாலுமறியப்பட்டுச் சடமென்று வருப்பதுமேயென்னில்

உ—ம சடத்தைப்பார்க்க விளக்குங் கண்ணும்வேணும் விளக்கைப்பார்க்கக் கண்மாத்திரமபோதும் அதுபோல சுப்பிரகாசமான பிரம

த்தையறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கவிருக்கும் போதும் சிதா பாசனந்தேவையில்லை இருந்தாலும் வெய்யிலிலே விளக்குப் போலுந்தன்றி பிரமத்திலே மாயமாய்ப்போவான் விருத்தியப்தியுண்டு சிதாபாசனுக்கு பலவியாத்தி யில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகின்றது இந்தஅபரோட்சஞானமே யிவனோநானென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம்

ச—கை ஆசாரியசுவாமிகள் மறுபடியும்பலகாலஞ் சிரவணாதிகளைச் சொல்லி விதிப்படியினால் இந்தப்பிரத்தியட்ச ஞானந்தானுண்டாகமல்லவோவென்னில்

உ—ம் வேதபேதங் காரியபேதங்கொண்டு காமபேதங்கண்டாற்போல ஞானபேதம்வராதென்கிறதை ஆறுவிலக்கத்தினால் சகலவேதத்திலுந்தும் ஆத்தவிசாரம் பண்ணவும் எல்லாவேதாந்தத்திலுமொருபடித்தாய் கண்ட இந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனனம்பண்ணவுமருளியது

ச—கை விபரீதபாவனையேது அதற்குக்காரணமேது அதெதினாலேபோம் அதுபண்ணுகிறவகையேதென்னில்

உ—ம் தகப்பனிடத்தில்புத்திரன் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறதுபோலத் தேகம்நான்பிரபஞ்ச மெய்யென்கிற விபரீதபாவனைவெகுஜென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த செனுபாந்தரவாசனையே யிதற்குகாரணம்நான் பிரம்மதேகாதிப் பிரபஞ்சமித்தையென்கிற தத்துவபாவனையினாலது போம் பிரமத்தைப்பலகாலுஞ் சிந்திக்கக்கேட்கப் போதிக்கவென்கிற பிரமாப்பியாசமே பண்ணுகிறது அடைவு

ச—கை எந்நேரமும் இதுவேலையாயிருந்தால் நிர்வாகமெப்படி நடக்கும் தத்துவபாவனைக்குக் காரணமேது எந்தக்காரணமெதினாலே வருமென்னில்

உ—ம் தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவன் காரியமெல்லா மீசுவரனோ நிருபித்துக்கொள்ளுவன் ஏகாக்கிரசித்தமே காரணம் இதுவுபாசனையினாலே வரவேண்டும்

ச—கை மந்திரசெபம்போலவு மூர்த்திதியானம்போலவும் தத்துவபாவனை பண்ணுதற்கு நியமமுண்டோவென்னில்

உ—ம் மந்திரபலமில்லாததற்குத் திருஷ்டிபலமில்லாதபடியினாலே நியமமுமாம் நியமந்தப்பினால் தோஷமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறது பசியைப்போக்கிறதுபோலத் தத்துவபாவனை விபரீதபாவனையைப்போக்கிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லை

ச—கை பிரமாப்பியாசம் பலப்படப்பண்ணச்சொன்னபடியினால் நிர்ப்பந்தமல்லவோ வென்னில்

உ—ம் சஞ்சலமாயிருக்கிற மனதிற்கு நியமப்பூண்ட ஜெபமும் வேறேயொன்றைச் சற்றேநினைத்தாலுங் கெட்டுப்போகிற மூர்த்தியானமு நிர்ப்பந்தமன்றி கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக்காட்டு

ம்நிச்சாக சத்தைகளோடே கூடியிருக்கிறபிரமாப்பியாசநிர்ப்பந்த மல்லவிஞேதமாம்

ச—கை, மனதுசஞ்சலமென்கிறதிலே பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் தான்போனதேவழியாச் சஞ்சலமேசுபாவமாயிருக்கிற மனதைநிறுத்துகிறது வாய்வைநிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற தொதையுஞ்சமுத்திறத்தைக்குடித்தாலும் நெருப்பைவிழுங்கினாலும் மேருவைப்பிடுங்னாலும் மனதைநிறுத்தக் கூடாதென்கிற வாசிட்டமும்பிரமாணம்

ச—கை இப்படிவிட்சேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச்சின்மாத்திரமே ஆத்மாமற்றுள்ளதெல்லாமிதைதையென்கிறநித்தியாசனமுங்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் காவியர்தர்க்கங்கெட்டு வேளாண்மைகளிலே விழுந்தமனதிற்குநிருத்தியாசனங்கூடாது மற்றமனத்திற்குக்கூடும்

ச—கை இப்படியானற்போசனாதிகளும்விட்சேபமல்லவோ வென்னில்

உ—ம் சொற்பவிட்சேபமான போசனாதிகளும் அனுசந்தானத்தைக்கொடாதபடியினால் இதுவிட்சேபமல்லதானே பிரதானமாயிழுத்துக்கொண்டு போகிறதர்க்க முதலானதுதத்துவத்தைக கெடுக்கைகயினால் இதுவே கனவிட்சேபமாகையினால்பிதாவித்தைக்கு மிடங்கொடுக்கவொண்ணது

ச—கை இப்படியெல்லாவற்றையும் விட்டால்சீவிக்கப்போகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் அசனத்தைவிடச்சொன்னாற் சீவிக்கப்படாதேயல்லாமல்இதரசாஸ்திரங்களைத் தடச்சொன்னாலெப்படி சீவிக்கிறதென்கிற துராங்காரத்தைவிட்டுவிடு

ச—கை ஞானியாயிருக்கிற ஜனகராஜாராச்சிய பரிபாலனம்பண்ணவில்லையோவென்னில்

உ—ம ஜனகராஜாதிட ஞானத்தாலேபண்ணினார் உனக்குந்திட ஞானமுண்டானால் பிராரத்தவசத்தினாலே தர்ககபாட முதலானதுகளைசசெய்தாலுமுத்தமம்

ச—கை இப்படிபிராரத்தவச மென்றுதானே அனாசாரத்தைப்பண்ணலாமோவென்னில்

உ—ம் கர்மத்தையொருவராலு மறிக்கப்படாது

ச—கை ஆனாலறிந்தஞானிக்கும்மூடனுக்கும்பேதமேதென்னில்

உ—ம் வழிப்போக்கரிருவருக்குந் தம்மூர்சரியானாலும்அறிந்தவன்திடமாய்ப்போக அறியாதவன்னேங்கியிருக்கிறாப்போல ஞானிக்கும்அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்துவஞ்சரியானாலும் ஞானியேகர்ததாவென்றுதிடமாயிருப்பன் அஞ்ஞானியேங்கிச்சாவன் இதிலேபேதம்

ச—ங்கை இவனேவனென்கிற அபரோக்ஷஞானமுதிப்பட்டது ஆருக்கு போசனநிமித்தமான ந்த போகத்தைதருகிறதென்கிறவாக்கியத்துக்கர்த்தமேதென்னில்,

உ—ம், இப்படிசசாட்சாத்காரமவந்தவனுக்கு விட்டவுமயபொசிப்பானும் இல்லை

ச—ங்கை பிராரத்தபோகம்புசிக்கையில் இந்தஇருவகையுமில்லையென்கிற தெப்படியென்னில்

உ—ம் இந்திரசாலமென்கிற கெந்தருவநகரத்தைப்பார்க்கிறவனொருபோகத்தையிச்சியாமல் சிரித்துப்போட்டுப்போகிறபடியல்லச் செத்துப்போயாகப் போனபடியிருவில் விட்டவும் பொசிக்கிறவனுமில்லாமல் [illegible] [illegible] போனதைசகறப்பெல்லாமறந்துபோம்

ச—ங்கை பிராரத்தபோகத்தைப்பொசிக்கிறதுண்டானால் [illegible] யென்னில்

உ—ம், ஆனாலும் பிறருக்கு [illegible] பொசிக்கவுமாட்டான்

ச—ங்கை விட்டயத்திலேயந்தோஷமிருக்கின்றதேதென்னில்

உ—ம், [illegible] [illegible] தக்கமேயல்லாமல்சுகமில்லை [illegible] [illegible] மித்தஸ்திரீயினால் தத்திலே எதுநல்லது [illegible] [illegible] துபோலஞானியுமித்தையென்றாலும் இத்தனையே [illegible] [illegible] திலேயொசிக்கிறண [illegible] [illegible] யசந்தோஷமாய்ப்பொசிப்பான்

ச—ங்கை பொசிக்கும்போது [illegible] தென்னில்

உ—ம், இன்னம் இந்தக்கர்மம் [illegible] [illegible] [illegible] சம.

ச—ங்கை உமமுறை [illegible] ஞானமுமிப்படிக்கிறதேன் [illegible] னில்

உ—ம், இந்தசசாஸ்திரத்தாய [illegible] யல்லாமறந்தேயல்ல

ச—ங்கை இந்தவிராகதிப்பதிலேவந்ததென்னில்

உ—ம், செகத்துப்பிராந்தியை [illegible] தத்தைவந்தாசைகயிலும் ஞானி கிடைத்ததுகொண்டு [illegible] [illegible] அஞ்ஞானியைப்போல போகங்களை தகாலும் [illegible] [illegible]

ச—ங்கை அஞ்ஞானிகளுப்போகமெல்லாம் பொசித்த பிறபாடாகிலுந்திருப்திவாராதே யென்னில்

உ—ம், [illegible] [illegible] அஞ்ஞானிக்கும் போகத்தி லாசை [illegible] [illegible] வயிராக்கியத்திலாசையடங்காது

ச—ங்கை ஞானிபுகாமவசத்தினாலே கிடைக்கிறபோகப்பொசிக்கிற வழியேயபூந்திப்போகாதோவென்னில்

உ—ம், பிடித்துவிட்டராசாவெருக்கிராபங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறப்போலஞானியுங்கூடததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்துதிருடுகிறதிருட்டுவினைதமாகிருப்போல அந்தபோகமுமென்மேலுமாசசங்கற்பத்தையுண்டாக்காது

ச—கை இப்படிக்கொத்தவிவேகமேமனதிலுறைந்திருந்தாற்பிராரத்தவசமம் மேலெழுந்த வாசையையெப்படியுண்டாக்குமென்னில்

உ—ம், இச்சையநிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்தமூன்றுவிதமானபடியினால்இச்சையும்வரலாம்

ச—கை இதுஆகாதது வென்கிறதிலே யாருக்கானாலு மாசைவருமோவென்னில்

உ—ம், அபத்தியமபண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்குமிராசஸ்திரீயையிஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகாதென்றறிந்திருந்து மாசையேன்வந்தது ஆகையினால் இக்கதையீசுவரனாலு மறிக்கப்படாது இதற்குஞானம்வந்தாலுமவனவன்பிரகிருதிபோகாதென்கிற கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச—கை நீர்ஏழைகளுக்காசப்பரிகரித்துச்சொல்லுகிறீர் சாமர்த்திய முண்டானால்அந்தக்கன்மத்தைமறிக்கலாமேயென்னில்

உ—ம், அப்படியாமானால் ஈளன்ரகுநாதன்தன்மைபுத்திரரிவர்கள்துக்கப்பட்டுக்கணக்கில்லையீஸ்வரனும் பஞ்சகிருத்தியத்திலேயுமலக்கணக்கில்லையாகையால் யீஸ்வரகற்பினையொருவராலுந்தள்ளப்படாது

ச—கை இச்சாபிராரத்ததினுடையபலமறியப்பட்டதுஇனி யனிச்சாபிராரத்தமாவதேது அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்

உ—ம், நாம்மனதிலே பண்ணவேண்டாமென்றிருக்கிற காரியத்தைபெலவந்ததினாலேநம்மைக்கொண்டு பண்ணிவிக்கிறவனார் நாம்வேண்டுமென்றிருக்கிறதை விலக்கிவைக்கிறவனாரென்று கேட்ட அருச்சுனனுக்கு அவனவன்கர்மந்தானேசெயலிக்கின்றதென்றகிருஷ்ணவாக்கியமேயுத்தரம் அதுவேபிரமாணம்

ச—கை இனிப்பாஇச்சாப்பிராரத்துவமாவதேதென்னில்

உ—ம், தனக்கிச்சையுண்டாயிருந்தாலும் இல்லாதிருந்தாலுஞ்சேர்ந்தபேணாப்பற்றிவருகிறசுகதுக்கம

ச—கை இப்படியானால் எத்தை யிச்சிக்கப்போகிறானென்கிற வேதவாக்கியம்ஆசையைமறுக்கச்சொல்லுவானேனென்னில்

உ—ம், இந்தவேதம்இச்சையைவிலக்கவில்லைவறுத்தவிதைபோலேமுளையற்றுவாதிக்கின்றது

ச—கை வாதிக்கிறதாவதுயெப்படியென்னில்

உ—ம், வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலுந் தீனிக்குதவுகிறப்போலன்னியாசையுமகப்பட்டபோகத்தோடே திரும்புமல்லாமல்மேன்மேல்வினைகொண்டுகர்மசங்கற்பங்களைப்பண்ணாது அதுவேவகை

ச—கை இவனுக்கிப்படிவிடையத்திலே கரிசனமெதினாலே வரவில்லை

உ—ம் விடையஞ்சத்தியமென்கிறபிராந்தியில்லாதபடியினால் அதிற்கரிசனம்வரவில்லை

ச—கை விடயபிராந்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நாளுக்குநாளுத்தரோத்தரமாக வேண்டுமென்றும ஒருக்காலுமருப்பயிஷாயிருக்க வேண்டுமென்றும் இடை இடையே விக்கினங்களவராதிருக்க வேண்டுமென்று வருகிறவாஞ்சையேபிராந்தி

ச—கை இதெதினாலே போமென்னில்

உ—ம் வருந்தியழைத்தாலும் வாராதுவாரா பொருந்துவனபோவென்று போகாவென்கிற போதமேயந்த பிராந்தியையுந்தள்ளும்

ச—கை ஞானிக்குமஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற விடயமொருத்தருக்குப் பிராந்தியைக்கொடுப்பானேன் ஒருத்தருக்குப் போதத்தைக்கொடுப்பானேனென்னில்

உ—ம் தனக்குப்பிராந்தியில்லாததைத யடையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கும் இதுமாயமல்லவோ உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச்சங்கற்பத்தையுமுண்டாக்கமாட்டாது அதுதுக்கத்தை யெப்படிகொடுக்கும்

ச—கை இந்தச்செகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில்ஆசத்தியெப்படிபோமென்னில்

உ—ம் சொற்பன மிந்திரசாலம் போலின்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமற்றோற்றி அழிந்துபோகையினால்மாயாமயமென்றுபார்க்க அப்போதுசொற்பனமுஞ்சாக்கிரமுஞ்சயமாம் அந்தநினைவுணர்த்தால் இதில்ஆசத்திபோம்

ச—கை இந்ததத்துவஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதினால் பிராரத்தகன்மத்திற் காக்கிரகமெதினாலென்னில்

உ—ம் ஞானத்திற்காக்கிரகஞ் செகந்துமித்தியாபாவனையில் பிராரத்தத்திற்காக்கிரகஞ் சீவனுக்குசுகதுக்கத்தில்

ச—கை பிராரத்தகன்மம் ஞானத்தைக்கொடாதோவென்னில்

உ—ம் செகத்துச்சத்தியமாகத்தோற்றினாலொழிய பிராரத்தகன்மப்போகக்கூடாதென்றால் அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதிசெகத்துமித்தையென்றறிகிறவிவேகத்தைக்கொடாமற் சொற்பனமிந்திரசாலம்போலே போக தரிசனங்கொடுக்கிறபடியினால் பிராரத்தம் ஞானத்தைக்கொடாது

—கை ஞானந்தான் பிராரத்தைக் கொடாதோவென்னில்

—ம் ஞானம்வந்தவுடனே செகத்துத்துடைபட்டுப்போனாற் பிராரத்தைக்கெடுக்கும அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோதமில்லை யாதொருஅவ

த்தையில்எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப்போம அப்போதுசவனெந்த விந்திரியத்தினால் எந்தவிஷயத்தைப்போசிக்கப் போகிறுனென்கிற வேதஞானம்வந்தவுடனே சகலமுந்துடைபட்டுப்போமென்றல்லவோ சொல்லுகின்றது

ச—கை ஞானிக்குப்பிராரத்தபோகமெப்படி கூடுமென்னில்

உ—ம் இந்தவேதந்த சுழுத்தியையும் விதேககைவல்லிய முத்தியையுஞ் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன்முத்தியைச்சொல்லவில்லையென்றுவியாசசூத்திரத்திலே சொல்லும்

ச—கை நீர்சொன்னபடியே யார்த்தயம் மற்றைப்படி கூடாதென்னில்

உ—ம் யாகஞயவற்கர்முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் தொய்தத்திருட்டியிருந்தபடியினாலே ஞானமில்லையாகவேணும்

ச—கை அவர்களுக்குத்தொய்த திருட்டியில்லையோவென்னில்

உ—ம் அப்போதுஅவர்கள் சீனெக்குறித்துஞானஞ்சொல்லாமலிருக்கவேணும்அப்படியல்லாமலுபதேசம்பண்ணின கிரந்தங்களுமிருக்கின்றது

ச—கை அவர்களுக்குப்பிரபஞ்சந்தோற்றாத நிருவிகற்பசமாதியில் ஞானமுண்டோவென்னில்

உ—ம் அந்தப்பாசத்துக்குச் சுழுத்தியஞானமாகவேணும்

ச—கை சுழுத்தியில் நான்பிரமனென்கிறஞான மில்லையேயென்னில்

உ—ம் ஆனையினல் நான்பிரமனென்கிறசீவன் முத்தியேஞானம் செகத்தைமறக்கிறதல்ல

ச—கை இவ்விரண்டுங்கூடியோ ஞானமென்கிறதென்னில்

உ—ம் தொய்தந்தோற்றததே ஞானமென்கிற வுன்னுடைய பட்சங்கடன் கனக்குமுண்டு கொசுத்துகூடப்பிடிகிறதுள்ளாய்க் கேளாதாகையினாலே நிருவிகற்பசமாதியுங் கடஞானதலுககிடல்ல

ச—கை ஆனையினாலே ஆத்மவிசாரஞானமல்லாமல் தொய்தமறக்கிறதல்லாதுபோலவே யிருக்கின்றதென்னில்

உ—ம் இந்தச்சித்தாந்தந் தெரிந்தபேரே கிருதகிருத்தியன்

ச—கை பொல்லாதமனதை நிறுத்தவேண்டாமோவென்னில்

உ—ம் தான் கட்டமானவிடயத்தை மாயமயமென்றே மறிக்கவேண்டும்

ச—கை எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறுனென்கிற சொல்லுக்கர்த்தமெரிந்து ஆருக்குப்போக நிமித்தமென்கிறசொல்லதைச்சொல்லுகின்றதென்னில்

உ—ம் போசிக்கின்றவனே யில்லையென்றுசொல்லுகின்றது

ச—கை போசிக்கிறவனெப்படியில்லையென்னில்

உ—ம் கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினாலே சுகதுக்கபோக விவகாரமாகவில்லை சிதாபாசனுரோபமானபடியினால் அவனுஞ் சுகதுக்கம் போசிக்கிறவனல்ல யானையினு லதிட்டானத்தை விட்டு ஆரோப

பிராதபடியினால் இருவரையுமொருவராய்க்கண்டு இவரேபோகிக்கிற வனென்று லோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் விவேகம்பண்ணினா ல் போகிக்கிறவனில்லை

ச—ங்கை இப்படியானாலாத்மா தான்போகிக்கிறவராச்சுதே யென்னில்

உ—ம் ஆத்மாவாரென்று விசாரிக்குமிடத்தில் சகலவேதங்களும் இந்த லௌகிகயாத்மாவைத்தொடாமல் பாணந்தயமாய் ஆகக்கழித்துப்போ ட்டுக் கூடஸ்தனையல்லவோ ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறது

ச—ங்கை சிதாபாசனில்லாதவனானால் அஞ்ஞானத்திசையிற்றெப்படிப் போகிக்கிறவனாவனென்னில்

உ—ம் கூடஸ்தனுடைய சந்நிதியைத் தன்னிடத்தில் இறக்கிக்கொண்டு நமக்குப் போகமுண்டாமென்றுவங்கு விஷயங்களைக்காக்ஷித் தான்

ச—ங்கை இப்படியானால் இவ்விடத்தில் பண்ணவேண்டிய அனுசந்தான மெப்படியென்னில்

உ—ம் லௌகிகத்திலே போகிக்கிறவர் பிரியமாயிருக்கிற விஷயங்களைப் பார்க்கிறதன்னைப் பிரியமாய்க்காண்கிறதுபோல விவேகியுங்கூடஸ் தனாக கண்ணியமெல்லாம் அப்பிரியமென்று தள்ளிக்கூடஸ்தனையே பி ரியவஸ்துவாய்க் காணவேண்டும்

ச—ங்கை பிரியமாகக் காண்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் பாமரனாகவிருக்கிறவன் புட்பசந்தனவனிதாதிவிஷயத்தில் பண் ணுகிற இச்சையையும் வாஞ்சையும் பண்ணவேண்டுமென்கிறவன்காரியங் களாகளிற்பண்ணுகிற விசாரத்தையும் யோகியானவன் மனதுநிறுத்த ப்படுகிற வருத்தத்தையும் கூடஸ்தனிடத்தில் பண்ணவேண்டும்

ச—ங்கை இப்படிப்பண்ணினால் வரப்போகிற பலமேதென்னில்

உ—ம் போகப்பிரத்தைபுண்ணியலோகம் அணிமாதிசித்தி இவைகள் இந் நாலும்பெருக்கும் வருகிறபோலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூ னறவஸ்தையுங் கடந்தவராயேசதாபாசச் சதாசிவனாய்க் கண்டவனுக்கு ச்சொற்பனம்போலப் புண்ணியபாவகர்மம் தாடகப்படுமுக்தனாவான்

ச—ங்கை இப்படிக்கண்டவனுக்குப் போகிறவனுமென்று வருப்புறதேதென் னில்

உ—ம் அஞ்ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கும்

ச—ங்கை இவன் ஈசனை விட்டாதபடியினால் இவனைப்பற்றிப் போக ங்கள் சாட்சியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்படாதோவென்னில்

உ—ம் சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலேகண்டது ஓரவஸ்தையிலே காணாத மாயாமயத்திற் உட்பட்டவனுபடியினால் தானில்லாமற்போகிறவ னாகக்கண்டு விஷயசாகக்கிடக்கிறவன் பெண்கொள்ள வாஞ்சியாதது

ச—கை சிதாபாசனுடையஅநுபவத்தையனுபவந்தெரிந்தது இனித்தடை-யற்றவானந்தத்தைவகையுடனேசொல்லுமென்னில்

உ—ம், இகலோக பரலோகத்தைக்குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கன்மமெல்லாம்பண்ணிமுடிந்தபடியினால்மோட்சமும்பிரமாணமென்றறியப்பட்டபடியினால்மனதில் ஒருகுறையுமில்லையென்றதுகொண்டுதடையற்ற வானந்தமுண்டு

ச—கை காண்டத்திரயத்திற்சொன்ன அனுஷ்டானத்தில்ஒன்றும்பண்ணாமல்எல்லாம்பண்ணிமுடிந்ததென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம், எல்லாந்தீர்ந்து முடியாத வகுப்பற்றதென்கிறதை ஞானியினுடைய அனுசந்தானத்தினாலறியலாம்

ச—கை பண்ணவேண்டிய அறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற்றுப் போன அனுசந்தானத்தையெனக்குச்சொல்லுமெனில் .

உ—ம் நான்துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப்பூரிதனம் புத்திரமித்திரகளத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோகசங்காரத்தில்ஆசையும்வேண்டும் பரமானந்தபூரணமாயிருக்கிற நமக்கு அந்தமாயாமயத்தைக்குறிக்கத் தேவையில்லைபரலோகத்தையடையவேண்டினவனுக்கு அதற்கேற்றகர்மானுஷ்டானம்பண்ணவேண்டிய சர்வலோகமும்மாயாமயமாய்த் தோற்றுமறவாய்க்காண்கிறநமக்கொருகாரியமுந்தேவை இல்லை பிரகுவேசத்தையுடையவேண்டினவனுக்குவேதசாஸ்திரங்களை கற்கவேண்டும்கிருதகாரியாயிருக்கிறநமக்கொருசாஸ்திரமுங்கற்கத்தேவையில்லைதத்துவத்தையறியவேண்டினவனுக்குவேதாந்தசிரவணம் பண்ணவேண்டும் சந்தேகமற்றபிரமமாயிருக்கிற நமக்குமனனந்தேவையில்லைவிபரீதபாவனையுள்ளவனுக்குநிதித்தியாசனம்பண்ணவேண்டும் தேகம் நாமென்றொருக்காலுமெண்ணோம் விட்சேபமுள்ளவன்சமாதியிருக்கட்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிறநமக்கு அதுவுந்தேவையில்லைவிட்சேபமுஞ்சாந்தியும் அந்தக்கரணத்திற்காகையினால்பண்ணவேண்டியதுந்தீர்ந்தது.

ச—கை விவகாரமிருக்கிறபோதே உமக்குவிபரீதபாவனையெப்படியில்லை நித்திரையிலேகூடமுமுக்குச்சவமிருந்தாலுங்கும் நீர்பண்ணக்கண்டோம் உமக்குளெப்படி ஒருகுணமுமில்லையென்னில்

உ—ம் விவகாரங்குலாலச்சக்கரம்போலே வாசனையில்நடக்கிறதேயல்லாமல் விபரீதபாவனையில்லைபிரத்தியானமாப்பென்றது கொண்டு தன்னுமணிச் செடிவேகாததுபோல நீம்மானுக்கர்த்தாவென்றெண்ணினதுகொண்டு நாமநிந்தினோமுதலனதைப் பண்ணினவனேவோம்.

ச—கை இப்படிவாசனையினால் வருகிறவியாபாரம் உமக்குப் போகவேண்டாமோவென்னில்

உ—ம் பிராரத்வகன்மம் தொலைந்தாலொழிய விவகாரம்போகாது

ச-கை ஆனால் உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியேதென்னில்

உ—ம் லவுகீகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்துவமுள்ளபடி நடக்கிறதே விதி

ச—கை இப்படியானால் உம்மிடத்தில் சகலருக்கும் அப்பிராமாணியுக்தி வரும் உம்மைப் பெரியவரென்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடைய ஞானம் உமக்கு மாத்திரம் பிரயோசனம் பிறருக்கு ஈடேற்றமாட்டாதே யென்னில்

உ—ம் ஆனால் நாம் கிருதகிருத்தியனானாலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாக தேவார்ச்சனை சவுசமுதலானதைச் சரியாய்ப் பண்ணுவோம் பிரணவஜெப முதலான வேதாந்தபாடத்தைச் சிஷ்யருக்குப் பண்ணுவோம் அக்கிரத்தியானம் பிரமத்தியானத்தைச் சமாதியும் பண்ணுவோம் இதுதானே நாம் பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படி நாமிருந்தால் கருமிகளுக்கும் நமக்கும் சண்டையற்றுப் போச்சுது நம்முடைய ஞானமும் பலருக்கும் உபகாரமாச்சுது

ச—கை கருமத்திற்கு நிர்ப்பந்தமேதினால் ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்தமேதிலையென்னில்

உ—ம் ஞானியாற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதகரணத்தில் கருமத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாட்சியினிடத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத் திரிவிதகரணத்தினால் கருமத்தை முடிக்கப்பிற நாக்கறானியே ஞானத்திற்கு நாமசங்கனென்றதில் நிர்ப்பந்தமல்லாமல் சாட்சியினிடத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்கும் கருமத்தை விலக்கத்தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்துகொண்டு கருமிகளாயிருப்பது

ச—கை இப்படியெல்லாமறியாமல் அதுமாதிரியைத் திரிவிதகரணத்தோடேகூடக் கர்த்தாவென்கிற கர்த்தாக்களும் ஞானமென்றும் ஞானதிரிவிதகரணத்தினிடத்தில் வருகிறாரென்கிற ஞானிகளும் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டைபண்ணுகிறதேதென்னில்

உ—ம் அவர்கள் ஞானத்திலே செயிடர் கதைகேட்டாப்போலச் சண்டைக்கு நிற்கிறார்கள்

ச—கை ஞானமல்லாதவனுக்குப் பிறவாக்குதிக்கிறதுபோல் செய்கிறதுபோல் பிரவிர்த்தி உண்டாயில்லாவே நிவிர்த்தியாகச் சன்மார்க்கத்தில் இருக்கவேண்டியதேயென்னில்

உ—ம் ஞானிக்குப் பிரவிர்த்தியினால் பிரயோசனமில்லாவிட்டால் நிவிர்த்தியினாலும் பிரயோசனமில்லை

ச—கை நிவிர்த்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்னில்

உ—ம் அறிந்தபின்பு சாதனமேதுக்கு

ச—கை தோற்றுகிறசெகத்தினால் இன்னமஞ்ஞானப்பிராந்திவந்தாலும் சாதனத்தையனுஷ்டித்தால்தாழ்வில்லையேயென்னில்

உ—ம் உயிரோடிருக்கிற வெலிசெத்துப்போயிருக்கிற பூனையைத்தொடாதென்றால் செத்துப்போனஎலியுயிரோடிருக்கிற பூனையைத்தொடுமென்றாற்போலவும் பாசுபதாஸ்திரத்தினால் கொல்லப்படாதவனை நாணற்கழியினாலே கொல்லப்படுமென்கிறதுப்போலவும் அனாதியில் அஞ்ஞானதற்காரியங்களெல்லாங்கூடிக் கொல்லப்படாதபோதத்தைத் திருஞானததினாற் கொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பிப் பாதப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடையபுத்தித்தாழ்வேயொழிய வேறொன்றுமில்லை

ச—கை அஞ்ஞானதற்காரியந் துடைப்பட்டுபோனாலும் செகந்தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னேனென்னில்

உ—ம் தோற்றினாலென்ன இத்தனையுநாமல்லவோகொன்றோமென்றும் பெருமைகொள்ளும்பார்க்கிறராஜாவுக்கு அதனால்திருப்தியேயொழியபயமில்லை இப்படிக்கொத்தபோத சூரனுக்குத்தேகாதிகளிடமாய்வருகிற பிரவர்த்தியினால்தான் நிவிர்த்தியினால்தான் பிரயோசனமேது

ச—கை பிரவிர்த்தியாகாது நிவிர்த்திதாழ்வில்லை யென்கிறதாருக்கு என்னில்

உ—ம் சொற்கமோட்சங்குறித்து எத்தனம்பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கு அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானியோடு கூடியிருக்கிறபோது ஞானிக்குச் செய்காரியமெப்படியென்னில்

உ—ம் குழந்தைகளடித்தாலும் வைதாலுந் தகப்பன் மனதில்கோணாமல்திரும்பச்சீராட்டுகிறாப்போல் அஞ்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஷித்தாலுந் திரும்பத்தானப்படிச் செய்யாமல்அவர்களுக்குச் சம்மதமாகத் தானே திரிவிதகரணத்தினாலுங் கருமத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்குஞானமேற்றிவைக்கிறதேசெய்காரியம்

ச—கை ஞானிக்குஞானாப்பியாசம் பண்ணுகிறபேருடன் கூடியிருக்கிறபோது செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் ஞானங்களைப்போதித்துக் கருமாதிகளைத் தூஷித்துக்கருமாதித் தானுகந்துகாட்டவேண்டும்

ச—ஙா ஞானிதனித்திருக்கிறபோது செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் தன்னுடையதிருப்தியானந்தத்தைக் கண்டுமகிழ்ந்து பிரமமேநாமென்றறியவென்னபாக்கியம்பண்ணினோமோ நமது அஞ்ஞானமெந்தவழிப்போயிற்றோநாமபண்ணின அதிஷ்டமின்றோடேநமக்கு ஒருசம்சாரமுமில்லாமற் போச்சுதேநமக்குப்பிரமானந்தம் வெட்டவெளியாகத்தோற்றக் கிடைத்ததே உலகத்தையெல்லாம் பிடித்தகர்த்தவியங்களிலே நமக்கொன்றுந்தேவையற்றுப் போனபாக்கியமேதோஎல்லாருமடையவேண்டுமென்கிறபிரமம்நாமானோமே நமக்கித்தனை பாக்கியத்

தையுங்கொண்டுவந்துவிட்ட சாஸ்திரத்தைப் புகழுவோமோ இந்தசாஸ்திரத்தைப்புகழுவோமோ இந்தசாஸ்திரத்தை அனுபோகத்திற்கு வரப்பயிற்றுவித்த சற்குருவைப்புகழுவோமோ என்னபுண்ணியமிப்படிப்பலித்ததோ நம்முடையபுண்ணியத்துக்கும் நம்முடைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய வனத்துக்கும் ஒன்றுமொப்பாரியாகக் காணோமென்று கண்டுகளித்து சுபாவஞானமே சுகமென்றுகண்டு ஆனந்தமனுபவிக்கிறதே செய்காரியம்

இந்தத் திருப்திதீபிகையை அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன்பிரம்மானந்தத்திலழுந்தி நித்தியதிருப்தனாயிருப்பன்

இரண்டாவது-திருப்திதீபிகை-முற்றிற்று

உ

மூன்றாவது

கூடஸ்ததீபிகை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள்வேதாந்த அர்த்தம் விரிவில்விசாரிக்கமாட்டாதபேருக்குங் கூடத்ததீபிகையால் தொம்பதார்த்துவிவேகம் அருளிச்செய்கிறார்

ச—கை தொம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார் லட்சியார்த்தமார் இவ்விருவகையும் பொருந்துதற்குத் திட்டாந்தமேதென்னில்

உ—ம் தொம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தஞ் சிதாபாசன் லட்சியார்த்தங் கூடஸ்தர் இதற்குத்திட்டாந்தம் எப்படியென்றால் கண்ணாடியிற்பிரதிபிம்பவெய்யிலுஞ் சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாயொரு சுவரைவிளக்கிவைக்கிறாப்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடாயொருதேகத்தையறிகிறார்

ச—கை இவர்களிருவரும் எதினாலேயொருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகிறார்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழியெப்படியெனில்

உ—ம் அவிவேகத்தினால் ஒருவராய்த்தோற்றுகிறது ஒவ்வொரு அவஸ்தையில்ஏகதேசத்தில்தோன்றி மறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியபிரகாசனாயிருக்கிற கூடஸ்தனையும் ஏகதேசத்தில் உபாதியினாலலைகிற வெய்யிலையும் அகண்டவெயிலையும்போலக் குறிப்பினாலறி

ச—கை சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயஞானம் வரும்போது கூடஸ்தனை யும் சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும் வழியெப்படியெனில்

உ—ம் கடஞானம் வருகிறது சிதாபாசனாயிருக்கிறதனக்குக் கடோவிருத்தி ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற தனக்கு இதுகடமென்றறிந்தவு டனே யறிந்தவன் சிதாபாசன் அதைக்கண்டவர் கூடஸ்தர்

ச—கை கடஞானம்வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னும் கடந்திகூடஸ்தரிருக் கிறதற்கு அடையாளமேதெனில்

உ—ம் கடஞானம்வருகிறதற்கு முன்னறியப்படாததாகவும் பின்புஅறிய ப்படாதாகவுங் காண்கிறதன்னுடைய அனுபவமே அடையாளம்

ச—கை கடமொருக்கா லறியப்பட்டதாகவும் ஒருக்காலறியப்படாததாக வுஞ் சாட்சியினிடத்தி லிவ்விருவகையுந் தோற்றுவானேனென்னில்

உ—ம் எக்காலத்திலுமெங்குமிருக்கிற சுபாவசைதன்னியத்தில் கற்பிக்க ப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்தோடேகூடி யிருந்தபோது அறியப்படாத தாகவும் ஞானத்தோடே கூடினபின்பு அறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றி யது

ச—கை ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவதேதெனில்

உ—ம் லோகாந்தகுந்தம்போல சிதாபாசந்த விருத்தியேஞானம் தோற்ற றவற்ற பொருளேயஞ்ஞானம்

ச—கை விருத்திக்குமுன் சிதாபாசனில்லாதபடியினால் அறியப்படாதக டஞ் சாட்சிதானேயறியவேண்டும் விருத்திக்குப்பின் கடமென்றறிய ப்பட்டது சிதாபாசனாலறியலாம் சாட்சியினாலென்கிறதுவேண்டாமே யென்னில்

உ—ம் கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன்விருத்தியில்நட்டமாய்ப்போ னபடியினால் இப்பாலவ்விடத்தில் கூடஸ்தரைத்தவிர வேறுசைதன் னியமில்லாதபடியினால் முன்னறியப்படாததை யறிந்திருந்த கூடஸ் தர்தானே இப்பாலறியப்பட்டதென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்கு ச சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையால் இரண்டுகாலத்திலுங் கடத்தை யறிகிறவர் கூடஸ்தர்தானே

ச—கை கடஞானம்வந்தவுடன் சிதாபாசம் நட்டமாய்ப்போனாலும் அவ னேடுகூடப் போகாமலிருக்கிற விருத்தியினால் கடமறியப்பட்டதென் கிறது தோற்றுதாம் சாட்சியினாலென்கிறது தேவையில்லையேயென் னில்

உ—ம் சிதாபாசனில்லாத விருத்தியும் பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெ ள்ளையண்போலச்சடமானபடியினாலறியப்பட்டதைத் தோற்றுவிக்கமா ட்டாது சாட்சிதானே தோற்றுவிக்கிறார்

ச—கை சாட்சியினிடத்தில் கற்பிதகடகம் அஞ்ஞானத்தோடே கூடினாலும்விருத்தியோடு கூடினாலுமறியப்பட்டதென்னக்கூடாமற்போனாலறியப்பட்டதென்கிறபோ மதெவ்வாறதெனில்

உ—ம் சிதாபாசனை பிரதிபலித்ததைப் பற்றியே கடமறியப்பட்டதாயிற்று

ச—கை சைதன்னியத்துக்குத் தோனேயறியப்பட்டதற்கு மூலமானால்முன்சாட்சி சைதன்னியத்தோடே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாகவொண்ணாதோவென்னில்

உ—ம் விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலித்த சிதாபாச சைதன்னியமே பிரயோசனமாகவேண்டுமேயல்லாமல் முந்தியிருந்த கூடஸ்தனைப்பலமென்னக்கூடாது

ச—கை இப்படியானால் சாட்சிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்னில்

உ—ம் கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசன் சிதாபாசன்விருத்திகடம் இம்மூன்றையுங்காண்கிறவர்சாட்சி

ச—கை இப்படியானால் எல்லாச்சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷய ஞானத்தில் இரண்டுசைதன்னியத்தையும் ஏன் பகுத்தறியவில்லையென்னில்,

உ—ம் கூடத்தொன்றுஞ்சொல்லாமல் அநுவியவசாயஞானமென்றுபேரிட்டுப்பகுத்தறிவார்கள்

ச—கை அநுவியவசாயஞானமென்பதற்கு அர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் முந்தியறிந்தவறிவுதானே பிந்தியறியுமென்கிறது அர்த்தம்

ச—கை தேசத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும் பிரமத்தையும் பிரித்தறிந்தாப்போல் தேகத்திற்குள்ளாகவும் இவர்களிருவரையும் பகுத்தறிகிற வழியேதென்னில்

உ—ம் வெளியிலேதென்கிறவிருத்தியையும் கடாதிகளதற்குவிஷயங்களையும் அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையும் அறிகிறவனேசாட்சியென்றறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளே அகமென்கிறவிருத்தியையும் காமக்குரோதாதி விஷயங்களையும் அதுகளுடைய அன்வயவிதிரேகத்தையுமறிகிறவர்சாட்சி

ச—கை உள்ளேசிதாபாசதோற்றமெப்படி சாட்சித்தோற்றமெப்படியென்னில்

உ—ம் காய்ச்சினவிரும்பிலே இருக்கிறஅக்கினி அந்தவிரும்பைமாத்திரந்தோற்றுவிக்கிறதேயல்லாமல் வேறொன்றையுந் தோற்றுவியாததுபோலகாமக்குரோதாதியாகிய அகவிருத்திகள் கலந்திருக்கிற சிதாபாசனுந்தானுமத்திரந்தோற்றுவிக்கிறதேயல்லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத்தோற்றுவிக்கமாட்டான் சாக்ஷியோ அந்தவிருத்திகளையும்விருத்திகளு

னையிடைநடுவிலுஞ்சுழுத்திமூர்ச்சைசமாதிகளிலும் இதுகளெல்லாவற்றிலுந் தோற்றுவிக்கிறநிருவிகார சைதன்னியமேகூடஸ்தர்

ச—கை வெளியில்விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையுங் காண்கிறவழியாகக் கூடத்தைக்காண்பித்தா உள்ளில் விருத்திகளிலும் அந்தவழியாகத்தானே காண்பியாமல் வேறொருவழியாகக்காண்பித்ததேதெனில்

உ—ம் உள்விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல் ஞானமஞ்ஞான மிரண்டோடுங்கூடாதது கொண்டந்தவழி தேவையில்லை

ச—கை விருத்தியில் அஞ்ஞானவிருத்தி ஞானவிருத்தியிரண்டுமே யில்லையென்னில்

உ—ம் உள்ளவிஷயமானவிருத்தியானது கடம்போல்தனக்கன்னியமாகாதபடியினாலொருக்காலஞ்ஞானவியாப்திவந்ததென்னக்கூடாது அன்னியபதார்த்தத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கிற படியினால் இந்தவிருத்தியில் அஞ்ஞானவியாப்திவரக்கணக்கில்லை

ச—கை இப்படியுள்ளிலும் புறம்பிலும்நானென்றுதோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் சைதன்னியமிரண்டினிற்குள்ளே கற்பிதமாகவிருக்கிறவன்செனனமரணசங்காரியென்றும் கூடஸ்தராய்ச்சுபாவமாயிருக்கிறதனக்கு ஒருக்காலுஞ் சங்காரமில்லையென்றுபிரயோசனம்

ச—கை புத்தியில்விளைபட்ட கூடஸ்தர் சங்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமேயென்னில்

உ—ம் அசங்கைசைதன்னியத்திற்கு ஒருவுபாதியில்விளைபட்டதுகொண்டு சங்சாரம்வருமேயானால் குடங்களகுதிர்களால் விளைபட்டதற்குச்சங்சாரம்வரக்காணுமே

ச—கை கடம்போல அந்தக்கரணமலினமல்லவே செகத்திரவியத்தில் விளைபட்டற் சங்காரம்வருமேயென்னில்

உ—ம் வெண்கலமரக்காலாலளந்ததுகொண்டு ஒட்டிரட்டி ஒன்றுமூன்றுயக் காணுகதுபோலச் சொச்சத் திரவியத்தினால் அதிசயமில்லை

ச—கை பிறமரக்காலும் வெண்கலமரக்காலு மளவுசரியானாலும் வெண்கலத்தில் பிரதிவிம்புங் கண்டதுபோல கடதைக்காட்டிலும் புத்தியில்பிரதிவிம்ப மதிசயமல்லவோ வெனில்

உ—ம் இப்படியானால் அந்தப்பிரதிவிம்பந்தானே சிதாபாசன் அவனுக்கேசங்சாரம் ஆதமாக்குச் சங்சாரமேயில்லை

ச—கை உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்குச் சொரூபமில்லாத படியினால் அந்தக்காரணத்துக்குச் சங்காரமாகட்டும் ஆபாசனுக்குச் சங்காரம்வேண்டாமேயென்னில்

உ—ம் இப்படியானால் சரீரத்தைதவிர அந்தக்கரணம் புறம்பாககாணாதபடியினால் சரீரத்துக்கே சஞ்சாரமாகவேண்டும்

ச—கை சரீரமரித்தாலும் புத்தியிருக்குமென்கிற சாஸ்திரத்தினால்சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறாகவேண்டுமேயென்னில்

உ—ம் இப்படியானால் பத்தியைவிட்டச்சிதாபாசன் வேறேயுண்டென்று பிரவேசஉபநிஷத்தில் சொன்னபடியினால் சிதாபாசனுக்கே சஞ்சாரம அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையில்லை

ச—கை பிரவேச உபநிஷத்தில் புத்தியோடேகூடினவனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையேயென்னில்

உ—ம் சடந்தேகமென்கிற வாக்கியம் நாமில்லாவிட்டால் சரீரங்களுமிந்திரியங்களும் சீவிக்கமாட்டாதென்றும் அத்மாபிரவேசித்தானென்கிறபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்கு அன்னியனாயிருக்கிறவனுக்கே பிரவேசஞ் சொல்லுகின்றது

ச—கை அந்தக்கரணத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ அவனுக்கெப்படி பிரவேசங் கூடுமென்னில்

உ—ம் இவருந்துப் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யெப்படிகூடுமோ அப்படியேகூடும்

ச—கை அசங்கனுக்கு சிருஷ்டியில்லையே மாயாசற்பிதனுக்கல்லவோ சிருஷ்டியுள்ளதென்னில்

உ—ம் பிரவேசந்தானும்வித்தையாகற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கில்லை

ச—கை சிருஷ்டித்தவனும் பிரவேசித்தவனும் கற்பிதமென்கிறதில் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் மாயையவித்தையிரண்டும் சீவேஸ்வரனென்கிறஆபாசத்தை கற்பித்ததென்கிற வேதருமிவர்களை யுற்றுவிசாரித்தால் இல்லாதே நட்டமாய்ப்போகிற அனுபவமுமே பிரமாணம்

ச—கை இப்படிசீவேஸ்வர சைதன்னியங் கற்பிதமென்றும் நிஜந்தப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும் வேதத்தில்பகுத்துச் சொல்லுகிறதோவென்னில்

உ—ம் சீவேஸ்வராள் பூதபௌதிகப் பிரகிருதியோடேகூடத் தோற்றிக் கூடவே அழிவாரென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தா அவினாசியென்றும் யித்திரிக்கு யாசவர்க்கர் சொன்னதென்றுவேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை இப்படியானால் சரீரமரிக்கும்சீவன் மரியானென்கிறவேதத்திற்கு விரோதமல்லவோவென்னில்

உ—ம் இந்தவேதம் பூதபௌதிகமோட்சத்தை சொல்லுகின்றதல்ல அஞ்ஞானவஸ்தையிலே லோகாந்தகமனத்தைச்சொல்லுகிறது ஆகையால் ஆத்மாவுக்கு அன்னியமெல்லாம் அனித்தியம்

ச—கை இப்படிசீவன் அனித்தியனானால் நித்தியமாயிருக்கிறபிரமத்தோடே அகம்பிரமென்கிற சாமானாதிகாரணமெப்படிகூடுமென்னில்

உ—ம் முக்கியசாமானாதிகரணங்கூடாவிட்டாலு மந்தானபுருஷஞானம்போல வாதசாமானாதிகரணங்கூடும்

ச—கை இப்படியானால் விவரணாசாரியர்வாத சாமானாதிகரணத்தைக் கண்டிப்பானென்னில்

உ—ம் நானென்கிற சத்தத்திற்கு கூடஸ்தனை அர்த்தமாக்கிக்கொண்டு கண்டித்தார்

ச—கை இப்படிகூடஸ்தனோ தானாகக்கண்டால் தற்பதந்தொம்பதத்திற்கு அர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் தேகந்திரியாதிகளுடைய சீவப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப்பிரதேசமுஞ் சகாரீரம்படைத்த ஈஸ்வரப்பிராந்திக்கு அதிட்டானப்பிரதேசமும் அர்த்தம்

ச—கை தற்பதந்தொம்பதமும் ஒருபிரமத்தைத்தானே ஏகதேசங்களிற சொன்னாலிரண்டு பதங்களிக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோவென்னில்

உ—ம் ஆரோபிதமான சரீரத்தையுஞ் செகத்தையும்பற்றிப் பேதமேயல்லாமல் அதிட்டான சைதன்னியமென்றேயொழிய விரண்டில்லை

ச—கை பிரத்தியட்சமாய் நிண்ணயப்பட்டிருக்கிற சீவேசுவரரை பிராந்தியென்பது கூடாதென்னில்

உ—ம் சைதன்னியம்போல் ஏகலட்சணமாய் நிண்ணயமாகாதபடியினாலும் சித்தாகவுஞ் செயமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித்தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கின்றபடியினாலும் பிராந்தியென்கிறதற்குத் தப்பில்லை

ச—கை பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய் தோற்றுகிறபிராந்தனுக்கும் விதேகிக்குந் தாரதன்னியமேதென்னில்

உ—ம் புத்தியாவதேது சிதாபாசனென்கிறவனார் ஆத்மாவாவதார் செகத்தாவதெப்படி யிருக்குமென்கிற கலக்கமுடையவனே பிராந்தனை இவனுக்கே சங்காரம் இதுகளை அதனதன் சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தானே சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயித்திருக்கிறவனை முத்தமென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை தானப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் மாயவிருத்தி மனோவிருத்திகளுண்டாகிறதற்கும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாட்சியாயிருக்கிற ஆத்மாசத்தென்பதுகூடுந

கூடும்எல்லாவற்றையும் அறிகையினால் சித்தென்பதுகூடும் பஞ்சகோசங்களைக் கைவிட்டாலுந் தான்கைவிடப்படா வஸ்துவானபடியினால் ஆனந்தமென்பதுகூடும் ஆகையினால்இவரேபரமசிவமென்கிறபிராணவசனமேபிரமாணம்

ச—கை இந்தக்கூடத்தருக்கு அன்னியமாகவிருக்கின்றசீவேஸ்வரர்கள்மாயாகற்பிதமான பதங்களோடே சடமாகக்காணும் சைதன்னியமாகவிருக்கிற இவர்களை மாயாகற்பிதமென்னக் கூடாதென்னில்

உ—ம் சகலமானபாண்டங்களும் பண்ணிற்பிறந்தாலுங் காசிக்கும்பங்கள் நிருமலமாயிருக்கிறாப்போல் மாயாகற்பிதங்களாகிய சீவேசுவராளும் சொச்சதிரவியமொன்றறி

ச—கை காசிக்கும்பங்கள் நிர்மலமாயிருந்தாலும் சடமாயிருக்கிறாப்போலச் சீவேசுவராளுஞ் சடமாயிருக்கக்காணும் ஆகையினால் இவர்களை மாயாகற்பிதமென்னக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் அன்னத்திற்பிறந்த சரீரேந்திரியாதிகளுக்குள் மனதுபோதரூபமாயிருக்கிறாப்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள் சீவேசுவராளும் போதரூபமாயிருக்கலாம்

ச—கை மாயைசடத்தைக்கற்பிக்குமேயல்லாமல் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்கமாட்டுமோவென்னில்

உ—ம் ஒருசீவனிடத்திலிருக்கிற நித்திராபோகந்தானே அனேகசேதனாசேதனங்களையுங் கற்பிக்கக்கண்டால் சீவேசுவராளை மகாமாயைகற்பிக்குமென்கிறதற்கு ஆச்சரியமேது

ச—கை சிஞ்சிரசத்துவம்அனிகுருத்துவமுதலான சீவகுணங்களைமாயைகற்பிக்குமல்லாமல் சாவக்ஞத்துவம் சர்வேசுரத்துவம் பரசுருத்துவமுதலானகலியாணங்களை மாயைகற்பிக்கமாட்டுமேயென்னில்

உ—ம் பிள்ளையைப்பெற்றவன் போஷிக்கிறாப்போல் சீவேசுவரர்களைக் கற்பித்தமாயைக்கு அவரவருக்கேற்ற தொழில்களையுங் கற்பிக்கதில் வருத்தமேது ~~துபாரம்~~

ச—கை அத்தனைவல்லமையிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடத்தனைக் கற்பிக்கச்சக்தியில்லையோவென்னில்

உ—ம் சீவேசுவராள்கற்பிததாளென்று வேதபுராணமுண்டாப்போலக் கூடத்தருமாயாகற்பிதனென்று ஒருவேதப்பிரமாணமுமில்லை இவரேயுண்மைப்பொருள் அதிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங்கொண்டாடும் ஆகையால் உன்னுடைய சங்கைக்கிடமில்லை

ச—கை மாயாகற்பிதமான சீவேசுவராளால் என்னகாரியமுடியுமென்னில்

உ—ம் மாயையைவிரி பார்க்கிறபார்வையாகவிலோபரியந்தம் ஈஸ்வரதிருஷ்டியும் பாக்கிறசொப்பனே சுழுத்திருத்திபரியந்தமுள்ளசம்சாரமெல்லாஞ்சீவதிருஷ்டியும்

ச—கை கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்னில்

உ—ம் அவர் அசங்கரேயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒருசஞ்சாரமுமில்லை

ச—கை இப்படிப்பகுத்தறிந்தவ னெப்படியிருப்பானென்னில்

உ—ம் பெத்தன் முத்தன் பந்தமோட்சமுற்பத்திரங்கள் சகலமும்மாயா கற்பிதமேயல்லாமல் தனக்குச்சுபாவமா யொன் றுமில்லையென்று கல க்கமறத்தெளிந்திருப்பன்

ச—கை இப்படியொன்றுமில்லாவிட்டால் சீவன்ஈஸ்வரன் செகத்தென் மரியாதையெல்லாம் வேதத்திற்சொல்லி யிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் அதிரூட்சுமமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் காட்டுகிறதற்காக வேஸ்தூ லவருந்ததிநியாயமாய்ச் சொல்லுகின்றது

ச—கை இப்படியறிந்தவிவேகி பிராரத்தத்தோற்றரவை யெப்படிகாண் பானென்னில்

உ—ம் சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்குகிறுப்போல் கலங்காமல் மாயையா கிற மேகம்பிரபஞ்சமாகிற மழையைவேணபடி வருஷித்தாலும் சிதா காசமாயிருக்கிற நமக்கு ஹானியேசலாபமேதென்று சீவன் முத்தன் கவலைகெட்டிருப்பான்

இந்தக்கூடஸ்ததீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம் பண்ணினவன்தா னே பிரமமாக விளங்குவன்.

மூன்றாவது-கூடஸ்ததீபிகை-முற்றிற்று

உ

நான்காவது

தியானதீபிகை.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் சாதனசதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக் குச் சிரவணமுதலான அதிஷ்டான ஞானக்கினால் வருகிறவாக்கியார்த் தஞானத்தையுஞ் சீவன்முத்திநிலையையுங் கீழ்க்கிரந்தத்திற்சொல்லி பிர க்கியாமாந்தியமுதலான பிரதிபந்தங்களால் வேசஞ்சொன்ன நிலைதிடப் படாதபேருக்கு தியானதீபிகை யருளிச்செய்கிருர்

ச—கை மோட்சார்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய அனிஷ்டானமே தென் னில்

உ—ம் பிரமவுபாசனையேசெய்யவேண்டியது சகுணவுபாசனைபோல் இ தற்குக்கிரிகை யுண்டோவென்னில் இந்தத்தியானதீபிகையில் சொல் லுகிறபடிபிரபந்தத்தை தியானம்பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொ ருகிரியையுமில்லை

ச—கை இதற்குப்பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ—ம். தாபநீயமென்கிறவுபநிஷத்தேபிரமாணம்

ச—கை தானாயிருக்கிறவஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிறவஸ்துவைப்போல் உபாசிக்கக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம், சம்வாதிப்பிரமைபோல் கண்டுங்காணாததாயிருந்தபடியினால் உபாசனைகூடும்

ச—கை சம்வாதிப்பிரமையாவதேது விசம்வாதி பிரமையாவதேதென்னில்

உ—ம், மணிப்பிரபையைக்கண்டுமணியென்றுநிச்சயித்தது சம்வாதிப்பிரமை தீபப்பிரபையைக்கண்டுமணியென்றுநாடுவதுவிசம்வாதிப்பிரமை

ச—கை பிராந்தியாய்நாடினவனுக்குப்பலன் கிடையாதோ வென்னில்

உ—ம், விசம்வாதிப்பிரமைபலங் கொடாது சம்வாதிப் பிரமைநாடின பொருளைக்கொடுக்கும் ஆகையினால் பிரமவுபாசனைதான்சம்வாதிப்பிரமைபிராந்தியினாலும் முத்தியாகிறபலனைக்கொடுக்கும்

ச—கை இந்தப்பிரமத்துவவுபாசனைக்கு அதிகாரியம்பண்ணுகிறதுடைவெப்படி இதற்குத்திட்டாந்தமேதென்னில்

உ—ம், பரோட்சஞானியே இதற்குஅதிகாரி அகண்டாகாசமேதானென்கிற தியானமேவுபாசனை பண்ணுகிறவடைவுகண்ணாரக்காணாவிட்டாலும்சாத்திரஞ்சொல்லுகிறபடிபாவிக்கிறமூர்த்திதியானமேஇதற்குத்திட்டாந்தம்

ச—கை பரோட்சஞானத்திற்குலட்சணமேது பரோட்சஞானந்தேகமான படியினால் பலமெப்படிகொடுக்குமென்னில்

உ—ம், பிரமந்தானென்றறியாமற் பிரமமொன்றுண்டென்றுநிச்சயித்ததே பரோட்சஞானம்மூர்த்தியானவுபாசனைப்போல் பரோட்சஞானத்திலொருவருக்குஞ்சந்தேகமில்லை ஆகையால் இரத்தினப்பிரபைபோலப்பலங்கொடுக்குமென்றேசித்தாந்தம்

ச—கை பிரமத்தைத்தானாகச்சொல்லுகிறவேதாந்தத்தைப்படித்துஇவனுக்குவந்தஞானம்பரோட்சமாகக் கூடாமையேது இப்படிபரோட்சமாயிருக்கிற அத்துவைதபுத்தியைப் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதுவிதபுத்திகெடாதோவென்னில்

உ—ம், தேகத்துவயமென்கிறவிபரீதபாவனை பிரமத்தைதானாகத்தோற்றவொட்டாதுபிரத்தியட்சமாயிருக்கிறசிலாபுத்திபரோட்சமாயிருக்கிறஈஸ்வரபுத்தியைத்தள்ளாததுபோல் பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதுவிதபுத்தியும் பரோட்சமாயிருக்கிறஅத்துவிதபுத்தியைக்கெடுக்கமாட்டாது

ச—கை சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலீஸ்வரபுத்திவரக்காணோமே வேதாந்தம்படித்தாலொழிய பரோட்சஞானம் வாராதோவென்னில்

உ—ம் சிரத்தையுள்ளவனைபநிகாரியல்லாமறசிரத்தையில்லாதவனைச்சாத்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டவொண்ணுது மூர்த்தியுப தேசம்போல்பிரமத்தை யுபதேசமாத்திரத்திற்கேட்டறியலாம்

ச—கை சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணுமல் பிரமத்தையுபதேசமாய்க்கேட்டறிகிற தெப்படியென்னில்

உ—ம் கன்மசூத்திரத்தைப்படியாமறசன்மானுஷ்டானஞ்சித்தித்தாற்போலவும் ஆகமபுராணங்களெல்லாம்படியாமல்உபாசனையனுஷ்டிக்கிறுப்போலவும்சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணச்சத்தியில்லாதவன்மகாத்துமாக்களித்திற்பிரமமின்னபடி யிருக்குமென்கிற தைக்கேட்டுக் கொண்டுபாசிக்கலாம

ச—கை இப்படிசாட்சாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராதோபரோட்சஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தமேது அபரோட்ச ஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தமே அசாத்திரவிசாரஞ்செய்தாலும் சிலருக்குசாட்சாத்காரம்வரவில்லை சாத்திரமெல்லாம்படித்துஞ் சாட்சாத்காரம்வாராதவனுக்குச் செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் சாத்திரயுக்திவராதவனுக்குஉபதேசத்தாற்சாட்சாத்காரம்வராதுசுரத்தையில்லாததேபரோட்சஞானத்திற்குப்பிரதிபந்தம் விசாரமில்லாததேதோஷமேயபரோட்ச ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தம் விபரீதபாவனையால்சாத்திரமபடித்துஞ் சாட்சாத்காரம்வாராமலிக்கிறது விசாரபலமானசாத்கார வருமளவுஞ்சாத்திரத்தைத்திருப்பித்திருப்பி விசாரிக்கப்படியிர் செய்வகையாற காப்பமநாளுக்குநாள்பரிபக்குவமாகிறுப்போம ஞானமூர்ந்திர்க்கவிசாரித்தாற் பரிபக்குவமாம்

ச—கை மரணபரியந்தம்விசாரம் பண்ணினவரம் தேவர்சடபாதருக்கும் நதச்சன்மத்திலேன் ஞானமுதயமாக வில்லையெனில்

உ—ம் பிரதிபந்தங்களினுல்

ச—கை பிரதிபந்த மாவதெத்தனை விதமாயிருக்கும்

உ—ம பூதபிரதிபந்தமென்றும் பௌஷ்யப் பிரதிபந்தமென்றும்வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் பூதப்பிரதிபந்தமான விறந்த காலப் பிரதிபந்த மானது கைவிட்ட எருமையில் பற்று சன்னியாசி யாரிட தகிற் காணப்பட்டதுபௌஷியபிரதிபந்த மானவெதிர்காலப்பிரதி பந்தமானது சங்கற்பத்துடனேகூடியிருந்துவேதாந்தவிசாரம் பண்ணினவாமதேவரிடத்தில் ஒருசென்னமாகவுஞ்சடபாதரிடத்தில்மூன்றுசனனமாகவுங்காணப்பட்டது வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமானசேழ்கால்ப்பிரதிபந்தமானது விஷயாசத்தி பிரக்ஞியாமாந்தியங்குதர்க்கமவிபரீதபாவனைதுராக்கிரகவகத்தை.

ச—கை இந்தப்பிரதிபந்தகங்களைத்தள்ளுமுபாயமேதென்னில்

உ—ம் பூதப்பிரதிபந்தத்திற் கவனவன்புத்தியையனுசரித்துப்போதிக்கத் தீரும்பவிஷ்யப்பிரதிபந்தத்திற்கு சனனமெடுத்து குருமந்திரதேவதைகளையுபாசிக்கத்தீரும் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தத்திற்குவிஷயாசத்தி சாதனசதுஷ்டயத்தாற்றீரும் பிரக்ஞமாந்தியம் பலகாலம் சிரவணம்பண்ணத்தீரும் குதர்க்கம்மனனத்தாற்றீரும் விபரீதபாவனை நிதித்தியாசனத்தாற்றீரும் துராக்கிரக வகங்கைதமாதியாற்றீரும்

ச—கை வேதாந்தவிசாரம்பண்ணியும் பவிஷ்யதபிரதிபந்தத்தினால்சனனம்வருமென்றால் விசாரஞானமுமவியர்த்தமாமோபிரதிபந்தத்தாற் சனனம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமுண்டோவென்னில்

உ—ம் விசாரத்தாற்பிரந்தஞானம்பிரதிபந்தந்தொலைந்தவுடன் மோட்சத்தைக்கொடுக்கையினால் சாந்திரவிசாரமொருக்காலும் பாழாய்ப்போகாது யோகப்பிரஷ்டியுடன் இரண்டொரு சனனத்தில் கிருதார்த்தனுவானென்கிறகீதாவசனமேபிரமாணம்

ச—கை பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாகவுபாசிக்கச் சொன்னது சகுணமோவென்னில்

உ—ம் நிற்குணம்,

ச—கை சகுணமானாலுபாசிக்கலாம் நிற்குணத்தையெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதென்னில்

உ—ம் கேட்டவண்ணந் தியானிக்கிற திருவகைக்குஞ்சரி

ச—கை வாக்குக்குமனதிற்கு மெட்டாத நிற்குணத்தைஎப்படி தியானம்பண்ணலா மென்னில்

உ—ம் வாக்குமனதிற்கு மெட்டாதகை விசாரித்துச் சாட்சாத்காரம்பண்ணுகிறாப்போல் கேட்டுச்சிந்திக்கலாம்

ச—கை யாதொன்றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதெல்லாம் பிரமமல்ல தானுபறியப்பட்டதே பிரமமென்றொருவேதஞ்சொன்னபடியாற்பிரமத்திற்கு பாசனைநிஷேதம் என்னில்

உ—ம் அறியப்பட்டதற்கு மறியப்படாததற்குமன்னியமாயிருக்கிறதே பிரமமென்றொருவேதத்தில் ஞானத்தைநிஷேதிக்கின்றது

ச—கை பிரமவுபாசனையில் உமக்கித்தனைபத்தியேதென்னில்

உ—ம் உமக்குத்தான் இத்தனைதுவேஷமேது

ச—கை நிற்குணத்தையுபர்சிக்கிறதற்குப் பிரமாணமேதுவிதிதானேதென்னில்

உ—ம் தாபநீயம் சயிப்பியம் கடாகம் மாண்டூக்கிய மென்கிறநாலுவுபநிஷத்தும்பிரமாணம் பஞ்சீகரணமகாவாக்கியமே யனுஷ்டானவிதி

ச—கை பஞ்சீகரணம்ஞானசாதனமல்லவோ எல்லாருமனுஷ்டிக்கவில்லையேயென்னில்

உ—ம் ஞானசாதனமென்கிற நமக்குச்சம்மதம் அனுஷ்டியாதவன்தானே கெட்டான் அதனாற்பிரமவுபாசனைக்குத்தூஷணையில்லை

ச—கை எல்லாருமனுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரேன்சொல்லவந்தீரென்னில்

உ—ம் சில்மூடர் இதிலுமதிகமென்று வசியமந்திரத்தைச் செபிக்கட்டும் அதிலும பரமமூடர் கிரியைபண்ணட்டும் அந்தமூடரைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமுட்சுக்களைகுறித்தே நிற்குணவுபாசனை சொன்னோம்

ச—கை இப்படியுபாசிக்கப்படுகிறதேநிற்குணமானால் இந்தநிர்க்குணவஸ்துவிற்கானந்தாதிகுணங்களும் அஸ்தலாதிகுணங்களு முண்டென்னக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் சுருதிசம்மதமாக இந்தலட்சணங்களுந்திரஞ் சொன்ன வியாசனைக் கேள்

ச—கை சச்சிதானந்தம்நானென்கிறதே விபாசனையானால்ஞானத்திற்குந் தியானத்திற்கும் பேதமேதென்னில்

உ—ம் வஸ்துதந்திரம்ஞானமென்று மகர்த்ததந்திரமுபாசனையென்றுஞ் சொல்லுகிறதேபேதம்

ச—கைவஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞானமெதினால்வரும் வந்தபின்சொன்னத்தைச்செய்யும் அதைமறந்தாலானியேது அந்தஞானமுள்ளவனெப்படியிருப்பானென்னில்

உ—ம் அக்கினியையக்கினியென்கிறப்போல் சுபாவத்தைசொல்லுகிற வஸ்துதந்திரஞானம் விசாரத்தினால்வரும்சகலசங்காரத்தையுஞ்சுடும்மறந்தாலுஞ் சங்காரத்தைக்கொடாது அந்தஞானிசீவன்முக்தனாய் நித்தியதிருப்தியையடைந்து பிராரத்துவன்பத்தத்தைப்பார்த்திருப்பன்

ச—ங்கை கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை யொழிவில்வருமல்லவோ பின் எ ன்னதனைச்செய்யும் அதைமறந்தால் நீயேது அந்தஞானமுள்ளவனெ ப்படியிருப்பானென்னில்

உ—ம் உபசாரத்தால் ஸ்திரீயை யக்கினியென்பதுபோல் கர்த்ததந்திரமா யிருக்கிற வுபாசனை குருவுபதேசத்தால் வரும் தியானிக்கும்போது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக் கொடுக்கும் மறந்தால் விசேஷத் தின் கையில் காட்டிக்கொடுக்கும் இந்தவுபாசகன் நித்திரையும்மரண மும்வருமளவும் தியானத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பான்

ச—ங்கை அந்தவுபாசனை முதிர்ந்ததற்கடையாளமேதென்னில்

உ—ம் சொற்பனத்தில் பிச்சையெடுக்கிறவன் பிச்சையெடுக்கக் காண்கி றாப்போலவும் வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறாப்போலவு ம் ஜெபிக்கிறவன் ஜெபிக்கக் காண்கிறாப்போலவும் இந்தவுபாசகருந் தினந்தோறுந் தியானம் பண்ணக் கண்டால் உபாசனை முதிர்ந்தது.

ச—ங்கை ஞானம்வஸ்துதந்திரமென்பதிலுந் தியானம்கர்த்ததந்திரமென் பதிலும் பேதமேதென்னில்

உ—ம் கூடஸ்தனைத் தன்னியத்தை வேதஞ் சொன்னபடி யிருக்கிறதோ வில்லையோ வென்று லட்சணை விருத்தியா லொருபடித்தாய்ச் சோதித் துப்பார்த்துக் கொள்ளுகிறதே யன்றி தான் வேண்டியபடி சிந்திக்கப் படாதபடியால் ஞானம்வஸ்துதந்திரம் உபாசனை தனக்கு வேணபடி செய்துக்கொள்ளவும் செய்யாமலிருக்கவும் மாறுபாடாகச்செய்துங் கொ ள்ளப்பட்டபடியால் கர்த்ததந்திரம் ஆகையால் உபாசனைக் கெந்நேர முந்தியானநுசாவதானமாய்ப் பண்ணவேண்டும்

ச—ங்கை எந்நேரமுந்தியானத்தின் மனதாயிருக்கிறவனுக்குச் செய்காரிய மெப்படிநடக்கும் சாட்சாத்கார ஞானிக்குச்செய்காரியமெப்படி நடக் குமென்னில்

உ—ம் பரபுருஷனையடைகிற நாரி எந்நேரமுமவனிடத்தில் லாரூடமனதா யிருந்தாலு மேலெழுந்தவாரியாய் செபகாரியஞ்செய்து ஒப்பிவிக்கி றாப்போல தியானம்பண்ணுகிறவனும் மேலெழுந்தவாரியாய் செய்கா ரியஞ்செய்வன் கூத்தாடிபாசகத்தடிக்கிறாப்போல் சீவன்முத்தனானவன் ருகசசெயகாரியமொன்றுந்தப்பாமற்செய்வன்.

ச—ங்கை லோகவியாபாரத்திற்குவிரோதமேது அவிரோதமேதென்னில்

உ—ம் மனதாற்றியானமும் மற்றதேகவிந்திரியங்களாற் செய்தொழிலும் இப்படியிருவாளிச்சவேலையானபடியால் உபாசனை லோகவியாபாரத்தி ற்குவிரோதம் ஆன்மாசின்மாத்திரம் மற்றுமுள்ளதெல்லாம் மாயாமய மென்கிற ஞானத்திறகை விவகாரசாதனமான திருஷ்டிகரணத்திலொ ன்றும் வேண்டாதபடியால் ஞானம்விவகாரவிரோதமல்ல

ச—ங்கை சாட்சாத்கார முள்ளவனுக்கு லட்சணமேது பிரயத்தியானம்ப ண்ணுகிறவனுக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் கடத்தைப்பார்க்கிறவன் புத்திசயத்தெண்டியாத போலத்தத்துவமுள்ளபடிகண்டு களிந்துகவலைகெட்டிருக்கிறவன் ஞானிபிரபஞ்சத்தைநினைத்தாற் றியானங்களெல்லாங் கெட்டுப்போமென்கிற ஏக்கத்தோடேயுத்தியையறிந்துதத் தெண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறவன் உபாசகன்

ச—கை ஒருக்காலறிந்த கடத்தைமறுபடி வேண்டியபோ தறிகிறதற்குஞ் சிந்திக்கிறதற்தும் இப்படியிருக்குமென்று சொல்லுகிறதற்கும் எத்தனமில்லையே பிரமஞானிக்கு இப்படிகூடும்போ வென்னில்

உ—ம் துப்பிர காசமாயிருக்கிற கடமேயொருதரம் கண்டத்தோடே இப்படிதெரிந்தாற் சுயம்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குககேட்கவேண்டுமோ

ச—கை நான்பிரமமென்கிற விருத்திஞானங் கணபோதிலே நஷ்டமாய்ப்போமேயென்னில்

உ—ம் இதுஉங்களுடைய ஞானத்தோடுஞ்சரியல்லவோ

ச—கை இப்படித்தத்துவ ஞானத்துக்கொரு சிந்தனையுமில்லா விட்டால் எந்நேரமுமனது வெளியிலோடுமே யென்னில்

உ—ம் கற்பிதமாயிருக்கிற வஸ்துபிரவிருத்திச்சதுகொண்டு தனக்கானியேது

ச—கை இப்படியானால் உமதுசித்தாந்தமும் அமரியாதையாய்முடியுமேயென்னில்

உ—ம் விதிநிஷேதசாத்திரமரியாதை தத்துவ ஞானியைக் குறித்துச்சொன்னதல்ல

ச—கை விதிநிஷேத சாமறையைக்குறித்துப் புறப்பட்டதென்னில்

உ—ம் வர்ணாஸ்திரமம் வயது அவஸ்தையென்கிற அபிமானியைக்குறித்துப்புறப்பட்டது

ச—கை ஞானிக்குவர்ணாச்சிரமம்வயது அபிமானமில்லையோயென்னில்

உ—ம் இந்தவர்ணாச்சிரமாதிகள்மாயாகற்பித வுபாதிமாத்திரத்திற்கண்டதல்லாமல் ஆன்மாவிடத்திலில்லை

ச—கை முன்புஅஞ்ஞான அவஸ்தையிலனுசரித்தவிதிகள்மற்றோர் அவஸ்தையிறகைவிட்டாறமேற்றேஷமில்லையோவென்னில்

உ—ம் கர்மிகளுக்குட் பாலிய அவஸ்தையில் விதிநிஷேதங்கேதவையற்றதுபோல்ஞானவவஸ்தைக்குந்தேவையில்லை

ச—கை குழந்தையொன்றுமறியாதவனுஞானியல்லவோ ஞானியுமப்படியோவென்னில்

உ—ம் ஒன்றுமறியாதபாலனுக்கு மெல்லாமறிந்தசர்வேஸ்வரனையிருக்கிறஞானிக்கும்இவ்விருவருக்கும் விதிநிஷேதபேதந்தேவை யில்லை

ச—கை பின்னையாருக்குவிதிநிஷேதமென்னில்

உ—ம் சொற்பமறிந்துமறியாமலுமிருக்கிற நடுநாடனைக்குறித்து விதிநிஷேதமெல்லாம் புறப்பட்டது

ச—கை ஞானியாயிருக்கிற நீர்செகதீசுவரனுற்சாபாவனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமேயென்னில்

உ—ம் சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியந் தபோபலமல்லாமல் ஞானபலமல்ல

ச—கை தபசாற்பிரமத்தை யறியவேண்டுமென்று தயித்தரியவுபநிடத்திறசொல்லுகிறதே ஆகையால்ஞானம் தபோபலமல்லவென்னில்

உ—ம் இந்தஞானகாரணமானதபசு சாபானுக்கிரகத்திற்குக காரணமல்ல

ச—கை இந்தஞானத்திற்குப் பூர்வாசாரியர்களாயிருக்கிற வியாசாயாக்கியவர்கர் முதலானபேருக்கு இருவகையுங் காணப்பட்டிருக்கின்றதே இப்படிஞானமுள்ளபேருக்கெல்லாம் இருக்கவேண்டுமோவென்னில்

உ—ம் மந்திரவாதசாமார்த்தியமும்ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக் கண்டாப்போலவுஞ் சோதிடமும்ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்கண்டாப்போலவும் ரசவாதமும்ஞானமும் ஒருவனிடத்திலிருக்கக்கண்டாப்போலவும் சாபானுக்கிரகமும் வியாசராதிகளிடத்திற் காணப்பட்டது இந்தச்சாமார்த்திய விசேஷங்களெல்லாம் ஞானபலமல்ல ஞானமாத்திரமப்பியாசித்தவனிடத்திற் சீவன்மாத்திரமேயல்லாமல் இந்தச் சாமார்த்தியமெல்லாங்காணாது

ச—கை சாபானுக்கிரக சாமார்த்தியமில்லாதிருந்தால் இவனென்னஞானியெல்லாராலும் சிந்திக்கப்படுமேயென்னில்.

உ—ம் விதிநிஷேதசாஸ்திரத்தைக் கைவிட்டசன்னியாசிகளையெல்லாரும்பூசைபண்ணுகிறதேயல்லாது ஒருவரும் நிந்திக்கக்காணோம்

ச—கை போகலம்படனுய்த ஆர்த்தனாயிருக்கிறபேரெல்லாஞ் சன்னியாசிகளை நிந்திக்கிறார்களேயல்லாமல் பூசிக்கக்காணோமேயென்னில்

உ—ம் இவ்விதத்திற்கு வைராக்கியம் தேகாபிமானிகள் ஞானியைநிந்திக்கட்டும் மாடுகள்புலிகள் ஞானியைப் பாயவரட்டும் அதனால்ஞானிக்கானியேது

ச—கை ஆகையாலிப்படி வேணவண்ணமிருக்கலாமென்கிற படியினால் ஞானிகளரசாளலாமோவென்னில்

உ—ம் ராச்சியபாரம் பண்ணவேண்டினாலும் பண்ணலாம்

ச—கை மாயாகற்பிதமானசகத்தில் மித்தையென்கிற புத்திவந்தபின்பு ராச்சியபாரம்பண்ணவிச்சைவந்தால் ஞானமப்பிரயோசனமாமேயென்னில்

உ—ம் மித்தையாபுத்தியினு லாசையற்றுப்போனுல் கர்மந்தான் உபாசனைதான் தியானந்தான் ராச்சியந்தான் பிராமதத்துவமுள்ளபடியேஞானிசெய்துவருவன்

ச—கை உபாசனுக்குமெப்படி வேண்டியவண்ணம் இருக்கலாகாதோவென்னில்

உ—ம் மூர்த்தித்தியானம்போலத் தியானத்தால் நான்பிரமமென்கிறநிலை தியானமவிட்டால் இல்லாமற்போகிறபடியால் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருகக வேண்டுமேயல்லாமல் வுபாசகனுக்கு வேணபடி ஞானியைப்போலிருக்கக்கூடாது

ச—கை ஞானிக்கும் ஞானமறந்திருக்கிறவேளையில் பிரமத்துவ மில்லாமைசரியல்லவோவென்னில்

உ—ம் பிராமணனுக்கு நான்பிராமணனென்கிறது நினையாவிட்டாலும் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறுப்போல லட்சணுவிருத்தியாய் ஆன்மாவைச் சோதித்தறிந்திருக்கிற ஞானிக்குந்தான் பிரமனென்பது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாது தியானம்பண்ணுகிறவனைப்போல் மறந்துகெட்டோமென்கிறது ஒருக்காலும் வாராது

ச—கை இவ்விதமாயுபாசகனுக்கு மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்வமுண்டோவில்லையோவென்னில்

உ—ம் இந்தவுபாசகன்மாத்திரமல்ல மற்றப்பாமரர் நாற்காற்சாதிமுதலானவர்கட்கும் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தான்

ச—கை பாமரர் விலங்குகண்முதலானவைகட்கும் நான்பிரமமென்கிறவறிவில்லாமையாற் சுபாவசித்தமாயிருக்கின்ற பிரமத்துவத்தினுல்பிரயோசனமேதென்னில்

உ—ம் அப்படியறிவில்லாமை யிவனுக்குஞ் சரியானபடியாற்சுபாவசித்தம் பிரமத்துவத்தினுற் பிரயோசனமற்றுப்போனதுஞ்சரி

ச—கை ஆனுல்பிரமத்தியானமும் இப்படிபிரயோசன மற்றதோவென்னில்

உ—ம் பட்டிணியிருக்கிறதிலும் பிச்சையெடுத்தாகிலும்பொசிக்கிறது தாவளையென்பதுபோல் இதரவியாபாரத்திலிருந்து விட்சேபப்படுகிறத்திலும் பிரமத்தியானமதிகம்

ச—கை எந்தெந்தச்சாதனையைப்பார்க்கிலும் பிரமத்தியானமதிகமென்றுசொல்லவந்தீரென்னில்

உ—ம் பாமரவியாபாரத்திலுங் கர்மானுஷ்டானமதிகம் அதனிலுஞ்சகுணஉபாசனையதிகம் அதனிலும் விஸ்வருபதியானமதிகம் அதனி

லும் விஸ்வரூபத்தியானமதிகம் அதனிலுஞ் சாதனசதுஷ்டய மதிகம் அதனிலுஞ் சிரவணமதிகம் அதனிலு மனனமதிகம் அதனிலும்நிற குணத்தியானமதிகம

ச—கை எதெல்லாமொன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமாயிருப்பானேனெ ன்னில்

உ—ம், இராசாவைக்கிட்டக்கிட்ட பௌஷ்திகமும்பிராயாசையுமற்பமு மாயிருக்கிறாப்போல பிரமஞானத்தைக்கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்காதிகம்

ச—கை பிரமத்தியானத்திற்குமேல்ஞானமெத்தனைபடியொழுங்கிலிருக்கி ன்றதென்னில்

உ—ம், சமவாதிப்பிராந்திமுடிந்தவிடத்தில் ரத்தினங்கொடுக்கிறாப்போ ல்நிர்குணத்தியானந்தான் முடிந்தவிடத்திற்பிரமஞானமுஞ்சமாதியாகிற தேயல்லாமல் இடைநடுவே வேறுசாதனமில்லை ஆகையால் அறிந்தவன றியாதவனெல்லாருக்குமுள்பட க்குறுக்குவழியே மோட்சத்தைக்கொ டுக்கையால்தியானதீபத்தில் நிர்க்குணதியானத்தைச்சொல்லவந்தோம் சித்தநிரோதமேசமாதியென்றும் இதுவேசத்தியமென்றும் அமிர்தவி ந்துபரிஷத்திற்சொல்லுகின்றது

ச—கை அதுவொன்றுமறியாதவர்க்குதியானத்தினா லெப்படிசித்திக்குமெ ன்னில்

உ—ம், தியானமாத்திரத்தால்நான்பிரமமென்கிறபுத்திதிடப்பட்டுநீங்கி ன்றவுடனேநிர்விகாரத்துவலட்சணமும்புத்தியிலெளிதாயேயும் இது காரியத்தால்சமாதியாகவும்காணப்படும்-ஆகையால் சகலசாதனங்கட் கும்பிரமத்தியானமேயதிகம்

ச—கை மூர்த்தித்தியானம் தீர்த்தத்தாடனஞ்செபங்களும் இப்படிமோ ட்சசாதனமாகாதோவென்னில்

உ—ம், பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்துதீர்த்ததாடனஞ் செபயோகங்க ளைப்பண்ணுகிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிறபாற்சோறையெறிந்து எ ட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையாற்பிரமத்தியா னத்திற்குச் சரியான சாதனமொன்றுமில்லை

ச—கை இப்படிக்குச் சாட்சாத்காரவிசாரத்தைவிட்டுத் தியானம்பண் ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோவெனில்

உ—ம் நீசொன்னதுநன்மைதான் இப்படி யோகசமாதிமுதலானதுகள் சாட்சாத்காரவிசாரங் கிடையாதகாலத்திற்குவிதி

மாய்ஞானங்கொடுக்கிறவர் நிஷ்காமவனுஷ்டானபத்தியால்ஞானங்கொடுப்பார்

ச—ங்கை ஈச்சுவரனாவதார் ஒருசைதன்னியத்திற்குச் சீவன் ஈச்சுவரனென்று இருவகைத்தாரதன்மிய மெதினாலுண்டாச்சுது இவர்களையபாற்சிருஷ்டிபண்ணுகிறதுடைவெப்படி சிருஷ்டிக்குச்சாதன பரம்பரையேது எத்தனைவகுப்பிற்சிருஷ்டியடங்கிறது இந்தவகுப்பெல்லாந்தோற்றுவிக்கிறவராரென்னில்

உ—ம் சாத்வீகவுபாதியால் நிருமூர்த்திரூபமாய்த் தோற்றினசைதன்னியம் ஈசுவரன் மாயை அவித்தையென்கிற வுபாதியாற்றுமதன்மியம் வந்ததல்லாது சைதன்னியத்தைப்பற்றி வரவில்லை சாத்வீகவுபாதியால் ஈசுவரனையும் ராஜஸவுபாதியாற் சீவனையும் தாமதவுபாதியான மனமுதலானது பூதபௌதிகம் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதிகுணத்திரயம் மனது நானென்கிற விருத்தியிலும் ஈதென்கிற விருத்தியிலுங் கர்த்தாவும் விஷயமுமாயிருக்கிற சிருஷ்டியடங்கிற்று இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவர் ஆன்மா

ச—ங்கை நானென்கிற விருத்திகர்த்தாவை யொருவனைக்கற்பிப்பானேன் ஈதுவென்கிறவிருத்திச் சத்தராதிகளைந்தையுங் கற்பிப்பானேனென்னில்

உ—ம் நானென்கிற விருத்தி யேகாக்கிரமானபடியால் கர்த்தா ஒருவனைக்கற்பித்தது ஈதுவென்கிறவிருத்தி இந்திரியபேதங்களாலனேகாக்கிரகமாய்ப் பிரிந்தபடியால் பஞ்சவிஷயத்தைக் கற்பித்தது

ச—ங்கை கர்த்தா வொன்றென்கிறதிலும் விருத்தி யிரண்டென்கிறதிலும் விருத்தி கற்பிதமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் நாடகசாலை விளக்கு ராசாவையும் பரிவாரங்களையும் ஆடுகிறவளையுந் தாளமத்தளக்காறரையும் தாரதன்மியமறத் தோற்றுவித்து அவர்களில்லாதவேளையிலுந் தான்விளங்குகிறதுபோலக் கர்த்தாமுதலானவையுள்ளவேளையும் இல்லாதவேளையுங் கண்டிருக்கிறசாட்சிதானென்கிற அனுபவமே பிரமாணம்

ச—ங்கை நாடகசாலை விளக்கு ராசாமுதலான திட்டாந்தத்தையும் என் சரீரத்திலிது இன்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமேயென்னில்

உ—ம் அகங்காரியே பிரபு விஷயங்களே பரிவாரங்கள் கூத்தாடியே புத்தி இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காறர் இத்தனையுந்தோற்றுவிக்கிற சாட்சியே தீபம்

ச—ங்கை அசைவற்றசாட்சிக்குத் தீவட்டி திட்டாந்தமாகிறதென்னில்

உ—ம் அசையாமனாட்டிவைத்த பகல்வத்தியிருந்த விருப்பிலுள்ளும்புறமுந் தோற்றியிருக்கிறாப்போல் அகண்டபரிபூரணமாயசைவற்றிருக்கிற ஆத்மா உள்ளும்புறம்புந் தோற்றுவிக்கிறார்

ச—கை உள்ளாவதைக்குறித்து வெளியாவதைக்குறித்து உள்ளேயிருக்கிறவரார் வெளியிலிருக்கிறவரார் உள்ளும்புறம்புந் திரிகிறவரார் உள்ளும்புறம்பு மசையாதிருப்பவராரென்னில்

உ—ம் உள்ளும்புறமென்கிறது சரீரத்தைக்குறித்தேயொழிய சாட்சியைக்குறித்தல்ல நானென்கிறவகங்காரியுள்ளேயிருக்கிறவன் வெளியிலிருக்கிறது விஷயங்கள் உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக்கூத்தாடுகிறது புத்தி உள்ளும்புறம்புமுள்ளதையெல்லா மசையாமலின்று தோற்றுவிக்கிறவர் சாட்சி

ச—கை உள்ளும்புறம்புஞ்சஞ்சரிப்பது புத்தியேயானால் அப்படி ஒருவருஞ்சொல்லக்காணோம் நான்போனேன் நான்வந்தேனென்று சொல்லுகிறார்கள் இதில்காரணமேதென்னில்

உ—ம் பலகணிவழியாயுள்ளேயிருந்து வெளியிலிருக்கிறதை யசைகிறதை வெளியிலசைகிறதென்றாப்போல உள்ளேயிருக்கிற புத்தியும் இந்திரியத்துவாரத்து வெளியிலேவந்து திரிந்து சஞ்சலமடைந்த தனைத்தோற்றுவித்த சாட்சியின்பேரி லாரோபித்ததாகையால் ஆன்மாவிற்கசைச லில்லை.

ச—கை இப்போது இன்னதத்துவ மின்னவிடத்திலிருக்கிறதென்று பகுத்துக்காட்டினாப்போலச் சாட்சியிருக்கிறவிடம் இன்னவிடமென்றுகாட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவத்தையிற்சாட்சியிருக்கிற விடத்தைக்கண்டுகொள்

ச—கை அப்போது எனக்கொருவிடமுங் காணப்படவில்லை சாட்சியிருக்குமிடம் நீதானேசொல்லுமென்னில்

உ—ம் நிலத்திலிருக்கிறவன் நீரிலிருக்கிறானென்கிறதுபோல் புத்திமுதலானது ஒழிந்தவேளையிற் காணப்படாததுகொண்டு ஒருவிடத்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்லர் சகக்கற்பனைக்குமிருப்பிடமாய்க்காணுகையாற் சர்வத்திரபரிபூரணர்

ச—கை சகலசெகங்களையுங் கற்பிக்கிறதெது சகலத்தையும் சாட்சியெப்படிகாண்கிறார் அவனானாயெப்படியறிவதென்னில்

உ—ம் சொற்பனத்திலும் பிரபஞ்சத்தையும் சாக்கிரத்தில்வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் கற்பித்தது புத்தி இத்தனைக்குமறிவாயிருந்தறிகிறவர் சாட்சி அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீதானாகவேயிருக்கிறவஸ்து

ச—கை இப்படிக்கொத்த அறிவுவருகிறதற்கு உபாயமேது இப்படி. தானாகவிருக்கிற அறிவையறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேது இந்தப்பிரதிபந்தத்தைத்தள்ளி மோட்சத்தையடைவதெப்படியென்னில்

உ—ம் குருமுகமாய்வேதாந்தத்தைப் படித்தறிவதேயுபாயம்தேகாதிகளே நாம்பிரபஞ்சஞ்சத்தியமென்கிற இருவகைப்புத்தியும் பிரதிபந்தம் இந்தப்பிரதிபந்தத்தைக்கொடுக்கிற புத்தியையும் புத்திகற்பிதப்பிரபஞ்சத்தையும்காண்கிற அறிவாகவிருந்து பிரதிபந்தகங்களைத்தள்ளி மோட்சத்தையடைகின்றது.

இந்நாடக தீபிகையைத் தினமனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவர் சாட்சியே தானென்கிறதிருப்தியடைந்திருப்பர்.

நாடகதீபிகை-முற்றிற்று.

இரண்டாவது விவேகபஞ்சகத்தில் முதலாவது

தத்துவாதத்துவவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய்ச் சகல விவேகசித்தாந்த ரகசியமான விவேகபஞ்சகத்தை வெளியிடத்துடங்கி ஆதியிற் சிஷ்டாசாரமாய் குருவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணுபடி அனேகவிதலட்சணவிஸ்தாரத்தோடு கூடியிருக்கும் காமமாயமோகத்தை தயெடுத்துவிழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கிற ஆசாரியசுவாமிகளதுபாதாரவிந்தங்கட்குநமஸ்காரமென்று அநந்தகுருமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தத்தியானத்தினால் நிர்மலஅந்தக்கரணருக்கு ஆத்மாவை யெளிதாயறியும்வழிமுந்தி தத்துவாதத்துவ விவேகஞ்சொல்லுகிறார்

ச—கை தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதெனில்

உ—ம் தத்துவமாவது பரமாத்துமா அதத்துவமாவதுமாயையுமதன்காரியமும் அதைப்பகுத்தறிகிறதே தத்துவவிவேகம்

ச—கை பகுத்தறிவதெப்படியென்னில்

உ—ம் அறிவாயிருக்கிறதின்னது அதினாலறியப்படுகிற தின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறவழி

ச—கை அறிவெத்தனைவிதமாயிருக்கும் அறியப்படுகிறதெத்தனைவிதமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் அறிவாயிருக்கிற வான்மாவொருவரேயொழிய விரண்டில்லை அறியப்படுகிறது ஸ்திரமென்றும் அஸ்திரமென்றும் மூலாஞ்ஞானவிநனென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும்

ச—கை அறிவொன்றென்கிறதையும் அறியப்படுவது மூன்றென்கிறதையும் எனக்குத்தெரியச்சொல்லுமென்னில்

உ—ம் சாக்கிரத்தில் விசித்திரமாய்ஸ்திரமாயிருக்கிற விஷயங்களையுஞ் சொற்பனத்தில்ஸ்திரமாயிருக்கிற விஷயங்களையுஞ் சுழுத்தியிலந்தகாரமாயிருக்கும் விஷயத்தையுந் தினந்தோறு மாதந்தோறும் வருஷந்தோறுங் கற்பந்தோறுமறிந்துகொண்டிருக்கிறவறிவு அந்தவிஷயம் போலொருக்காலுமுதித்துமறையாதபடியினால் ஆன்மாவொன்றேயொழியவிரண்டில்லை

ச—கை இதிலானந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது நாடாமற்றள்ள வேண்டிய பொருளேதென்னில்

உ—ம் மூன்றவத்தையிலுங்காணப்பட்டபொருளெல்லாந் தனக்கன்னியமானபடியால்தள்ளவேண்டியது அறிவாயிருக்கிறவனைக் கைவிடாதபடியால் ஆனந்தமாக நாடவேண்டியது

ச—கை இந்தஅறிவாயிருக்கிறபொருள் எக்காலத்திலுந் தானாகத்தோற்றினாலும் அஞ்ஞானகாலத்தில் தானாகவறியப்படாதிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் சகபாடிகளோடோதுகிறதன்பிள்ளைக்குரல் தெரியாததுபோலவநாதிசித்த அஞ்ஞானத்தோடே கூடிக் குழம்பித்தோற்றுகையாற்றெரியாமலிருந்தது

ச—கை அநாதிசித்தவஞ்ஞானமாவதேது அதெதிலேயுண்டாச்சுது அதற்குலட்சணமேது அதுவென்னத்தைச்செய்யும அதுதீரும்போமென்னில்

உ—ம் அக்கினியிலிருக்கிற சூடுபோலவுஞ்சலத்திலிருக்கிற குளிர்ச்சிபோலவும் பிரமத்தினிடத்திற் சீவனையுஞ் செகத்தையும் ஈஸ்வரனையும் உண்டாக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்றநாதிசித்தமாயிருக்கிறவஞ்ஞானம் ரச்சுவிற்சர்ப்பந்தோன்றினாற்போல் பிரமத்தினிடத்திலுதித்தப்பிரகிருதி தோற்றிற்று சத்துமல்ல அசத்துமல்ல ஒன்றுமல்லபலவுமல்ல சாவயவமுமல்ல நிரவயவமுமல்ல சவாமியுமல்ல பிரமாணமும் அப்பிரமாணமுமல்ல நிருபிக்கப்படாததாகில் லட்சணங்கெட்டுப்போமென்றுவேதஞ்சொன்னதே லட்சணம் இதுதன்னுடைய முக்குணத்தாற்சீவனையுஞ்செகத்தையுமீஸ்வரனையு முண்டாக்கும் பிரமம்நானென்கிற அத்துவைத ஞானத்தாலதுபோம்

ச—கை முக்குணத்தாற் சீவனையுஞ்செகத்தையும் ஈஸ்வரனையுமுண்டாக்கின அதுவெப்படி

உ—ம் மூலப்பிரகிருதி[illegible]டையசாத்துவிககுணமான சுத்தமாயையிற் பிரதிபலித்ததன் ஈஸ்வரன் பஞ்சகிருத்தியகாரராயிருக்கிறதிந்த அந்தரியாமியையுண்டாக்கின மாயையே அவருக்குக்காரணசரீரம் அசுத்தமாயையான அவித்தையிற் பிரதிபலித்தசைதன்னியம் இந்தப்பிராஞ்ஞனுக்குக்காரணமான சரீரமான அவித்தை தாரதன்மியமாயவெகு

விதமானபடியால் சிதாபாசர்களும் ஆனந்தமாயிருப்பார் தாமதகுணப்
பிரகிருதியினின்றும் இந்தச்சீவான்களுக்குப்போகாதிகளை யுண்டாக்கக
ஸ்வராக்கினையினால் ஆகாசம்வாயு அக்கினி யப்புபிருதிவியென்னப்பட்ட
முக்குணமான சூட்சுமபூதங்களைந்து முண்டாயிற்று இந்தப்பூதங்களுடை
யசாத்விகாம்சத்திலோரொருமாத்திரையெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டினது
அந்தக்கரண இதுசங்கல்ப வியாபாரத்தால் மனமென்றும்நிச்சயவியாபா
ரத்தால் புத்தியென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கும் மீளவுஞ்சாத்விகாம்ச
த்தில்பூதங்களிலோரொருமாத்திரையெடுத்துத்தனியே வைத்தது சுரோத்
திரம்தொக்கு சட்சுசிங்குவையாக்கிராணமான ஞானேந்திரியமாயிற்றுமீ
ளவும்ராசதாம்சத்தில்பூதங்களிற்கோரொருமாத்திரையெடுத்துஒன்றாகக்கூ
ட்டினதுபிராணவபானவியானசமானவுதானனென பஞ்சவாயுக்களாயிற்
றும்மீளவும் ராசதாமசத்தில்பூதத்திற்கோரொருமாத்திரையெடுத்துத்தனி
த்தனியேவைத்தது வாக்குபாதம் பாணிபாயு வுபஸ்தமானகன்மேந்திரியமா
யிற்றுஆக இந்தப் பதினேழுதத்துவமும் லிங்கசரீரமென்றும்சூட்சுமசரீர
மென்றும்போகசாதன மென்றுஞ்சொல்லப்படும் இந்த சூட்சுமசரீரத்து
டனேகூடுவதாய அவித்தையாப்பிரதிபிம்பனுக்குப் பிராஞ்ஞனென்கிற
பேர் மாறிதைசதனென்கிற பேர்வந்தது சகலசீவர்களுடைய சூட்சும
சரீரமுஞ்சூட்சுமபூதமுங் கூடிச்சமஷ்டியுத்தியால் இரணியகர்ப்பமெ
ன்றும்ஈஸ்வரனுக்குச் சூட்சுமசரீரமென்றுஞ்சொல்லப்படும் இந்தசூட்சு
மசரீரத்துடன்கூடுவதாய பரமாத்மப்பிரதிபிம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிற
பேர்மாறிசூத்திரான்மாவென்கிறபேர்வந்தது எங்குங்காரணமாயிருந்த
படியினால் இவனைச்சமஷ்டியென்பது அவனவன்சரீரமாதலிரண்டாதான்
மியமாயிருக்கிறபடியினால் சீவர்களெல்லாரும் வியஷ்டியென்பது சீவர்களு
க்குப் போகமும்போகஸ்தானங்களுமான தூலசரீரமு முண்டாக்கவேண்டி
த்தாமதகுணமாயிருக்கிற வாகாசாதிகளைப் பஞ்சீகரணம்பண்ணினார்
பஞ்சபூதங்களை யொவ்வொன்றை யிரண்டாக்கி முதற்பாதியைந்தை
யும் நான்காக்கித்தனக்கல்லாத பூதங்களுடைய விரண்டாம் பாதி
யைந்துடனே தன்னம்சத்துடனே கூட்டாமல் மற்றநான்கு பூதங்க
ளுடனே கூட்டுவது பஞ்சீகரணம் இந்தப்பஞ்சீகரணம் பண்ணின
தூலபூதங்களிலண்டங்களும் புவனங்களும் நான்குவகை தூலசரீரங்க
ளும் போகமுதலானதுமுண்டாயிற்று இந்தத்தூலபூத பௌதிகங்களெல்
லாம்ஒருமைப்பாடாயீஸ்வரன் தூலசரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ்சொ
ல்லப்படும்இத்தோடுகூடின ஈஸ்வரனுக்குச்சூத்திரான்மா வென்கிறபேர்
மாறி யவைசுவாநரனென்கிறபேர்வந்தது சீவர்களெல்லாதூலசரீரங்
களுடன்கூடிவிசுவாகளாய்த் தேவர்களென்[illegible]திரியகென்றும்மனிதரெ
ன்றும்பேராகிஈஸ்வரன் சொன்னபடியே கன்மபத்தி ஞானமென்கிறகா
ண்டத்திரயானுஷ்டானம் பண்ணி அந்தர்முகமாகாமற்பகிர்முகமானார்கள்
எல்லாருமிப்படிராகத்துவேஷபாராயணம்பண்ணின கருமவசத்தாற்செ

சென்னபந்தங்களால் அறிந்து ழிவழியே சுற்றுகிற புழுப்போலசுழன்றார்கள் தயாருவாயிருக்கிறவன் அந்தப்புழுக்களை கரையேற்றினவுடனே மரத்திலேயிற் புழுக்க மடைந்தாப் போலசதர்ம பரிபாகத்தால் குருரூபமாய வந்த ஈச்சுவரனுடைய ஞானவுபதேசத்தால் அபூர்வமா யொருவன் பஞ்சகோச விவேகத்தைச்செய்து முக்தியடைவன் இந்தமட்டுமே மானைகற்பித்த வடைவு

ச—கை பஞ்சகோசமாவதேது இதுகளுடன் ஆன்மாவிற்குத்தான்மிய மெப்படி இதைத்தானல்லவென்றும் தள்ளும் விவேகமேதென்னில்

உ—ம் ஸ்தூலசரீரமே யன்னமயகோசம பிராணனும் கன்மேந்திரியமுங் கூடினது பிராணமயகோசம் மனதுங் கன்மேந்திரியமுங் கூடியது விஞ்ஞானமயகோசம் காரணசரீரமே யானந்தமயகோசம நீலாதிவஸ்திரத்தோடு கூடியவண்ணமாய் தோற்றுகிற ஸ்படிகம்போல் ஆன்மாவாயிருக்கிற தானும் பஞ்சகோசங்களுடன் கூடி அதுகளே தானாய்த்தோற்றுகிறது தாதான்மியம் அன்வய விதிரேகமே யிதைத்தள்ளுகிற விவேகம் அன்வயமாவதேது விதிரேகமாவதேது இந்த விவேகத்தாற்பஞ்சகோசத்தைத் தள்ளியப்பாற் பட்டிருக்கிற பிரமமே நானென்றறியும் வழியெப்படி யென்னில்

உ—ம் தானுகவிளங்கின தூலசரீரந் தோற்றாத சொற்பன வவத்தையிற் றான் தோற்றுகிறது அன்வயம்தான் தோற்றுகிலுந் தூலசரீரந் தோற்றாததே விதிரேகஞ் சூட்சமசரீரந்தோற்றாத சுழுத்தியவத்தையிற்றான் தோற்றுவதே யன்வயம்தான் தோற்றுகிலும சூக்கசரீரந் தோற்றாததே விதிரேகம் இந்தச் சூட்சுமசரீரந் தோற்றாமற் றள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோசமுந்தள்ளப் பட்டது சுழுத்திதோற்றாத சமாதியிலேயுந்தோற்றுவதே யன்வயமதான் தோற்றுகிலுஞ் சுழுத்தி தோற்றாமலிருக்கிறதே விதிரேகம் இது அன்வய விதிரேகம் முஞ்சிப்புல்லிற் பக்கத்து மட்டைகளைத தள்ளி நடுவிலாணி யெடுக்குமாறுபோல் அன்வயவிதிரேகயுத்தியினாற்றுறைய வழங்கினபஞ்சகோசத்தை தள்ளியப்பாற்பட்டபிரமமே நானென்றுள்ள படியறிவதே அறியும வழி

ச—கை சீவனுக்கும் பரமான்மாவிற்கும் இப்படி யுத்தியாற் சாதித்த ஏகத்துவத்திற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் சாமவேத மகாவாக்கியமே பிரமாணம்

ச—கை அந்தவாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்னில்

உ—ம முன்னாள் சுவபாடாகியாயிருந்தவனைக் காலாந்திரத்தில் துரைத்தனம்வந்து தண்டிகையில் வரக்கண்டவிடத்தில் அவனேயிவனென்கிறசொல் அவனென்கிற சத்தத்திற சொன்முதலான வுபாதி லட்சணமும இவனென்கிற சத்தத்தில் தண்டிகை முதலான வுபாதி லட்சணமும்விட்டு இரண்டுசொல்லிலும் சரீரமாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே இவனென ஒருவனையே புரையறக்காட்

இருப்போலச் சத்ததிற்கு பாதன காரணமான பிரமம் மாயா சடனி தமான ஈச்சுபரன் தற்பரிஞ்ஞானன் அவருடைய சரீரமும்மூன்றையுங் காட்டும் தற்பதம் மலினசத்துவமான அவித்தையாப் பிரதிவிம்பன் அவனுடைய சரீர வுபாதியிவைகட் கதிட்டான கூடத்தா இம்மூன்றை யுங்காட்டுந் தொம்பதம் இவர்களிருவரையும் ஒருவனென்கிற மகாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலுள்ள வுபாதியும் உபாதியுடன் கூடின சைதன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமாயிருக்கிற சச்சிதானந்தமொன்றைத்தானே புரையறக் காட்டும் அசிபதமான விட்டுவிடாத லட்சணை

ச—கை இப்படிக்கொத்தஞானம் வரத்தக்கதாகக் குருசன்னிதானத்திற் செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் சிரவணாதிகளே செய்காரியம்

ச—கை சிரவணமுதலான செய்காரிய மெத்தனைவிதம் அதுகட்கிலட்சணமேதென்னில்

உ—ம் சிரவணாதி நான்குவிதஞ் சகலவேதாந்தங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்தாலர்த்தவிசாரம் பண்ணிப் பிரமத்திற் றற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம் யுத்தியாலனவரதஞ் சிந்திக்கிறதே மனனம் இப்படியிருவகையாலுந் தெளிந்தபொருளின் மனதை யேகாக்கிரமாய் வைப்பதேநிருத்தியாசனம் தியானம்பண்ணுகிறவனையுந் தியானத்தையுமிழந்துதியானிக்கப்படுகிறவஸ்துமாத்திரமாயிருக்கிற சித்தமேசமாதி

ச—கை இப்படிவந்தசமாதிக்குப்பலனேதென்னில்

உ—ம் அனாதிகாலசஞ்சிதகர்மநாசமும் தன்னைநிர்மலம்பண்ணுகிற தர்மமும் வாசனாட்சயமும் அபரோட்சஞானமும் இந்நான்கும் பிரயோசனம்

ச—கை அந்தஅதிதசுகசமாதியிலிருக்கிறவன் அப்படியிராமல் பிரபஞ்சத்தில்விழிப்பானேனென்னில்

உ—ம் பிராரத்துவசேடத்தினால்

இந்தத்தத்வாதத்வவிவேகத்தைப் பலப்படவிசாரித்துமனதைச்சமாதியிலே லயம்பண்ணினவன் சகலசங்காரத்தையும்விட்டுப்பரப்பிரமமாவான்

தத்வாதத்துவவிவேகம்-முற்றிற்று

உ

இரண்டாவது

பஞ்சபூதவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் தாமுபதேசித்த அத்துவிதத்தின்வழியே சத்துத்தானே இத்தனையுமாயிருக்கிறதென்கிற சாமவேதசாரத்தைப் பஞ்சபூதவிவேகத்தினால் வெளிசெய்கின்றார்

ச—கை சத்தென்பதேது அத்துவைதப்பிரமம் எத்தனையென்பது பஞ்சபூதமும் அதினுடையகுணங்களைந்தும் அதையறிகிறஇந்திரியங்களைந்தும் அந்தக்கரணமொன்றும் நானென்கிறவொருவனும் இத்தனைவகையுங் கூடினதேயித்தனையென்றுசொல்லப்பட்டது

ச—கை இந்தபஞ்சபூதமைந்துக்குள் எந்தெந்தபூதத்திற் கெந்தெந்தக்குணமுண்டென்னில்

உ—ம், ஆகாயத்திற்குக் குணமொன்றுவாயுவிற்குக் குணமிரண்டுதேயுவிற்குக் குணமூன்று அப்புவிற்குக்குணநான்கு பிருதிவுக்குக்குணமைந்து

ச—கை இந்தப்பூதங்களின் இந்தக்குணத்தைப் பகுத்துக்காட்டுமெனில்

உ—ம், பிரதித்தொனியொன்றுமேஆகாயத்தின்குணம்பிறுரியென்றடிக்கிறசத்தமும் சிதோஷ்ணமாகவருகிறபரிசமும் வாயுவின்குணம்பகபகவென்று சொலிக்குஞ்சத்தமும் சுடுகிறபரிசமும் பிரபையென்கிறரூபமும் அக்கினியின்குணம் களகளவென்கிறசத்தமும் குளிர்ந்தபரிசமும் சுக்கிலரூபமும்மதுரரசமும் அப்புவின்குணம் கடகடவென்கிறசத்தமும் கடினபரிசமும் பஞ்சவன்ரூபமும் அறுசுவைரசமும் நற்கந்தந்துற்கந்தமும்பிருதிவியின்குணம்

ச—கை இதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம், சுரோத்திரந்தொக்குசட்சுசிங்குவையாக்கிராணமென்கிற இந்திரியங்களாலனுபவிக்கப்படுகிற பிரத்தியட்சமேபிரமாணம்

ச—கை இவ்விந்திரியங்களுக்கிப்படி வெளிநாட்டந்தானோ உண்ணாட்டுமுண்டாவென்னில்

உ—ம், செவியைப்புதைத்தாலுள்ளிரைச்சல்கேட்கையினாலுங் கடிக்கையினாலும் பொசிக்கையினாலும் உள்ளேசீதளுஷ்ணபரிசமறிகையினாலுங்கண்ணை மூடினால் உள்ளிநட்டுரூபந்தெரிகையினாலும்வாந்திபண்ணும்போது உள்ளில்ரசகந்தங்களை யறிகையினாலும் இந்தவிந்திரியங்களுக்கு உண்ணாட்டுமுண்டு

ச—கை இதற்குச்சகாயவிந்திரியமானதும் அதற்குத்தொழிலேதெனில்

உ—ம், வாக்குபாணிபாதம்வாயுவு புஸ்தமென்கிற கன்மேந்திரிய மைந்துஞ் சகாயமவிந்திரியம் வசனதானகமனவிசற்க ஆனந்தமும் அதின் தொழில்

ச—கை இனிஅந்தரிந்திரியமானமனதும் அதன்தொழிலுமேதெனில்

உ—ம், பதிந்திரியக்கிறகு மிராசாவாயிந்த வியத்தின்வழியாய்யிணதோஷம விசாரிக்கிறதாயிருதயகமலத்தி லிருக்கிறதுமனது வைராக்கியம் பொறுமை முதலானசாத்விகப் பிரவிர்த்தியுங்காமகுரோதமுதலான ராசதப் பிரவிர்த்தியுஞ்சோம்பல்நித்திரைமுதலானதாமதப்பிரவிர்த்தியும் அதன்தொழில்

ச—கை இந்தமூவகைப்பிரவிர்த்திக்கும்பலனேதென்னில்

உ—ம். சாத்விகத்தினால்புண்ணியமவிளையும் ராசதத்தால்பாவம் விளையும தாமதத்தாலிவ்விருவகையுமற்றுவீண்காலம்போம்

ச—கை இப்படிபஞ்சேந்திரியத்தினாலும் யுக்தியினாலும் சாத்திரத்தினாலுமறியப்பட்ட சகலசெகத்துக்குஞ் சத்துத்தானேயென்றாலதுகூடாதென்னில

உ—ம், சிருஷ்டிக்குமுன் சகலசெகத்துஞ்சத்தாயிருந்த படியினால் சிருஷ்டிக்குப்பின்புபஞ்சேந்திரியங்களாலறியப்பட்டுக்கெற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபத்தோடுங் கூடியிருக்கிற சகலசெகத்தும் விசாதி சுசாதிசுவகதபேதமற்றசத்தே யொழியவேறல்ல

ச—கை விசாதிகமாவதேது சுசாதிகமாவதேது சுவகதபேதமாவதேது இச்செகத்து இம்மூன்றுமல்லவென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம மரத்திற்குக் கல்லுவிசாதிகம மறுமரஞ் சுசாதிகம் அதன் இலை பூ காயசுவகதபேதம இந்தப்படி சத்திற்குச்செகத்து அசத்தாகாத படியினால் விசாதிகமென்னக்கூடாது நிரவயவமானபடியினால் சுவகதபேதமென்னவுங்கூடாது இவையெல்லாஞ் சத்துதானே யாகட்டுமென்னில்

உ—ம சூரியன் அந்தகாரத்தோடு கூடியுமிரான் அந்தகாரமுமல்லவென்கிறாப்போலச் சகத்தோசத்தானல்சத்தாகவு மாட்டாதுசத்தோடுகூடியிருக்கவு மாட்டாது

ச—கை சத்தைத்தவிரவொன்றுமில்லாவிட்டால்சிருஷ்டிக்கு முன்னொன்றுஞ் சத்தாயிருக்குமென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்லுவானேனென்னில்

உ—ம காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சீஷனைக்குறித்துச் சொன்னதேயல்லாது உண்மையல்ல ஆகையால் சங்கையு முத்தரமுந் துவைதத்தி லில்லாமல் அத்துவைதத்திலில்லை

ச—கை உண்மைதானேதென்னில்

உ—ம், அசையமற் கெம்பீரமாய்ப்பிரபையுமல்லாமல் இருட்டுமல்லாமல் வாக்காலும் மனதாலுமெட்டாததாயிருக்கிற பிரமமேசத்து

ச—கை பிரகிருதிமுதலானது பரமாணுவாய்ப்போனதா இல்லையென்று சம்மதித்தேன் பிரளயத்தாச்சமெப்படி யில்லாமற்போமென்னில்

உ—ம், அத்தியந்தம்ஸ்வச்சகத்தாயிருக்கிற ஆகாசமும் உண்டுபுத்தியிற்பட்டாப்போல நிராகாசமாயிருக்கிற சத்து நம்முடையபுத்தியிற்படும்

ச—கை சத்தாயிருக்கிறசுத்தசைதன்னியத்தை எப்போதநுபவித்தோமென்னில்

உ—ம், நிற்சிந்தையாயிருக்கிறவேளையில் அநுபவித்தோம்

ச—கை அப்போதது சத்தென்கிற புத்தியில்லையேயென்னில்

உ—ம். அதுநமக்குஞ்சம்மதிதான் நிற்சிந்தையாயிருந்தவத்தைக்கு சாட்சியா யிருந்தோமென்கிற வனுபவமேபோதும் ஆகையால்மனோவியாபார மற்றவேளையில் அலைச்சலறசாட்சிமாத்திரமா யிருக்கிறதுபோல மாயாப்பிரவிர்த்திக்குமுன்னுஞ்சத்திருக்குமென்றறி

ச—கை இந்தமாயாவிற்குலட்சணமேதென்னில்

உ—ம், சத்துமல்லஅசத்துமல்ல உற்றுப்பார்க்கில்லாமற்போகிறதேலட்சணம்

ச—கை சத்தைவிடமாய் சத்துவில்லாவிட்டால் அசத்தென்கிறதேலட்சணமாகட்டுமென்னில்

உ—ம். அசத்துமாயாகாரியமல்ல மற்றஸ்வரூபமல்லது சத்தியன்னியவென்றும் ஏகதேசமா யிருக்கிறதுபோல மாயாசத்தியப்பிரமத்தினிடத்திலிருக்கிறமாயை யென்னத்தைச் செய்யுமென்னில்

உ—ம். சுவரைப் பற்றியிருக்கிறவண்ணஞ்சுவரைத்தானேபலவிச்சித்திரமாய்ப்பேரிட்டாப்போல் பிரமத்தைப் பற்றியிருக்கிறமாயையும் நிர்விகாரத்தில் விகாரத்தைக்கற்பிக்கும்

ச—கை மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டவிகாரங்களேதென்னில்

உ—ம். முந்தினவிகாரம் ஆகாசம் அதற்குலட்சணம்வகாசம்

ச—கை சத்திற்குச்சுபாவமெத்தனை ஆகாசத்திற்குச் சுபாவமெத்தனையென்னில்

உ—ம், உண்டென்பதுமாத்திரமேசத்திற்குச்சுபாவம் உண்டென்பதுஞ் சத்தமும்ஆகாசத்திற்குச்சுபாவஞ்சத்திற்சத்தமில்லை சத்தலேசத்தமுமாகா சத்திலுண்டு

ச—கை சத்துதானேயாகாசமானால் சத்தின்குணமாகாசமென்று சொல்ல வேண்டியிருக்கஆகாசத்தின்குணஞ் சத்தென்றுவாதிகள் சொல்வானேனென்னில்

உ—ம். பிரமத்தினிடத்தில் ஆகாசத்தைக்கற்பித்த மாயை குணகுணிகளும் தாறுமாறாய்த்திருப்பிவைத்தது அப்படிப்பிரமிக்கிறது மாயைக்குச்சுபாவம்

ச—கை இதுதெளியும்வழியேதென்னில்

உ—ம், வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினால் சத்தினிடத்திலாகாசங்கற்பிதமான படியால் சத்தைப்பிரதானமாகவும் ஆகாசத்தைப்பிரதானமாகவுமறியப்படும்

ச—கை சத்தைத்தவிர புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தையசத்தென்றறிவதெப்படியென்னில்

உ—ம். ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்திலுண்டென்கிற சொல்லால் விவேகித்துப்பார்த்தால் காட்டப்பட்டபொருளைத் தவிர ஆகாசமில்லாதபடியால் ஆகாசம்சத்துதான்

ச—கை ஆகாசந்தோற்றுகையில்லையென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம். யாதொன்றுசத்தைத்தவிர அசத்தாயிருந்துதோற்றுதோ அதெல்லாஞ் சொற்பனபதார்த்தம்போலமித்தை

ச—கை இப்படியாகசத்திற்சத்தையும்பிரித்துக்காண்கிறபோது ஆகாசம் மித்தையாவனேனென்னில்

உ—ம். கற்பிதமாய்மாயாகாரியமானபடியால் காரணம்போலமித்தையாய் வருப்பற்றது

ச—கை பொய்யாயிருக்கிறவாகாசமும் மெய்யாயிருக்கிற சத்தும்பொருந்தியமேகமாய்ச் சகலருக்குந்தோற்றுகையாற்பிரித்துக்காண்கிற அதுவெப்படியென்னில்

உ—ம், சாதிவியத்திகள் போலவும்குணத்திரவியங்கள் போலவும்உடலுயிரும்போலவுஞ் சத்தும் ஆகாசமும்வேறு

ச—கை இப்படியறிந்தாலுஞ் சத்துவேறு ஆகாசம்வேறென்றெதினாலறியப்படவில்லையென்னில்

உ—ம், முந்திப்புத்தியே காக்கிறகமா காதபடியாற்சந்தேகத்தாலேறவில்லைச்சாவதானமாய்ப்பிரமாணமூலமாய்விசாரித்தாலேறும்

ச—கை விசாரித்தவனுக்குப்புத்தியிலெப்படியிருக்குமென்னில்

உ—ம் சத்தாயிருக்கிறவஸ்துவேஅகண்டமென்றும் ஆகாசம்பரிச்சின்னமித்தையென்றும்புத்தியிற்றிடப்பட்டிருக்கும்

ச—கை இப்படியறிந்தவனுலகத்தாரோடெப்படிபேசுவனெனில்

உ—ம் சத்தைப்பிடித்தாகாசமென்றுபேசுகிறவனையும் ஆகாசஞ்சின்மாத்திரமென்றுபேசாதவனையுங்கண்டவுடனேயாச்சரியப்படுவன்

ச—கை இப்படி யாகாசமித்தையென்றும் சின்மாத்திரமேசத்தியமென்றுமறிந்தபின்பு செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் இந்த நியாயத்தின் படியே வாய்வு முதலான பூதங்களிலுஞ் சத்து பரிபூரணமான படியால் கற்பிக்குமென்றும் ஆ

காசம்பரிச்சின்னமானபடியால் காண்பிக்கவில்லையென்றும் பூதங்க ளெல்லாமித்தையென்றுந் நிரூபித்துவந்து

உ—ம் பூதங்கள் பரிச்சின்னமாயெப்படிகற்பிக்கப்பட்டது பூதங்களுக் குச் சுபாவகுணமென்ன அன்னியகுணமென்னவென்னில்

உ—ம் சத்தினிடத்திலேகதேசகற்பிதமான மாயையினிடத்திலேகதே சகற்பிதம் ஆகாசம் ஆகாசத்திலேகதேசகற்பிதம் வாயுவாயுவென் கிறது சத்தினங்கிசஞ் சத்தைவிட்டால் வாயுவாயுமற்போகிறது மாயையினங்கிசம் சத்தாகாசவங்கிசம் ஆகவிம்மூன்றும் வாயுவுக்குக்கா ரணம் தனக்குச் சுபாவகுணம் பரிசமித்தனைகளினுஞ் சத்தைப்பகுத் தால் காணாதபோகிறபடியினால் வாயுமித்தையென்றறிக

ச—கை வாயுமித்தையென்றறிந்ததின் செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் வாயுவில் பத்திலொன்றாய் கற்பிக்கப்பட்ட அக்கினியுமித்தையெ ன்றே பாவனைபண்ணவேண்டும் அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினு டைய அங்கிசஞ்சத்தைவிட்டா லில்லாமற்போகிறது மாயையினுடை ய அங்கிசஞ்சத்தமாகாசத் தினங்கிசம்பரிசம் வாயுவினங்கிசம் அக்கார ணகுணம்நான்கும் அக்கினிச்சுபாவகுணம் ரூபம் இத்தனையுஞ்சத்தை த்தவிரவேறல்லவென்று காண்கிறதே உபாசனைபண்ணுகிறது

ச—கை அக்கினி மித்தையென்றறிந்ததின் செய்காரியமேதென்னில்

உ—ம் அக்கினியிற் பத்திலொன்றாயிருக்கிற அப்புவுக்கு ரசத்தோடே கூடி யாறுகுணமென்றும் அப்புவிற் பத்திலொன்றாயிருக்கிற பூமிக்கு க்கெந்தத்தோடுங் கூட வேழுகுணமென்றும் பூமியிற்பத்திலொன்றிற் கற்பிதம் பிரமாண்டமென்றும் பிரமாண்டத்தில்கற்பிதம் புவனங்களெ ன்றும் புவனங்களில் கற்பிதஞ்சரீரங்களென்றும் அறிந்துசத்தைவிட் டால் இவைகளுக்குச் சொரூபங்களில்லாதபடியினால் சின்மாத்திரமெ ன்று காண்கிறதே செய்காரியம்

ச—கை இப்படிதொய்தமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்று அனுதரவுபண் ணினால் தோஷமில்லையோவென்னில்

உ—ம் சாங்கியன்கணாதன் பௌத்தன்முதலானபேர்கள் செகத்பேத த்தைதானே மெய்யென்றுசொல்லி நிச்சயமான அத்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணிப் போட்டபிறகு பிரத்தியவாய மில்லையென்றால்மா யாகற்பிதமாயிருக்கிற தொய்தத்தை யனாதரிப்பண்ணியிருக்கிறவர்க்கு ப்பிரத்தியவாயமுமில்லை தோஷமுமில்லை

ச—கை இப்படி தொய்தத்தை யவமானம்பண்ணினால் பிரயோசனமே தென்னில்.

உ—ம் தோய்தத்தில் அனுசரவுண்டானால் அத்துவிதத்தில்புத்தி திடப்பட்டுச்சீவன்முத்தனாகலாம்

ச—கை இப்படி சத்தையும் அசத்தையும் பகுத்தறிந்தால் சீவன்முத்தியெப்போதுவருமென்னில்

உ—ம் திடப்படவறிந்தவன்றேமுத்தி

ச—கை பிராணன் விடும்போதந்த நிலைவரவேண்டாமோவெனில்

உ—ம் நாள்தோறுங் கற்றபோதசொற்பனஞ்சுழுத்தியில்மறந்திருந்தாலுஞ்சாக்கிரத்தில் தன்னிலே முன்னிற்கிறதுபோல் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையில் மறந்தாலும ஞானம்போகாது

ச—கை கற்றபோதம் பின்னையெதினால் மறையுமென்னில்

உ—ம் வேதாந்தத்திற்குமேற்பட்ட பிரமாணமொன்றுண்டானால்அதினால்போகிறதேயல்லாமல் சுழுத்திமூர்ச்சையிற் போகிறதல்ல ஆகையினால் அத்துவிதஞானத்திற் கொன்றினாலும் வாதையில்லை

ஆகையினால் இந்தப்படிபஞ்சபூத விவேகத்தைச்செய்து சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க்கண்டு அத்துவிதநிலையைப் பெற்றவனே சீவன்முத்தன் இந்தப்பிரகார நிலைபெற்றவனே ஒருமோகமுங்கிட்டாதென்று கீதையில் பகவானுஞ் சொல்லியிருக்கின்றார்

பஞ்சபூதவிவேகம முற்றிற்று.

௨

மூன்றாவது

பஞ்சகோசவிவேகம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் ஏழைகளிடத்தில்வைத்தகிருபையினால்பஞ்சகோசவிவேகத்தையறிந்து எளிதாய்பிரமத்தையடையச்சொல்லுகின்றார்

ச—கை தயித்திரியமென்கிற வுபநிடத்திலே குகைக்குள்ளிருக்கும் பிரமத்தையறிந்தால் மூத்தியுண்டென்று சொன்னதற்கு கர்த்தபேதென்னில்

உ—ம் தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன் பிராணனுக்குட்பட்டது மனதுமனதிற்குட்பட்டதுவிஞ்ஞானம் விஞ்ஞானத்திற்குட்பட்டதுஆனந்தம் ஐந்துமேகுகையென்றுசொல்லப்பட்டது இதற்கன்னியமாயிருக்கப்பட்டவர் ஆத்மா

ச—கை இந்தவைந்துதானே ஆத்மாவென்று சகலவாதிகளும்லௌகிகருஞ்சொல்லுவார்கள் அதைத்தள்ளுவதெப்படியெனில்

உ—ம் பிதாபொசித்தஅன்னத்தினால் வந்தவீரியத்தி னுண்டாகையினாலும் அன்னத்தால்வளர்த்திகையினாலும் அன்னமயகோசமாகிய சடத்தைத் தானென்னக்கூடாது தேகத்திற்குள்ளிருந்த இந்திரியங்களை யேவுகிறவனைப் போலத்தாரதம்மியத்தினால் கிரிஸ்யனாயிருக்கிற பிராமணமயனையுந்தானென்னக்கூடாது தேகத்தைநானென்கிற புத்தியும் விடுமாங்களில் என்னுதென்கிற வபிமானத்தையும்பண்ணிக்கொண்டுகாமக்குரோதமுதலான அவஸ்தைகளிலே யுழலக்கண்ட மனோமயனையுந்தானென்னக்கூடாது காய்ச்சின இரும்பு உண்ணை போலேசாக்கிறத்தின் நாசிகை பரியந்தங் கலந்து நின்று சுபுத்தியில் அணைந்து போகிறது

ச—கை இதுகளீஸ்வர சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படாததேதென்னில்

உ—ம் பிதாவினாலுண்டாக்கப்பட்டபெண் அன்னியனாய்வந்தபோகபத்தாவுக்குப் போககற்பனைக் கிடமானதைப்போல் நல்லதுபொல்லாதென்கிறது சீவகற்பனைக்கே யிடமாயிற்று ஆகையினால் இவையெல்லாஞ்சீவசிருஷ்டியென்றே சொல்லப்படும்

ச—கை ஈஸ்வரனுடைய காரியமும் சீவனுடையபோகமும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்றுஞ் சொல்வதெப்படியென்னில்

உ—ம் ஈஸ்வரனாலே சிருஸ்டிக்கப்பட்ட மண்-பெண்-பொன்-முதலானதுகளினாலிவையெனக்கு அகப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷித்தான் இதுநமக்கு அகப்படாதே போச்சுதென்று ஒருவன்சிலேற்படுகிறான் விரத்திவந்தவன் இரண்டையும்பார்த்து உபேட்சையாயிருக்கிறான் இப்படிபிரியம் அப்பிரியம் உபேட்சையென்று மண்முதலானதுகளிலே காண்பிக்கிற மூன்றகங்காரங்களு மனோகற்பிதமானசீவசிருஷ்டியே யொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியல்ல இந்தமூன்றகங்காரமும் மற்றுத்தன்சுபாவத்தி லிருக்கிறதே ஈஸ்வரசிருஷ்டி மாதாவென்றும் உடன்பிறந்தாளென்றும் பாரியென்றும் வெகுவிதாகாரமாய்த்தோற்றுகிற ஒருபிண்டந்தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டி அதைக்குறித்துண்டான அனேககாரங்களும் அவ்வாகாரத்திற்சேற்க அவனவன்மனதில் சங்கற்பித்த சங்காரமுஞ்சீவசிருஷ்டி;

ச—கை பிராந்தியினாலேயுஞ் சொற்பனத்தினாலேயும் மனோராச்சியமாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண கற்பனையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிரத்தில் பிரமாணத்தில் பிரமாதாவினாலறியப்பட்ட பிரமேயங்க ளெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்னில்

உ—ம் லோகத்திலேயுள்ள சகலபதார்த்தங்களையும் தோற்றுவிக்கிற வெய்யில் அந்தப்பதார்த்தத்தின்பேரில விழுந்து அதுகளை யாவரித்து அதினுடைய வாகாரத்தையடைந்து அதுகளைத்தோற்று விக்கிறப்போ

லச்சாக்கிரத்திலும் பிரமாதாவினிடத்திலும் முண்டானபிரமாணப் பிரமேயத்தையடைந்து அதினுடைய வாகாரமாய்அதினுடைய அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளி அதுகளைத்தோற்றுவிக்கைகயினால் இப்படிசங்கற்பிக்கப்பட்ட விருத்திப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியேயொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லவே கூடாது இப்படி சித்தாந்தமாயுள்ளவளவில் பார்க்கிறவிடையமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாயிருக்கும் அதில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான விடையஞ் சிதாபாசனாலறியப்படும் சீவசிருஷ்டியானவிடையஞ்சாட்சியில் பிரகாசிக்கப்படும்இப்படிசீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியும் பிரயப்பட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்து அடக்கவேண்டும் அதுவேமனோநாசமென்றும் வாசனாட்சயமென்றும் சித்தில்ஈஸ்வரசிருஷ்டி யடங்கலும் வெதிரேகித்துப்போயிருக்கையிலேயும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன்முக்திவராதபடியினாலும் வெதிரேகயுத்தியுங்கூடாது ஆகையினால் ஈஸ்வரசிருஷ்டி சமுசாரத்திற்கு மூலமென்னக்கூடாது சீவசிருஷ்டியேயாகவேண்டும் இதையும் அன்வயவெதிரேகத்தினால் திடமபண்ணுவிக்கிறோம் சீவசிருஷ்டியுள்ளவளவெல்லாஞ் சம்சாரமுண்டென்கிறதே அன்வயம்சீவசிருஷ்டியொழிந்தவிடத்தில் சம்சாரமில்லையென்கிறதே வெதிரேகம் இந்தஇரண்டுவிதமொத்துவந்ததேபிரமாணம் அதெங்ஙனேயென்னில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியானவேளையில் சம்சாரமொழிந்திருக்கையினாலும் சொற்பனத்தில் சீவசிருஷ்டிமாத்திரம் அன்வயத்திற்கொண்டு சுகதுக்காதிசங்காரமும் அவிடத்தில் அன்வயவன்முத்தி வருகிறதற்குச்சாதனமாகச் சொல்லப்படும்

ச—கை ஈஸ்வரசிருஷ்டிசீவன்முத்திவந்தாலும் துடைப்படாமலிருக்கிறாப்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனால் சாட்சியாகிய நாக்கானியேதென்னில்

உ—ம் சுகதுக்காதிசமுசாரமெல்லாம் சீவசிருஷ்டிமூலமேயொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியினால் சமுசாரமற்பமும் வருகிறதில்லை இந்தஅர்த்தத்தில்சந்தேகமுள்ளபேருக்கு அன்வயவெதிரேகத்தினால் விளக்கிறோம் ஈஸ்வரசிருஷ்டி உண்டேல சமுசாரமுமுண்டென்கிறதன்வயயுத்தி ஈஸ்வரசிருஷ்டியில்லையாகில் சம்சாரமில்லையென்கிற வெதிரேகயுத்தியிரண்டுமொத்துவரவேண்டும் இது ஒத்துவராமல் எங்ஙனேதடைபட்டுதென்றால்சமாதிசுழுத்தி முதலானவேளையில்ஈசுவரசிருஷ்டியுண்டாயிருக்கையிலும் ஒருவனுக்குஞ் சுகதுக்காதி சமுசாரமுமில்லை ஆனபடியினால் அன்வயயுத்திகட்டுப்பட்டது பிரளக்கண்டோம் சமாதிசுழுத்தி முதலனவேளையில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையிலும்சீவசிருஷ்டியான அந்தக்கரணகற்பனைவெதிரேகித்ததுகொண்டுசுகதுக்காதி சங்காரமும் வெதிரேகித்துக்காணப்பட்டது ஆகை

ணப்பட்டது ஆகையினால் ஜீவசிருஷ்டியே சர்வசங்காரத்திற்சித்தாந்த மிரண்டுசிருஷ்டியுங்கூடிவழுகுற சாக்கிரவவஸ்தையிலும் ஜீவசிருஷ்டியானசீவதொய்தத்தையொழித்தவனே ஜீவன்முத்தன் இந்தச்சாக்கிரத்திலுஞ்சீவத்தொய்தமீசுவரத்தொய்தம் இரண்டுங்கூடிவழங்கினலும் சீவத்தொயதமேபந்தப்படுத்துகிறது ஈசுவரத்தொய்தம்பந்தப்படுகிறதல்ல அதெப்படியென்றால் கண்ணாரிற்காணுமற்றாரதேசத்திலொருங்காலத்தன் பிள்ளைபோயிருக்கையில் தம்முடைய பிள்ளையிருக்கிறானென்கிற சீவசிருஷ்டியிருந்துசுகத்தைக் கொடுத்தது அந்தக்காலத்திலொருத்தன்வந்து பிள்ளைசெத்தானென்றுசொல்லக்கேட்டுநம்முடைய பிள்ளையிறந்தோமென்று சீவசிருஷ்டி சிந்ஞானத்தையுந் தானென்னக்கூடாது புண்ணியபோகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர்முகமாயானந்தப்பிரதி விம்பத்தோடே கூடிச்சற்றுநேரத்தில்கட்டமாகக்கண்ட ஆனந்தமதனையுந்தானென்னக்கூடாது

ச—கை இப்படி இந்தஐந்தும் ஆத்மாவல்லவென்று போனால்இதற்கன்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாவைக்காணோமேயென்னில்

உ—ம் இந்தப் பஞ்சகோசங்களை அதற்குச்சொன்ன லட்சணத்தோடே தோற்றுவித்து அப்பாலினியொன்றுங்காணோ மென்றிருக்கிற விம்ப சைதன்யமே ஆத்மா

ச—கை இந்தப்பஞ்சகோசங்களை ஆத்மாகண்டால் ஆத்மாவைக்காண்கிறவராரென்னில்

உ—ம் சுத்தசித்தனைதன்னியமாயிருக்கிற ஆத்மாசெடங்களையெல்லாமறியலாம் தானறிவுசொரூபமாகையினால் ஒன்றினாலுமறியப்பட்டது

ச—கை அறிவாயிருந்தாலும் ஒன்றினாலறியப்படாதபோதே ஆத்மாவறிவென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் வெல்லத்திற்குந்தன்னுடைய ரசந்தன்னாலனுபவிக்கப்படாவிட்டாலும அன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினால் அனுபவிக்கப்பட்டது கொண்டுமதுரந்தசுபாவமென்கிறதுபோலச் சகலத்தையுமறிகிறவர் ஆமோ அறிவென்கிறதற்குச் சந்தேகம் தேவையில்லை

ச—கை அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோவென்னில்

உ—ம் இந்தஇருவகையுமல்ல இதற்கப்பாற் பட்டதுபிரமம்

ச—கை இப்படியிருந்தால் அவனையறிகிறதெப்படி யென்னில்

உ—ம் எனக்குநாக்குண்டோ இல்லையோவென்கிற சொற்போல் அறிவாயிருந்தும் அறிவுஎப்படியிருக்கிறதென்றுகேட்பது உனக்குலச்சையில்லையோ

ச—கை அஞ்ஞானியாயிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வரவழியாதேதென்னில்

உ—ம் அறிவினாற் காண்பித்ததெல்லாஞ் சடமாகையால் நித்தியபோதமாயிருக்கிற அறிவே பிரமமென்று காணவேண்டும்

ச—கை இந்த அறிவாயிருக்கிற ஆத்மாவே பிரமமானால் சச்சிதானந்தலட்சணத்தில் சித்தல்லாத லட்சணமேன் சொல்லவில்லையெனில்

உ—ம் இப்படி அறிவாயிருக்கிறது தானெப்போதும் உண்டென்றிருக்கையினாலே ஒருக்காலத்திலுமில்லையென்றுபோகாதபடியினாலும் ஆத்மா சத்தென்பது கூடும் பொய்யாய்க் கற்பிதமாயிருக்கிற காலதேசவஸ்துக்களை ஆத்மா அறிகையினால் சித்தென்பது கூடும் கடந்தபொருளானபடியினாலே இந்த ஜன்மாதியுடைய வரையற்றது ஆனந்தமென்பது கூடும்

ச—கை இப்படிக்கொத்த ஆத்மா எப்படிக்கொத்தவனென்னில்

உ—ம் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதபடியினால் இப்படிக்கொத்தவனென்று சொல்லக்கூடாது தானாயிருக்கிறபடியினால் அப்படிக்கொத்தவனென்று பரோட்சமாய் சொல்லவுங்கூடாது இவ்விருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவனே ஆத்மா

ச—கை இப்படி நிர்ணயமானால் இவன் சீவனென்றும் இவன் ஈஸ்வரனென்றும் மகாவாக்கியத்தினால் இருவருக்கும் ஐக்கியம் வந்தால் மோட்சமென்றுஞ் சொன்ன வேதாந்தவாக்கியமெப்படி கூடுமென்னில்

உ—ம் சகலப்பிரபஞ்சகற்பிதவுபாதியினால் கூடிவந்ததேயல்லாமல் சுபாவத்திலே பேதத்துக்கிடமில்லை

ச—கை மாயையினால் தானெப்படி கூடுமென்னில்

உ—ம் ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபௌத்திரர்களைக்குறித்து தகப்பன் பாட்டனென்னுமிவ்விரண்டு நாமமும் அந்தவுபாதிகளில்லாவிட்டால் இல்லாமற்போகிறாப்போல் மாயையவித்தையென்கிற இரண்டுவுபாதியினாலுஞ் சீவனீஸ்வரனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒருபிரமந்தானேயுபாதி நிவர்த்தியென்றறிந்தவுடனே தானே சீவனுமல்லவீஸ்வரனுமல்லவாய்ப் பிரமமென்கிற ஐக்கியம்வரலாம்

ச—கை இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப் பலமேதென்னில்

உ—ம் இப்படி ஆத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோசவிவேகத்தினால் பகுத்தறிந்தவன் பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப் பிரமமாகத்தானேயிருப்பன், இவனைக் காலத்திரயத்திலுஞ் சம்சாரந்தொடராது இதுவேபலம்

இந்தப் பஞ்சகோசவிவேகத்தை விசாரித்தவன் ஞானியாவான்

பஞ்சகோசவிவேகம் முற்றிற்று

உ

நான்காவது

துரியவிவேகம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் லோகாநுக்கிரகமாய துரியவிவேகம் சொல்லுகின்றார்

ச—ங்கை துரியமெத்தனை பிரகாரமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் ஈஸ்வரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேகமென்றும் சீவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேகமென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கும்

ச—ங்கை அதெப்படியென்னில்

உ—ம் பஞ்சீகரணம்பண்ணின பஞ்சபூதமென்கிற பிரபஞ்சமுண்டான தத்துவமெல்லாம் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும் சாக்கிரதமாக சீவன் முத்தியிலிருந்து [illegible] னையும் ஆக்க அவித்தையிலுள்ள வாசனைகளால் [illegible] தலான சகலகற்பனைகளுஞ் சீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்

ச—ங்கை இதுகள் ஈஸ்வரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்பட்டதேதென்னில்

உ—ம் பிரகிருதியினாலாக்கப்பட்டவென்ன அனேகபலமுள்ளதாகப் தாவரசங்கமாதிகளை [illegible] போல [illegible] கிறதுபோல சகற்பனைகளை [illegible] ஆனதினால் இவையெல்லாஞ்சீ வசிருஷ்டியென்றுசொல்லப்படும்

ச—ங்கை ஈஸ்வரனை உபகாரியமும் சீவனை உபயோகமும் ஈஸ்வரசிரு ஷ்டியென்றுஞ் சீவசிருஷ்டியென்றுஞ் சொல்வானேனென்னில்

உ—ம் ஈஸ்வரனாலே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பெண் பொன் பூமி முதலானது களினாலே இவைகளுக்கு அகப்பட்டதென்றுஞ் சீவன் சம்பந்தப்படுத்தாமல் இவைகளுக்கு அப்பால் தேகாபிமானமென்று ஒருவன் [illegible] விரத்தியுள்ளவன் இரண்டையும்பார்த்து வைராக்கியமாயிருக்கிறான் இப்படிப்பட்ட அப்பிரியம் [illegible] முதலானதுகளிலே காண்பிக்கிற மூன்றகங்காரங்களுமே கற்பிதமான சீவசிருஷ்டியே யொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியல்ல இந்த மூன்றகங்காரமும் புத்திக்குள்ளாக வத்தின் [illegible] ஈஸ்வரசிருஷ்டி [illegible] பிறந்தானென் றும் [illegible] ஒருவிதாகாரமாய்த் தோன்றுவது [illegible] தானே ஈஸ்வரசிருஷ்டி அதற்குத் துணையான அனேகாகாரங்களு ம் அவ்வாகாரத்திற்கேதுவாகவுள்ளவன் மனதில் ஸங்கற்பித்த சங்கற்பமுஞ்சீ வசிருஷ்டி.

ச—கை பிராந்தியினாலேயுஞ் செற்பனத்தினாலேயும் பனோராச்சியமாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணகற்பனையெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாத்திரத்தில் பிரமாணத்தில் பிரமதாவினாலறியப்பட்டபிறமேயங்களெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்னில் .

உ—ம் லோகத்திலேயுள்ள சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கிறவெய்யில் அந்தப்பதார்த்தத்தின்பேரில் விழுந்து அதுகளையாவரித்து அதினுடையவாகாரத்தையடைந்து அதுகளைத்தோற்றுவிக்கிறதுபோலச் சாக்கிரத்தாலும் பிரமாணப்பிரமேயத்தையடைந்து அதினுடைய அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளி அதுகளைத்தோற்றுவிக்கையினால் இப்படிசங்கற்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியேயொழிய ஈச்சுவரசிருஷ்டியென்று சொல்லவேகூடாது இப்படிசித்தாந்தமாயுள்ளவளவில் பார்க்கிறதெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியுமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாயிருக்கும் அதில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான வினையுஞ் சிதாபாசனாலறியப்படும் சீவசிருஷ்டியானவினையுஞ் சாட்சியில் பிரகாசிக்கப்படும் இப்படிசீவசிருஷ்டியும் ஈஸ்வரசிருஷ்டியும் பிரிப்பட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்து அடக்கவேண்டும் அதுவேமனோநாசமென்றும் வாசனாட்சயமென்றும்சீவன்முக்தி வருகிறதற்குச் சாதனமாகச்சொல்லப்படும்

ச—கை ஈஸ்வரசிருஷ்டி சீவன்முக்திவந்தாலுந் துடைப்படாமலிருக்கிறாப்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனால் சாட்சியாகியமெக்காலியேதென்னில்

உ—ம் சுகதுக்காதிசமுசாரமெல்லாம் சீவசிருஷ்டியாலேயொழிய ஈஸ்வரசிருஷ்டியினால் சமுசாரமற்படும் வருகிறதில்லை இந்தஅர்த்தத்தில் சந்தேகமுள்ளபேருக்கு அன்வயவெதிரேகத்தினால் விளக்குகிறோம் ஈஸ்வரசிருஷ்டி உண்டேல் சமுசாரமுண்டென்கிறது அன்வயயுக்தி ஈச்சுவரசிருஷ்டியில்லை சம்சாரமில்லையென்கிற வெதிரேகயுக்தி யிரண்டுமொத்துவரவேண்டும் இதுவொத்துவராமல் ஏகவினைதனைப்பட்டதென்றால் சாக்கிரசுழுத்திமூர்ச்சலானவேளையில் ஈஸ்வரசிருஷ்டி யுண்டாயிருக்கையிலும் ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதிசமுசாரமில்லை ஆனபடியினால் அன்வயயுக்தி தப்பிப்போனது பிரளயத்தில் ஈச்சுவரசிருஷ்டியடங்கலும் வெதிரேகத்துப்போகையினாலேயும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன்முத்தி வராதபடியினாலேயும் வெதிரேயுக்தியுங்கூடாது ஆகையினால்ஈச்சுவரசிருஷ்டிசமுசாரத்திற்குமூலமென்னக்கூடாது சீவசிருஷ்டியேயாகவேண்டும்இதையும்அன்வயவேகத்தினால் திட்டப்பண்ணுவிக்கிறோம் சீவசிருஷ்டியுள்ளளவெல்லாஞ் சம்சாரமில்லையென்கிறதேவெதிரேகம் இந்தஇரண்டுவிதமுமொத்துவந்ததேபிரமாணம் அதெங்ஙனேயென்னில்

ஈஸ்வரசிருஷ்டியானவேளையிற்சம்சாரமொழிந்திருக்கையினாலுஞ்சொற்பனத்தில் சீவசிருஷ்டிமாத்திரம் அன்வயித்துக்கொண்டு சுகதுக்காதிசம்சாரமும் அவ்விடத்தில் அன்வயிக்கக்கண்டோம் சமாதிசுழுத்தி முதலானவேளையில் ஈஸ்வரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையான அந்தக்காரணகற்பனை வெகுசோபித்துக்காணப்பட்டது ஆகையினால் சீவசிருஷ்டியினாலும் சீவசிருஷ்டியினாலே சர்வசம்சாரத்திற்கு மூலமென்னிறசித்தாந்தம் இரண்டுசிருஷ்டியுங்கூடி வழங்குகிறசாக்கிரவவத்தையினும் சீவசிருஷ்டியான சீவத்வைதத்தையொழித்தவனே சீவன்முத்தன் இந்தச்சம்சாரத்திலுஞ் சீவத்வைதமே பந்தப்படுத்தும் ஈஸ்வரத்த்வைதம் பந்தப்படுத்துகிறதல்ல அதெப்படியென்றால் கண்ணிற்காணாத்தூரதேசத்தில் செல்வவந்தன்பிள்ளை போயிருக்கையில் மற்றுடையபிள்ளை யிருக்கிறானென்கிற சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது அந்தக்காலத்திலொருத்தன்வந்து பிள்ளை செத்தானென்றுசொல்லக்கேட்டு மற்றுடையபிள்ளையை யிழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டியாதினவுடனே துக்கத்தைக்கொடுத்து அவன்செத்துப்போயிருக்கையிலும் அந்தவார்த்தைகேளாமலிருந்த காலமெல்லாம் சீவசிருஷ்டியிருந்துசுகங்கொடுத்தது ஆகையினால் சகலபிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது அந்தக்காரணபிரபஞ்சமேயல்லாமல் ஈஸ்வரபிரபஞ்சமல்ல

ச—கை அந்தக்காரணபிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலையான ஈஸ்வரசிருஷ்டியையொழித்தபின்பே அத்வைதம் வரவேண்டுமென்னில்

ச—கை சீவனுடைய யுத்தியோகத்தினால் ஈஸ்வரபிரபஞ்சமழிக்கப்படுகிறதுமல்ல சிருஷ்டிக்கப்படுகிறதுமல்ல ஈஸ்வரசங்கற்பத்தின்படியேயாகிறது அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்தில் ஈஸ்வரத்வைதமெல்லாம் ஒழிந்தவிடத்தில் ஞானசாத்திரமுதலான போதசாதனமொன்றுமில்லாததினால் கிரேசியாயிருக்கிற த்வைதமேயாயிருக்கையினாலும் அத்வைதத்தையறியவேண்டாது ஆகையினால் ஞானசாத்திரமுதலான அந்தக்காரணமாயிருக்கிற போதசாதனங்களைக்கொண்டு கிரேசியாயிருக்கிற ஈஸ்வரத்வைதமாயிருக்கக்காலத்தில் தானே சீவத்த்வைதத்தைமாற்றி அத்வைதத்தையறிந்துகொண்டு ஈஸ்வரத்வைதபோதத்தைத்தள்ளவுமல்ல அதுமாயாமயமென்றறிந்து அத்வைதம் பெறலானபடியினால் அநுபவசாதனமுமாம் அதுவுமாலே தடைப்படுகிறதுமல்ல இப்படி ஈஸ்வரத்வைதத்திற்குஞ் சீவத்வைதத்திற்கும் பிரிவுசொல்லப்பட்டது

ச—கை சீவத்தொய்தமே பந்தப்படுத்துகிறதானபடியினால் சீவத்தொய்தமின்னபடியென்றும் அதை நாசிக்கிறவழி இன்னபடியென்றும் பிரமாண மூலமாகச் சொல்லவேணுமென்னில்

உ—ம் சாக்ஷிகமென்றும் சாஸ்திரீயமென்றும் சீவத்தொய்தமிரண்டுவகையுண்டு அதில் சாஸ்திரீயமானவனவேதாந்த சாத்திரஞ்சொன்னபடியே கேட்டு மனதில் நிச்சயப்படுத்தி தத்துவவிசாரத்தால் யுத்திபடி ஒழுங்குபுத்தலானது அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமாம் சாத்திரீகமான அசாஸ்திரசம்பந்தப்பிரமாணமாகவெண்ணி அப்படியே நிணையப்படுகிறது அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமிதுவே தவரமென் யாதொரு பிரவகையாயிருக்கு காரியாந்தபடக்கிறதாகத்தோதி பிரபஞ்சமெல்லாஞ்சீவமென்று சொல்லப்படும் பிரயாதகிபற்றும் பிரபஞ்சவஸ்துபர்தைக்குறித்துச் சகபிக்கிற மனோராஜியமெல்லாமந்தமென்றுசொல்லப்படும் இந்தயிருவகையும் ஞானமேவண்டுமென்கிறவன் சிடனைத்திறந்துவந்துமனம்போதாதனமையிப்பதிந்தகாலத்தில்தானே இந்தயிருவகையான அசாஸ்திரீயப்பிரபஞ்சமவும் தவிரவேணும் இல்லையாகில் கேவலமில் சித்தமொழியாது

ச—கை அநேகம் சிறியுமனமொதவிருந்து நிட்டாணயின்பாவதுஅசாத்திரீயப்பிரபஞ்சமாத்திரவரமாமோவென்னில்

உ—ம் வரலாகாது அப்படிவந்தால் சீவன்முத்திவரமாட்டாது ஆகியில் தவிர்ந்தது ஞானமவரவேணுமென்று அறிந்தபின்தவிருகிறது சீவன்முத்திக்காக அனைபினால ஞானமறிந்தபின்பு அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப்பிரவிர்த்தியில் புயமாய் சுகதுக்க நிமித்தப்படுகிறவனுக்கு திலக்கமில்லாது ஞானத்தின் நிச்சயம் வாராததால் யிருக்கிறவனென்னதுக்கில்லாமல் மயலாடுகையினால் முத்தனென்பது கூடாது

ச—கை அநேகம் சீவன்முத்திவேண்டாம் பிரமசொரூபமான அவத்தாத்திரமாம் நானென்று பிறந்திருந்தே முத்தியென்ற சாத்திரமேபோதுமென்னில்

உ—ம் இப்படி வந்துகொண்டு சந்தோஷிக்கிறதானால் குருசன்னிதானத்தில் வேதாந்தசாத்திரஞ் சிரவணமாத்திரம் பண்ணினதுகொண்டு சொப்சுமுண்டென்கிற சாத்திரமாத்திரம உனக்குப்போதும்

ச—கை அசாத்திரிவேடகரும் புண்ணியபாவமவர்த்தெரிக்குவிழுகிறபேரையுங்கண்டபடியால் சொற்பத்திலிசையில்லையென்னில்

உ—ம் எழுபத்தொரு சதுர்யுகமானந்தபோகம் புசிக்கிறசொர்க்கத்தில் ஒவ்வொருகாலத்தில்வருகிற ஆகாசிபிடைகண்டு அதிலேவெறுப்பு வந்துசொர்க்கமே வேண்டாமென்றிருக்க அனந்தகோடி சென்மாந்தரத்திற சம்பாதித்த மூலமான அந்தக்கரண பிரபஞ்சமுத்தவிர்ந்து சீவன்முத்தி யப்பியாசிக்கவேணுமென்று நிதுவலாக

குங்கேட்டவேதாந்தசாத்திரதாற்பரியஞ் சாட்சியானென்றுபற்றி னபுத்திவாங்காமலிருக்கவேண்டுமென்றுஞ் சரீராதிகளில்நானென்கிற புத்திவாராமலிருக்கவேண்டுமென்றும் அதைப்பற்றி அபிமானத்துக்கி டமான அகிலப்பிரபஞ்சமும் மெய்யென்றுபாராமல் பொய்யென்றுதி டம்பண்ணவேண்டுமென்றுங்குறித்தபடியால் இப்படிக்கேட்டஅர்த் தத்தைவிட்டு வைதத்துஇதற்குவிபரீதமான அர்த்தபுத்தியைப்பண்ணி க்கொண்டு அசாஸ்திரீகப் பிரபஞ்சத்தைப்பார்த்தேனென்றால் அப்பி யசித்தசாத்திரவாக்கியமாதிரிகைவிப்பிரயோகத்துக்குச்சரியாகி அசத் தப்பிரவிர்த்தியினாலே தத்துவஞானியும் நாமுஞ்சரியென்று வரும் அம் யாத்திரமுமல்லாமலவனிதுவனாக்கும் சங்காரத்தில் பந்தப்படுத்தின துதன் அந்தக்கரணதோஷமென்கிற பள்ளமுமிப்போது தத்துவஞா னமப்பிய சித்தமுஞ் சீவன்முத்தி வேண்டாமல அந்தக்கரணப்பிரபஞ்ச மே கைவிடப்போகாதென்றால் இவன்கற்றஞானமென்ன லவன்செய் யும்கிர்த்திய மென்னவென்று சொல்லாதுமைய அந்தக்காரணதோஷத்தி னாலும்பந்தப்படுவன் ஆகையினால் அந்தக்கரணதர்மமய ஞன்றாகத் தவிர்த்துசாட்சியேநானென்றுநிற்க அந்தக்கரணத்தைச் சாட்சியிலுரன் றிக்கொண்டு சரீராதிசகலசஞ்சாரத்தைப்போலப்புஜிதையடைந்து ஆ னந்தாவரணத்தைத்தகன்றிசீவன்முத்தியடையலாம்

ச—ஙக இப்படிசீவத்தொய்தம் பந்தப்படுத்துமானால் சீவப்பிரபஞ்சத் தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவராதபந்திருந்துகொண்டுஜீவி யேதென்னில்

உ—ம் மனோராஜ்யஞ் சகலபிரபஞ்சமிருந்திக்கும்படிப்பட்ட அனுசந் தானம்பண்ணிவருகிற விசாரணைபடியினால் சகலனாத்தத்திற்குமூ லமென்றறிந்துமனோராச்சியமென்னதுமுந்தாக்கிர வேறுமிப்படியிரும் பைக்கொண்டு இருட்டையாவினைப்போல் சாதகிரீகப்பிரபஞ்சத்தைக் கொண்டுஅசாத்திரீகப் பிரபஞ்சரிரண்டையுந்தாவினைப்பிணைஞ்சுடு கிறதுபோலச்சாத்திரீகப்பிரபஞ்சத்தையுந் தவிர்த்துதானேதானாய்த் திடப்பட்டதேசீவன்முத்திதத்துவசுகதாரதாரியானதயெல்லாம இந்த வித்திலேற்கூடாதென்றுதன்னுகிறசீவன் முத்திலக்ஷணமெல்லாப்சா த்திரீகப்பிரபஞ்சத்தைத்தடுக்கிறவழியென்றே யறிந்துஇப்படிசாத்தி ரிகப்பிரபஞ்சமுவிவிவகையந்தவிர்த்துதானேதானாய் அம்சசலனமி ன்றவிட்டீசீவன்முத்தியென்றறிக

இப்படி அவித்தைவேதாந்தமெய்தவன் நித்தியமுத்தனாய்விளங்குவன்

அவித்தைவிவேகமுற்றிற்று

௫

ஐந்தாவது

மகாவாக்கியவிவேகம்

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் மகாவாக்கியஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச—ங்கை மகாவாக்கிய மென்பதெத்தனை அந்தவாக்கியத்துக்கர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் நான்குவேதங்களிலு முடிந்தபொருளைச்சொல்லுகின்ற நாலுவாக்கியமும் மகாவாக்கிய மென்றுசொல்லப்படுமெஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமென்றுமிருக்குவேதஞ்சொல்கிறது நானேயந்தப்பிரமமென்றும்யசுர்வேதஞ்சொல்கிறது நீயுமதுவேயென்று சாமவேதஞ்சொல்கிறது இந்தஆத்துமாவேபிரமமென்று அதாவணவேதஞ்சொல்கிறது இதுவேமகாவாக்கியத்திற் கர்த்தம்

ச—ங்கை இருக்குவேதத்தில் சொன்ன அர்த்த மெங்கேயிருக்கிறதென்னில்

உ—ம் யாதொருஅறிவினால்சத்தமுதலான ஐந்துவிடையங்களையுமறியப்படுகிறது அந்தப்போதமேபிரமம

ச—ங்கை இப்படிக்கொத்தஅர்த்தம்எத்தனையுண்டென்னில்

உ—ம் மும்மூர்த்திகள்முதலானதேவதைகளிடத்திலும்மனுஷர்பசுக்கள் முதலான விடங்களிலுஞ் சைதன்னியமாயிருக்கிற அர்த்தமொன்றேயொழியவிரண்டில்லை

ச—ங்கை இப்படி முந்தினவாக்கியத்தினால் ஞானம்வருப்பற்றால்மற்ற மூன்று வாக்கியத்திற்குஅர்த்தமேதென்னில்

உ—ம் பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமான்மாவேஇந்தத்தேகத்திலேபுத்திசாட்சியாயிருக்கிறசைதன்னியம்இந்தநானாயிருக்கிறபிரமந்தானேஅகமென்று யசுர்வேதஞ்சொல்லுகின்றதுசீவனுடைய தேகேந்திரியாதிகளுக்கப்பாற்பட்டிருக்கிற வஸ்துஇந்தப்பிரம்மமானபடியால் நீயேசெகத்காரண பிரம்மமென்றுசாமவேதஞ்சொல்லுகின்ற திப்படிச்சுயம்பிரகாசமாயிருக்கப்பட்ட ஆத்மாதானே அர்த்தமல்லாமல்வேறொன்றர்த்தமல்லவென்று அதாவணவேதஞ்சொல்லுகிறது

இப்படிமகாவாக்கியவிவேகம்பண்ணினவன்

மோக்ஷத்தையடைவான்

மகாவாக்கியவிவேகம்-முற்றிறறு.

௮

ஆனந்தபஞ்சகத்தில்-முதலாவது

யோகானந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் லோகோபகாரமாய்த் தீபிகாபஞ்சகம் விவேகபஞ்சகமாகப் பத்துப்பிரகரணஞ்சொல்லியதுகளிற்சொன்னபடி அர்த்தத்தைப் பகுத்தறிந்தவனுக்குச் சகலதுக்கமுமற்றுப்போய் தடையற்றவானந்தம் வருமென்பதை ஆனந்தபஞ்சகத்தினால் வெளியிடத்துடங்கி முந்தி யோகானந்தஞ் சொல்லுகின்றார்.

ச—கை ஞானத்தினுனிரதிசயப்பிரயோசனமுமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது அந்த ஞானத்தைப் பெற்றவர் பிரமத்தையடைந்தவரா எப்படியடைந்தார்கள் ஆனந்திக்கிற வெப்படியானந்தமாயிருக்குமென்னில்

உ—ம் பிரமவித்துபரத்தையடைந்தவன் அந்த ஞானி சகலசோகமுங்கடப்பன் பிரமஞானம்பெற்ற சீவனுக்கேயானந்த மற்றவனுக்கில்லை சகலத்தையுந்தானாய்க் கண்டவனுக்கேபயம்போம் பேதமாயக் கண்டவனுக்கேபயம் பிரமானந்தத்தையறிந்தால் ஒருக்காலுமொன்றுக்கும் பயமில்லை ஞானியைக்காமாக்கினி கிட்டாது பிரமத்தையறிந்தவுடனே சகலபாபமுநசிக்கும் பரத்தையறிந்தால் இருதயக்கிரந்தியும் சகலசந்தேகங்களும் வெந்துபோம் ஞானிக்கொருக்காலுஞ் சொன்னகுணங்களில்லை பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்று இப்படிமுழங்குகிற வேதபுராணங்களெல்லாம் பிரமானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்த ஞானானந்தமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் முன்வருணனை சொல்லக்கேட்டுப்பிறகு இந்தநிலைபெற்றார் சனற்குமாரரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார் சகலரும் ஆனந்தத்திற்பிறந்து ஆனந்தத்திலிருந்து ஆனந்த மாத்திரமாய் லீநமாகையினால் நாமே அத்துவிதமானந்தமென்கிறவழியாக அடைந்தார்கள் திரிபுடியில்லாத படியினால் பிரமமேயானந்தம்

ச—கை திரிபுடியாவதேது திரிபுடியெப்படி சுகமில்லையென்னில்

உ—ம் சின்ஞானமையென்கிற ஞாதுருவும் மனோமயமென்கிற ஞானமும் விஷயங்களென்கிறமூன்றுந் திரிபுடியென்பது விஷங்கலந்ததேன்போல் இந்தத் திரிபுடியிலே வருகிறவிஷயசுகமாயிருந்துக்கத்தோடே கூடினதுகொண்டு சுகமல்ல

ச—கை அத்துவிதத்திலெப்படி திரிபுடியில்லையென்னில்

உ—ம் பூதோற்பத்திக்கு முன்னைக்கண்டானந்த யானதுசமாதிசுழுத்தி முறைசபோலே திரிபுடியற்றிருக்கும்

ச—கை இப்படியானால்த்வைதத்திலே ஆனந்தமில்லாததுபோல அத்துவிதத்திலும ஆனந்தமில்லை உண்டானாலனுபவிக்க வேண்டும் அதற்கு திரிபுடியில்லையென்னில்

உ—ம திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்துவிதமென்றும் ஆனந்தமென்றும இரண்டில்லை அத்துவிதந்தானே ஆனந்தரூபம

ச—கை அப்படிக்கொத்த ஆனந்தமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம தானாகத்தோற்றின வஸ்துவுக்கு பிரமாணந்தேவையில்லை

ச—கை அத்துவிதானந்தந் தானாகத்தோற்றுமென்கிறது சொல்மாத்திரமொழியக் காணப்படாதேதென்னில்

உ—ம சுழுத்திபோலே யறி

ச—கை சுழுத்தியிலே அத்துவிதமானந்தந்தானாய் விளங்குகிறதற்குப் பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம சுழுத்தியில் துக்கவியாகுலாதிபாதமுமில்லாமலிருக்கையிலும நான் சுகமாயிருந்தேனென்கிற உன்னுடைய அனுபவமே பிரமாணம

ச—கை சுழுத்தியானந்தமல்ல விட்சேபதுக்கமில்லாதது கொண்டு சுகமென்றுரைப்பானேனென்னில்

உ—ம சுழுத்தியில் சுகமேயில்லாவிட்டால் பாயதலைகாணிமுதலானசாதனமேன் தேடுகிறார்கள

ச—கை துக்கம் போகத்தக்கதாகப் பாயதலைகாணியைத் தேடுகிறதேயல்லாமல் சுழுத்தியிலே சுகமில்லையென்னில்

உ—ம அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்குப் பாய்தலைகாணியைக் கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும அப்படிப்போகாதே ஆகையினால் நித்திரைக்குச் சாதனமே யல்லாமல் ஆனந்தத்திற்குச் சாதனமல்ல

ச—கை ஆனால் சுழுத்தி ஆனந்தத்திற்குச் சாதனமேதென்னில்

உ—ம சாக்கிரமுதலான விட்சேபத்தில் சொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத்மவஸ்துவுடனே அதில் ஆனந்தம பிரதிபிம்பிக்கும அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கையினால் ஒருசுகமுந்தோன்றுது ஆகையினால் சுழுத்தியானந்தமாகவேண்டும இல்லாதிருந்தால் சகலருக்குங் காட்டமாகாது இதாக வேதத்தில் ஆநந்ததிட்டாந்தமுஞ் சொல்லுகின்றது

ச—கை சுழுத்தியானந்தமென்கிறதற்கு சுருதி சொன்ன வைத்துதிட்டாந்தமேதென்னில்

உ—ம வல்லூறு பருந்து குழந்தைமகாராஜா மகாப்பிராமணன்

ச—கை இந்த வஸ்துக்கள் எந்தவிதத்திலே திட்டாந்தமென்னில்

உ—ம கட்டுப்பட்ட வல்லூறு எத்தனைதிக்கிலே வோடினாலுந் தன்னிலையிலே வந்திளைப்பாறும் அதுபோலச் சீவன் நானாவிதமான புண்ணியபாவங்களைப் போசிக்கச் சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சுழுத்தியிலே வந்து சுகமடையவேண்டும பருந்தான்

து கூண்டிலே விழுகிறபோது அதிவேகமாய் விழுகிறாப்போலச் சிலவ னொன்றினாலுமடைபடாமல் சுழுத்திசுகத்தை நாடுகையினால் சுழுத் தியானந்தமாகவேண்டுமென்றேயும் பஞ்சத்திலகப்பட்ட குடும்பனுக்கு ராகத்துவேஷமில்லாமையால் ஆனந்தமாயிருக்கிறாப்போல ராகத்துவே ஷமில்லாத சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவேண்டும் சகலபூமியையுங் கைவசம்ப ண்ணிக்கொண்டராசா விளங்குகிறபடி ராஜ்யமிருக்கிறாப்போல் ஸித்தியாயி ருக்கிற சுழுத்தியும் ஆனந்தமாகவேண்டும் ஜீவன்முக்தனாயிருக்கிற ம காப்பிரமாணன், இனிகர்த்தவ்வியமில்லையென்று கவலைகெட்டிருக்கி றாப்போல கவலையில்லாத சுழுத்தியானந்தமாகவேண்டும்.

ச—கை இப்படி ஜீவன்முத்தியைப்பற்றுவது பந்தம்போனவனுக்குச் சுக மேயல்லாமல் மற்றபேருக்குச் சுகமில்லையேயென்னில்

உ—ம் நன்றாகவிட்டவனுக்கும் நன்றாகப்பெற்றப்பட்டவனுக்குஞ் சு கமுண்டு நடுநடானுக்குச்சுகமில்லை

ச—கை சுழுத்தியிலே யிதரவியாபாரமென் தெரியவில்லையென்னில்

உ—ம் ஸ்திரீயால் தழுவப்பட்டவனுக் குள்ளவசரத்தில் யாதொரு காரிய மும் வெளிக்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியானந்தத்தில் மூழ்கி னவனுக்குஞ் சாக்கிரத்துச் சொப்பனமும் வெளியில் சாக்கிரமுமாகிய இ ருவகையுந் தெரியாது எழுந்திருந்தபின்பு சுகமாய்த் தூங்கினேனென் றுமறிகிறதினால் அந்த அஞ்ஞானமுமானந்தமாயுங் காணப் படுகிறது அதேயானும் விஞ்ஞானமயனுமஞ்ஞானத்திலே முங்கின வேளையில் ஆனந்தமயனென்றுசொல்லப்படுகிற அஞ்ஞானியிருக்கிறான் சுகமென்றுமதுமிருக்கிறதாலமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை இப்படிப்பிரமானந்தத்திலேகமாய் மூழ்கியிருந்த ஜீவன் இந்த வீட் சேபத்தினால் ஏன் பிறிக்கிறானென்னில்

உ—ம் ஜென்மாந்திரகன்மத்தினாலே விழிக்கிறான் விழித்தும் அவிட்டத்து பட்சபாதம்விடாமல் சற்றுப்போது நிர்விடயமாயிருக்கிறான் பின்பு க ன்மங்களைப்பற்றிநடத்திக்கொண்டு இழுத்துப்போகிறதுஆகையினால் சித்தனை க்குமுன்னும்பின்னும் பட்சபாதமிருக்கிறபடியினால் ஆனந்தமேயிருப்ப தாகவேண்டும்

ச—கை வெறுமனேயிருக்கிறதும் பிரமானந்தமானால் சோம்பலும் பிரமா னந்தமாகவேண்டுமென்னில்

உ—ம் வேதாந்தமறிந்தவனுக்குத் தானங்கொடுக்கிறேனென்கிறதைக்கேட் டுவேதம் நானறிவேனென்கிறது நானுமறிவேன் எனக்குந்தானந்தாவென்கி றதுபோல் நீயும்பரிகாசஞ்சொல்லுகிறாய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தை

சீ—கை வேதாந்தமெல்லாம் படித்தால்போதுமோவென்னில்

உ—ம் அர்த்தமறிந்தாலொழியபோதாது

சீ—கை விருபத்தினாலே அர்த்தம்பார்த்துக்கொண்டால்போதாதோவென்னில்

உ—ம் சாட்சாத்காரம்வந்தாலொழியபோதாது

சீ—கை இனியெப்போது சாட்சாத்காரம்வருமென்னில்

உ—ம் கிருதார்த்தனாகுமளவுங் குருவையுபாசித்தால்வரும்

சீ—கை குருவையுபாசித்தாலெப்படிவருமென்னில்

உ—ம் அவர்விடாமற்பிரித்த மூன்றவஸ்தையில்வருகிற வானந்தங்களையும்விடயமொழிந்தபின்பு அந்தர்முகவிருத்தியில் பிரதிபலிக்கிற ஆனந்தங்களையும் உன்னுடைய சுபாவஆனந்தவாசனையல்லாமல் வேறல்லவென்றுகாணச்சொல்லியுபதேசிப்பார்

சீ—கை சுபாவானந்தமாவது பிரதிபிம்பானந்தத்தையும் வாசனானந்தத்தையும் எப்படிவெளிப்பிக்கிறதென்னில்

உ—ம் சுருதியுக்தி அனுபவத்தினால் தான்பிரமானந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலும் அவிட்டத்தில் பிரதிபிம்பானந்தமாகிய ஆனந்தமயன் இருதயத்தைவிட்டு கண்டத்தில்வந்து சொற்பனத்தில் விஞ்ஞானமயனாவன் நேத்திரத்தில்வந்து சாக்கிரத்தில் காய்ச்சினஇரும்புவுண்டைபோல் தேகமெல்லாங்கலந்து நின்றுஉதாசீனன் சுகதுக்கியென்று மூவகையாயிருப்பன் இதில்சுகதுக்கமிரண்டுங்கர்மகாரியம் உதாசீனந்தான் சுபாவமாயிருக்கிறது

சீ—கை சுகதுக்கமெத்தனை விதம்இரண்டு மற்றிச்சும்மாயிருக்கிற வேளையிலெதுதோறுமென்னில்

உ—ம் பாக்கியபோகமென்றும் மனோராச்சியமென்றுசுகதுக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும்இதினுடைய இடைவெளியில் எனக்கொருசிந்தனைகளுமில்லைசுகமாயிருக்கிறேனென்று எல்லாருஞ்சொல்லுகையினால் ஆத்மசுபாவமானந்தமென்கிறதற்குச்சந்தேகமில்லை,

சீ—கை தன்னுடையசுபாவானந்தம் இதுதானோவென்னில்

உ—ம் நீரிருக்கிறகுடத்தைத்தொட்டவுடனேகாண்பிக்கிற குளிர்ச்சி தண்ணீராகாவிட்டாலும் அதுகொண்டு குடத்தில் தண்ணீருண்டென்றறிவதுபோல உதாசினவேளையில் காண்பிக்கிற சுபாவானந்தத்தின்வாசனை

சீ—கை அப்படியானால்சுபாவானந்தம் எப்போதுதோற்றுமென்னில்

உ—ம் பிரமஅப்பியாசத்தினால் அகங்காரத்தைமறக்கப் பிரமானந்தசுபாவம்வெட்டவெளியாம் அகங்காரம் நன்றாகமறந்தால் சித்தமிருக்கிறபடியினால்சித்தியுமல்லபிராரத்தமிருக்கிறபடியினால் தேகமும்விழாது

இப்படித்தோய்தலுந்தோற்றமல் சித்திரையுமல்லாமலிருக்கிறபிரமானந்த நிலைவெளியாம்

ச—ங்கை இப்படிக்கொத்தநிலைவரத்தக்கதாகப்பிரமஅப்பியாசம் பண்ணுகிறவகையெப்படி அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்

உ—ம் பிரபஞ்சவிடயத்தில்விழாமல்புத்தியை திடம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைமெள்ளமெள்ள வொழியவேணுமயாதொருவழியால் புத்திபேதித்ததோ அந்தவழியெல்லாமடக்கவேணும் சஞ்சலமானதை ஆத்மாவினிடத்தில் அசையாமலிருத்தவேணுமப்படி நிறுத்தினலிருக்கபோகத்தினல்யாதொன்றினல்மனது சிதறும்பாதொரு சகத்திற்கு ஆதியந்தமில்லையாதொருநிலைபெற்றால் இனியில்லையென்னப்பட்டகாமபந்தங்களினலு அசைக்கப்படாததோ அதைப்பிரமானந்தம் இவனையடையுமென்கிறதேயனைவு இப்படிசொன்ன கீதாவசனமேபிரமாணம்

ச—ங்கை இந்தஅப்பியாசமேதுக்கென்னில்

உ—ம் தெற்றைபாருளியால் சிறுதுருதி சமுத்திரத்தை யிறைக்கிறப்போல்மனோ நிக்கிரகம்பண்ணுகிறதுக்கிலேசப்பட்டால் சிறுகப்பண்ணவேண்டும் பிராணசஞ்சரித்தி மறுக்கிறபோது எண்ணெயறவிளக்கைப்போல் அந்தக்கரணமுஞ் சின்னாத்திரமாயொழியும்

ச—ங்கை சித்தம் ஆத்மாவல்லவிச்சைகொண்டுகாமமந்தமெப்படி விடுமென்னில்

உ—ம் கன்மசமுசாரங்களுக்குச் சித்தமேகாரணமானபடியினல் அந்தச்சித்தத்தைத்தானேசோதிக்கிறது சகலகாமமுமவிழ்ந்துபோம்

ச—ங்கை சித்தத்தைசோதிக்கிறவிதமேது சித்தத்தைச்சோதித்தால்மோட்சமென்பதற்கும சோதியாமலிருந்தாற்பந்தமென்பதற்குமபிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் அந்தக்கரணத்தைவிடயத்தில் பற்றுவிக்கிறாப்போலப்பிரமத்தில் பற்றுவிக்கிறதேசோதிப்பது அந்தக்கரணம் விடயத்தில்பற்றினல் பந்தம் பிரமத்தில்பற்றினல் முத்தமெனக்கிறதே பந்தத்திற்கும் முத்திக்குங்காரணமென்கிற வேதமேபிரமாணம்

ச—ங்கை சமாதியிலானந்தமெப்படியிருக்கும் சமாதியில்லாதவேளையிலெப்படியிருப்பன் இப்படியோகத்தில் மனதுண்டானவனுக்கு அடையவாமேது இந்திரியங்கள் வெளியுலகிற்பிரபஞ்சத்திலிருந்தால் செய்காரியமேது இவனுக்குண்டானதெப்படி தோற்றுமென்னில்

உ—ம் சமாதியில்சிறப்பலவந்தக்கரணத்தத்துவச்சோரனைத்தெரியுமல்லாமல் வாக்கால்சொல்லப்போகாது சாக்கிரத்திற்செய்கைபடிக்குமறவேனியிலும் பிகையையிருப்பம்பாரபுருடனைப்போல் அநுசந்தானத்தில் கிரீடையல்லாமல் பிரபஞ்சத்தினிடத்தில் கிரீசனமறதிருப்

பன் சுமையெடுக்கிறபின் சற்றுச் சற்றுவைத்து இளைப்பாறுகிறதுபோல் சிறுகச்சிறுக மறித்து இந்திரியங்களைச் சமாதியில் இளைப்பாற்றுவன் அனுசந்தானத்திற்கு யோக்கியமாய்வந்த விடயானந்தமும் நெருப்பிலே தன்னாகிறதுபோலத் தோற்றும்

ச—கை பிரமாணசந்தானமும் பிரபஞ்சவியாபாரமும் ஒருமனதிற்குச் செய்யக்கூடாதேயென்னில்

உ—ம் ஞானியினுடையமனது காக்கைக்கண்போல் இரண்டிடத்திலும் போக்குவரத்தாயிருக்கும்

ச—கை சமாதியில்வருகிற பிரமானந்தத்தையும் அதின்பிறகுண்டான விடயானந்தத்தையும் ஞானியெப்படியறிவானென்னில்

உ—ம் இரண்டுபாஷையு மறிந்தவனைப்போல் இருவகையானந்தத்தையுங் கண்டுபொசித்துக்களிப்பான்

இப்படி யோகானந்தத்தை அனுசந்தானம் பண்ணினவன் கிருதகிருத்தியனாவான்

யோகானந்தம் - முற்றிற்று

உ

இரண்டாவது

ஆத்மானந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய அனுக்கிரகத்தாலே வேதமாகவழங்குகிறது யாதொருகர்த்தா வேதத்திலுற்சகலபேதங்களையுமுண்டாக்கினை அவருக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் லோகோபகாரமாய் அருளிச்செய்கின்றார்

ச—கை யோகியானவன் யோகத்தினால் தன்னுடைய சுபாவானந்தத்தை யறியட்டும் இனிமூடனாயிருக்கிறவனுக்குக் கெதியேதென்னில்

உ—ம் கன்மாகன்மவசத்தினால் லட்சஞ்சனனமெடுப்பன்

ச—கை இப்படித்தள்ளிவிடலாமோ எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத் தேவையில்லையோவென்னில்

உ—ம் காமமேயோவென்றால் பிரயோசனமேது வக்கறுடன் பகிர்முகனோ அந்தர்முகனோவென்றுகண்டுகொண்டு அவனுக்கேற்றவுபதேசம் பண்ணவேண்டும்

ச—கை இந்தவிருவகையில் எவனுக்கு எதையுபதேசம் பண்ணுகிறதென்னில்

உ—ம் பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கிரமபாவனைகளை யுபதேசிக்க வேண்டும் அந்தர்முகனாயிருக்கிறவனுக்கு ஆத்மானந்தமார்க்கத்தில் ஞானத்தையுபதேசிக்கவேண்டும்

ச—கை தேதம்யிப்படி பூட்டாக்கு ஆத்மானந்தமுபதேசித்தபேருண்டோ ஆத்மானந்த உபதேசம் வந்ததெங்கெனில்

உ—ம் யாக்கியவாக்கியருடைய பெண்சாதி மயித்திரிக்குபதேசித்தார் ஆனந்தமாயிருக்கிறவஸ்து ஆத்துமாவென்று காட்டுகிறதுவுபதேசம்

ச—கை இப்படியானால் விஷயங்களெல்லாம் துக்கமல்லவோவென்னில்

உ—ம் புருஷன், பெண்சாதி, பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணசாதிபோகங்கள் தேவதைகள் வேதங்கள் பூதங்கள் சகலமுமாத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல் இதுகள் ஆனந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை ஆனந்தமாயிருக்கிற அதுகளை ஆனந்தமல்லவென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்தில் விருப்பம் பிறந்தவேளையில் வியாதி பசியிவைகளிவனை அவள் சகியாததுகொண்டு பத்தாவைக்குறித்து வந்தவானந்தம் இவளுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனையானந்தமென்னக்கூடாது புருஷனுக்குப் பெண்சாதி ஆனந்தமாய்த்தோற்றுகிறபோது அவள் இவனைத்தன்னாதபடியினாலே ஆனந்தம் இவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவளிடப்பிரியவஸ்துவென்பதல்ல முன்போல் மீசைதைக்க அழுகிறுக்கு குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வானந்தம் பிதாவுக்குத்தன்னுடைய வானந்தமேயல்லாமல் குழந்தையானந்தமல்ல சந்தோஷப்பட அரியாசனத்திலிருக்கின்ற சாதவானையார்ச்சிக்கக்கண்டு மகிழ்கிறது இவனுடைய யானந்தமேயல்லாமல் ஐசுவரிய ஆனந்தமல்ல காளைகளியானையும் அதில்மதியேறுகிறவனுக்கல்லாமல் காளைக்கல்ல நான்பிராமணனென்று சபையில் பூஜிக்கப்படுகிற சந்தோஷந்தனக்கேயல்லாமல் அந்தணனானசாதிக்கல்ல சொர்க்கலோகப்பிரமலோகம் நமக்குவேண்டுமென்கிற வாஞ்சைதனக்குச் சந்தோஷார்த்தமேயல்லாமல் அந்தலோகத்திற்கு மகாராசாகவல்லசிவன்முதலானதேவதைகளைப் பாவம்போகவேண்டுமென்று பூசிக்கிறதுகாம்பிழைக்கும் பொருட்டல்லாமல் தேவதைகளுக்காகவல்ல வேதமுதலானதை ஓதுவது தனக்கு விசேஷகர்வமாயபொருட்டல்லாமல் அதுவேதத்திற்கல்ல இந்தாக பாவகம உலகத்தில் அலங்காரங்களாங்காரம் பண்ணிப்பூதங்களை. நத்துவிறசந்தோஷம் தனக்கேயல்லாமல் பூதங்களுக்கல்ல இப்படி அண்டவடியாமென்று பெருமையை ... தனக்கேயல்லாமல் பிறருக்காகவல்ல ஆகையினாலே ... பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்ல ஆகையினால் ஆத்மாவேயானந்தமென்பதற்குச சந்தேகமில்லை

ச—கை இப்படிவருகிற சந்தோஷம் எத்தனைவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென்னில்

உ—ம் பொன்முதலானவிடயத்தில் ஆசையென்றும் கர்மவுபாசனையில் சிரத்தையென்றும் கிடையாதவஸ்துவிலிச்சையென்றும் குருதேவதைகளிடத்தில் பத்தியென்றும் நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படும்

ச—கை இந்த விடயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல் ஆத்மாவிடத்திலும் ஒரு பிரீதியிருக்கிறது அதுவுங்காண்கிற விடயப்பிரியமல்லவென்பானேனென்னில்

உ—ம் ஒருவிடயத்தைவிட்டு ஒருவிடயத்தை நாடுகிறாப்போல் ஆத்மாவைகைவிடாதபடியினால் ஆத்மாவேயானந்தம் மற்றதெல்லாமானந்தமல்ல

ச—கை வாஞ்சைதுவேஷம் இரண்டிக்குமிடமற்றவரோ யாத்மாவானால் இட்டாங்கசித்திபோல வுபேட்சைக்கிடமானதென்னில்

உ—ம் உபேட்சிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினால் உபேட்சைக்கு விடயமல்ல ஆத்மா

ச—கை வியாதிகோபங்களாலேமூடப்பட்டவன் ஆத்மத்தியாகம்பண்ணநினைக்கிறபடியினால் ஆத்மா துவேஷத்திற்கு விடயமாகப்படுமேயென்னில்

உ—ம் துவேஷிக்கயோக்கியமானதேகத்தை துவேஷிக்கிறானேயல்லாமல் துவேஷிக்கிறவனையிருக்கிற தன்னைத் துவேஷிக்கக்கூடாது

ச—கை இப்படியிருவகைக்கும் விடயமாகாத ஆத்மாபிரியத்திற்குத்தான் விடயமாகட்டுமென்னில்

உ—ம் பிதாவுக்குப்புத்திரன்தானே சகலபந்துக்களிலும் பிரியவஸ்துவாயிருக்கிறாப்போல ஆத்மாவைக்குறித்தே சகலவிடயமும்பிரியமானபடியினால் அதிப்பிரியமானவஸ்து ஆத்துமாவல்லாமல் விடயமல்ல

ச—கை இப்படியதிப்பிரியமானவஸ்து ஆத்மாவானால் ஆத்மா தானேபிள்ளையாகுமென்கிறவேதத்திலும் இவன்பண்ணினபுண்ணியத்தில் ஆத்மாதானே பிள்ளையாகுமென்றும் பிள்ளையில்லாதவனுக்கு கெதியில்லையென்றுஞ் சொல்லுகையினால்புத்திரன்தானே யாத்மாவாகட்டுமென்னில்

உ—ம் கவுணாத்மாவென்றும் மித்தையாத்மாவென்றும்முக்கிய ஆத்மாவென்றும் மூன்றுவகைகளுள் ஒவ்வொருவகையில் ஒவ்வொருஆத்மாபிரதானமாயிருக்கும் புத்திரனை ஆத்மாவென்கிறது ஒருவகையில்லாமல் முக்கியமல்ல

ச—கை இந்தமூன்றுவகை ஆத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதெது எதினாலேயொத்த ஆத்மாமுக்கியம் இதுகளைவகையுடனே சொல்லுமென்னில்

உ—ம் இந்த புருடனைச் சிங்கமென்பதுபோலப் பிள்ளையை யாத்மாவென்கிறது கௌணம் கட்டைகைய கள்ளனென்கிறதுபோலப்பஞ்சகோ

குடபடலப்பஞ்சகோசத்தைக் கூறுகின்றது மிக்குக் கட்டையைக்க ட்டை வெய்கிறதுபோலச் சாட்சியைக் கூறுகின்றதுமுக்கியந்தான் சொந்தாலும் பின்னைகள் வைராக்கியத்தால் போதுமென்கிறதினால்கும்பத் தை யிட்டிருக்கிறதினால் கேவலானந்தமாயிருக்கிறபடியினாலே முக்கியம் தான் பரமாத்மா தான் சிறுத்தத்தின் ஞானம்பிடித்தில் தேகமே முக்கியமா ய்க்கண்டாப்போலச் சொர்க்கலோகம் வேண்டுமென்றுயாகத்திலே ச ந்தாகப்பண்ணுமிடத்தில் பிரகாசமாவான வைக்காரியே முக்கியம் கான்கப்பட்டு காசம் விருவிகாரியென்னுமிடத்தில் முக்கியமாகவான சட்சியே முக்கியமானதினால் பஞ்சகோசங்களுக்குள் ளிருக்கிறதுக்கள் ளப்பட்ட ஆத்மாவேயானந்தரூபம்.

ச—கை இவனைப்பிரித்தறிகிற ஆனவெப்படி தள்ளப்பட்ட பஞ்சகோ சாதிகளுடைய ஒவ்வொருக்கா லானந்தமாயத் தோற்றுவானென்னில்

உ—ம் நான்தோறும் மூன்றவஸ்தைகளையும் பார்த்தால் அவஸ்தைக்கான் கிற சுயம்பிரகாச சைதன்யமாயிருந்தாமென்றறிய வேண்டியதாகப் பிரகிரு ராதிப்பிராணாயாமங்களெல்லாம் ஆத்மாவாகப்படுகிறதற்குத்தக்க ஆ னந்ததாரதம்மியமென்று காணவேண்டும்.

ச—கை ஆத்மாவைக்கிட்ட ஆனந்ததாரதம்மியங் காண்கிறவகையெப்ப டியென்னில்

உ—ம் உலகத்தில் ஐசுவரியசுகசாதனமானபடியினால் வைக்கப்பட்டதத்து னந்தமென்று சொல்லப்படுகிற புத்திராதிகளுக்குப் பிரேமை வருகிறபோது ஐ சுவரியத்தைக் கைவிட்டாலும் பின்னைப் பாக்கியமில்லை யென்கிறபடியினாலே ஐசுவரியத் திலும் பின்னையே யானந்தமாகவேண்டும் தேகத்தினுடைய பிராணாதிகளே புத்தி ரர்களைவிட்டாலுந் தானேமுடிப்போகிறபடியினாலே பின்னையிலுஞ் சரீரமே யானந்தமாகவேண்டும் கொசுருதுளிக்காமற்கு ஸ்ரீபாதுகாசரீரத்தை யுபேட்சித்து இந்திரியங்களைப் பதனப்பண்ணுகையாலும் சரீரத்திலும் இந்திரியமானந்தமாகவேண்டும் கொள்ளப்படுகொண்டுபோகிறபோது இந்திரியங்களை யுபேட்சித்தாயினும் பிராணங்களை ரட்சிக்கிறபடியினால் இந்திரியங்களிலும் பிராணனே யானந்தமாகவேண்டும் பிராணன் போகிறபோது இந்திரியப்பிராணாதிகளெல்லாம் இனிமைக்குத் தகா தென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு பிராணாதிகளையும் புறம்போக்கும்போது கூட வருமெனத்தால் பிராணனைகளைக்கண்டபோது அதனாலேயே அச்ச காசத்தின்னியாராதிக்கிற நாஸ்தானைத் தூக்கின வகையில் ப்பட்டதற பரமானந்தரூபன்

ச—ங்கை. தகப்பனுக்குப்பின் அந்தவாதீனத்திலிருந்து போசிக்கமாட்டாத சாட்சியையாத்மாவென்கிறது செவ்வையல்ல பாடும்பழியும் ஒண்ணுமுந்தனதாகவொப்புக்கொண்டு போஷிக்கிறபுத்திரனேயாத்மாவாகவேண்டும் இவனுக்குமேற்பிரிய வஸ்துவுமில்லையென்னில்

உ—ம், முன்சொன்னவிவேகமெல்லாம விட்டுப்போட்டுத்திரும்பியும்பிப்படி சங்கித்தவனைச் சீடனேப்பிரதிவாதியோ வென்றறிந்து இருகைக்குமேல் உத்தரஞ்சொல்லவேண்டும் அஃதெப்படி யென்றால் சீடனுக்குச்சொல்லுகிற உத்தரம்பிள்ளையிருக்கிறதற்கு முன்னும் பிள்ளையென்று துக்கம் கோபத்தில் வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று துக்கம் நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றும் பிழைத்தா னல்லவோவென்று துக்கம்பிறந்தபோதும் கண்கள்பறவைநோய் முதலானதால் துக்கம்குமாரனுனுட்டியினலே துக்கம்பூண நாலியாணால் படிக்கிறானேயில்லையோவென்று துக்கம்வித்துவனானல் வெட்டிக்கவேண்டுமென்று துக்கம்எவ்வணம்வந்தால் பரதாரகமனம்பண்ணுகிறானென்று துக்கம்குடும்பியானல் தரித்திரப்படுகிறானென்று துக்கம்அவன் தனவானானல்காம்காணமற்செத்துப்போகிறானென்று துக்கம் இப்படி புத்திரனல் முற்றுந்துக்கந்தானே பிரதிவாதிக்குச்சொல்லுகிறதுசாபந்தான்

ச—ங்கை இவர்சபித்தால் பிரதிவாதிக்கானியேதென்னில்

உ—ம் பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூபமானபடியினால்சீடனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும்அவர்பண்ணின வனுக்கிரகமும்நிக்கிரகமும்அந்தப்படியேபலிக்குமென்கிற யுத்தியினலும் பிரமவித்துக்களை விஷமசங்கை பண்ணினவன் ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் ரவுரவாதிநரகத்தில் கிடப்பனென்கிற புராணவசத்தினலும் பிரதிவாதிக்கு அனர்த்தம்வரும்

ச—ங்கை இப்படிசித்தாந்த மேதாயிற்றென்னில்

உ—ம் இப்போதுசொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாட்சியாயிருக்கிறதானே சகத்திலும் பிரியவஸ்துவென்று வர்த்தமானத்தத்தில் எக்கோமுங்களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தியென்றுசித்தாந்தம்

ச—ங்கை இந்தஆத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போல் சுகமுஞ்சுபாவமேயானல் அந்தக்கரணவிருத்திகளில் சித்துமாத்திரந்தோன்றி யானந்தந்தோன்றாம லிருப்பானேனென்னில்

உ—ம் உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற வக்கினியினுடைய உஷ்ணந் தண்ணீரிலும் பிரகாச விறகிலும்பிரிந்து காண்கிறாப்போலவும் தாமரைப்பூவுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசகெந்தங்கள் ஒவ்வொரு விந்திரியத்தில் ஒவ்வொரு குணமே தோற்றுகிறுப்

போலவும் ஆத்மாவினுடைய சித்தானந்தங்களும் ஒவ்வொரு விருத்தியில் ஒவ்வொரு சுபாவந்தோன்றும்

ச—கை எந்தவிருத்தியிலெந்தச்சுபாவந்தோற்றுமென்னில்

உ—ம் நிர்மலமாகவிருக்கிற சாத்விகவிருத்தியில் ஆத்மாவினுடைய சித்தும் ஆனந்தமுந்தோற்றும் மலினமாயிருக்கிற ராசதவிருத்தியில் ஆனந்தந்தோற்றாது தாமதவிருத்தியில் சித்துந்தோற்றாது

ச—கை இப்படிக்கொத்த ஆத்மானந்தத்தை முந்தினவத்தியாயத்திற்சொன்ன யோகமார்க்கத்தில் இந்தவத்தியாயத்தில் சொன்னவிவேகத்தினால் தான் சாதிக்கப்படுமோ இதில்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் யோகத்தினால் யாதொரு பிரமமடையப்படுமது ஞானத்தினாலும் அதுவே யாதொருகாலமாக வெளிப்படுமது இதற்குப்பிரமாணஞ் சாங்கியத்தினால் அடையப்படுகிறபதம் யோகத்தினாலுமடையலாமென்கிற கீதாவசனமே பிரமாணம்

ச—கை சாங்கியம்யோகமென்று இருவகையாய்ப் பகுத்துச்சொல்லுவானேன் இரண்டுபேருக்கும் பலன்சரியாய வருவானேனென்னில்

உ—ம் ஒருத்தருக்கு யோகமெளிதாயிருக்கும் ஒருத்தருக்கு ஞானவிசாரமெளிதாயுமிருக்குமென்கிறதை மனதில்கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணபகவான் இரண்டுவழியுஞ்சொன்னார் யோகிஞானியென்கிற இருவருக்குஞ்சின்மாத்திரமென்கிறஞானமும் ராகத்துவேஷமில்லாமையும் விடயத்தையாசிக்கிறதும் பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலத்தியாசந்தவிருக்கிறதுஞ் சரியானபடியினால் மோட்சமேசரியாகவருகும்

ச—கை த்வைதமெல்லாந்தோற்றுகையினால் அதெப்படி புதியதாமவிருக்குமென்னில்

உ—ம் புத்திக்கேற்கத்துவைதமேயில்லையென்று யோகத்தக்கயோயாக அத்துவிதானந்தமென்கிற மேலத்தியாயத்தில் வெளிப்பண்ணுகிறோம்

எக்காலமும் இந்த ஆத்மானந்தத்தை யனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினால் போகியுமாவன் எளிதாகவுமோட்சமடைகிறும்

ஆத்மானந்தம் முற்றிற்று.

உ

மூன்றாவது

அத்துவிதானந்தம்.

வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள் எளிதில் அத்துவிதானந்தம் அருளிச்செய்கின்றார்.

ச—கை முத்திச்சொல்லப்பட்ட யோகானந்தந்தான் ஆத்மானந்தமாகட்டும் தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவருக்குப் பிரமமெப்படிசித்திக்குமென்னில்

உ—ம் ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ளசெகத்தெல்லாந்தனக்கு பாதானகாரணமாயிருக்கிற வானந்தத்தில் தோற்றியானந்தத்திலிருந்து ஆனந்தத்தில் லயமாகிறபடியினால் மண்ணைத்தவிர கடமில்லையென்கிறாப்போல வானந்தத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால் அத்துவிதம பிரமமென்கிறதுகூடும்

ச—கை குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட கடங்குயவனாலுண்டாய்த்தென்கிறாப்போல் செகதத்துக்குப்பிரமம நிமித்தக்காரணமாகட்டுமென்னில்

உ—ம் மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் செகத்திராதபடியினால் நிமித்தகாரணமென்னக்கூடாது உபாதானகாரணமேயாகவேண்டும

ச—கை காரணத்தில்நின்று செகத்துண்டானது ஆரம்பமாகவோபரிணாமமாகவோவென்னில்

உ—ம் விவர்த்தமாகவோரும் வேறுபட்டிருக்கக் கண்டாப்போல்காரணத்தைவிட்டுக்காரியம் வேறுபட்டுக் காணாதபடியினால் நிரவயவஸ்துவிலாரம் பட்சங்கூடாது பால்தயிரானாப்போலக் காரணந்தன்னுருக்கெட்டு வேற்றுருவாகாதபடியினால் பரிணாமபட்சமுங்கூடாது பழுதைபாம்பாகத்தோற்றுகிறாப்போல் எங்குந்தன்னுருக்கெடாமல்வேற்றுருவைப்போலத் தோற்றுவையினால் விவர்த்தபட்சமேதென்னில் சித்தாந்தம்.

ச—கை நிரங்கிசவஸ்து விவர்த்தந்தானுங்கூடாதென்னில்

உ—ம் நிரங்கிசமாயிருக்கிற வாகாசத்தில் தலநீலாதிகளைக் கற்பிக்கிறாப்போல் நிரங்கிசமாயிருக்கிறபிரமத்திலுஞ் செகத்துவிவர்த்தமென்பது கூடும்

ச—கை அசங்கமாயிருக்கிற பிரபஞ்சசெகத்தை எப்படிசிருஷ்டிக்குமென்னில்

உ—ம் இந்திரஜாலக்காரனிடத்திலிருக்கிறமாயை யிந்திரசாலத்தைக்கற்பிக்கிறாப்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஒருமாயாசத்தியுண்டு அதுவே செகத்தைக்கற்பிக்கின்றது

ச—கை மாயாசத்தியொன்றுண்டென்கிறதால் அத்துவிதங்கெட்டுதென்னில்

உ—ம் அந்தசத்தியும் பிரமத்தைத்தவிரவேறல்ல ஆகையினால்அத்துவிதத்திற்கானியில்லை

ச—கை அப்படியானாலந்த சத்தியுமில்லையென்னில்

உ—ம் காரியங்கண்டபடியினாலந்தச்சத்தியுண்டு

ச—கை இந்தஅசங்கதம் எங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோவெனில்

உ—ம் அக்கினியிருக்கிறதாகசத்தி அக்கினிதானாகவும் மணிமந்திரங்களினால் அக்கினிக்கன்னியமாகவுங் காணவில்லையோ

ச—கை இப்படிபிரமமுமல்ல பிரமத்தைத்தவிரவுமல்லவென்கிறமாயாசத்தியுண்டென்கிறதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் அனந்தசத்திபிரமத்துக்குண்டென்கிற வேதமும்வாசிஷ்டமும் பிரமாணம்

ச—கை வாசிஷ்டத்திலெப்படிசொல்லி யிருக்கின்றதென்னில்

உ—ம் வாரீர்ரகுநாதனே பிரமமிடத்தில் அந்தசத்தியுண்டு அந்தவனந்த சத்தியினால்பிரமந்தானே பிரபஞ்சமாகத்தோற்றுகின்றது சரீரங்களில் சிற்சத்தியும் வாயுவில்சலனசத்தியும் கல்லில்கடினசத்தியும் ஜலத்தில் சீதசத்தியும் அக்கினியில் உஷ்ணசத்தியும் இதுமுதலானவனந்தசத்தியும் பிரமமிடத்தில்காரியத்தினால் காண்பிக்கிறதென்றுஞ் சிருஷ்டிக்குமுன் இந்தச் சத்தி மூலையின் பலமிருக்கிறாப்போலவுஞ் சூட்சபாகியவிதையில் மரமிருக்கிறாப்போலவுங் காண்பியாமல் பிரமத்திலிருந்ததென்றும் தேசகாலநிமித்தியத்தினால் பூமியில்பயிர்கள் முளைக்கிறாப்போலப்பிரமத்திற்சத்தியும் ஒவ்வொருக்கால்சகத்தென்கிறகாரிய ரூபமாய்விளங்குமென்றும் ஆதியிலமனதுண்டாச்சுது பின்புபெந்தவுண்டாச்சுது பின்பு ஆகாசசிருஷ்டியுண்டாச்சுதென்கிற க்கிரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞானம்போல் மூடனுக்குச்சொன்னசேயல்லாம உண்மையல்லவென்றுசொன்னார் பின்புபாலகாக்ஞானமாவதேதென்று கேட்டராமனுக்கு வசிஷ்டர்சொன்னது அசகதென்கிற பட்டணத்தில்மூன்றுராசகுமாரருண்டு இரண்டுபேர் இனிமேற் பிறக்கப்போறார்கள் ஒருத்தர் இனிமேல் கெர்ப்பத்தில் வரப்போகிறார் புண்ணியவானயிருக்கிற இந்தமூன்று ராசாக்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்தில் ஆகாசத்திலே நல்லதோப்பிருக்கிறதென்று ஊமைசொல்லக்கேட்டு ஆகாசத்தில்போய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்தில் முயற்கொம்பைவெட்டிச் சிங்காதனமுமாக்கிக்கொண்டு இனிமேல்வரப்போகிற பட்டணத்தில் இன்றைநகரப்பிரவேசித்தார்களென்று மூப்பால்தாதிசொன்ன வசனத்தைக்கேட்டு விசாரமற துயுமெய்யென்றே நம்பினானும் இந்தச்சமுசாரகற்பனையும் விசாரமில்லாதவனுக்குண்மைபோல் சொல்லியிருக்கிறதென்று இதுமுதலான உபாக்கியானத்தோடேமாயாசத்தியினுடைய விஸ்தாரத்தை வசிஷ்டர் ரகுநாதருக்குச் சொன்னார் அந்தமாயாசத்தியைத் தானேநாமும் நிரூபிக்கிறோம்,

ச—கை மாயாசத்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலட்சணமாயிருக்கும்

ச—கை காரியமென்பதேதுஆகாரமென்பதேது சத்தியினுடைதற்குவில ட்சணமென்பதெப்படி இம்மூன்றையும் ஒருதிட்டாந்தத்தில்பகுத்து க்காட்டுமென்னில்

உ—ம் வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிறகடமே காரியமென்பது ஐந்துகுணமுடைய மண்தானேயாதாரமென்பது கடசத்தி இந்தவிரண்டு லட்சணமு மில்லாமலிருக்கும்

ச—கை இரண்டு லட்சணமு மில்லாதசத்தியை யெப்படியிருக்குமென்றறிகிறதென்னில்

உ—ம் அநிர்வசனமென்றறி

ச—கை இந்தக்கடசத்தியின்னபடியென்று கூறப்படாதபடியினால் அது வேயில்லையென்னில்

உ—ம் காரியாரம்பத்திக்குமுன் இந்தச்சத்தி தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணுக்குள்ளொளித்திருந்து நிமித்தகாரணமாயிருக்கிறகுலாலாதிகள்சகாயமாய்வந்து கூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவை யடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணுக்குமண்ணென்கிற பேரை மாற்றிக் கடமென்கிறதினால் சத்தியில்லையென்னக்கூடாது

ச—கை மண்ணிற்சத்தி காரியமாகிறதற்குக குலாலன்வேண்டினாற்போல் பிரமத்திற்சத்தி செகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமாரென்னில்

உ—ம் கடசத்தியுடைத்தான மண்செடமானபடியினால் சைதன்னியனாயிருக்கிற குலாலன்வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரபஞ்சசை தன்னியமானபடியினால் வேறேநிமித்தகாரணந்தேவையில்லை

ச—கை மண்ணென்றுஞ் சத்தியென்றும் அதின்விகாரங்களென்றும் லோகத்திலொருவருஞ் சொல்லக்காணோம் எல்லாவறையுங் கூடிச்சடமென்றே சொல்லுகிறார்கள் அதில்காரணமேதென்னில்

உ—ம் விசாரியாத அஞ்ஞானமேகாரணம்

ச—கை விசாரமாவதேதுவிசாரித்தவன் எதைக்கடமென்னெனில்

உ—ம் குலாலன்வியாபாரத்திற்குமுன் மண்ணென்கிறபேரோ வழங்குகிறபடியினால் கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல குலாலவியாபாரத்திற்குப்பின்சடமென்றுவழங்கின பாண்டமும்மண்ணைத்தவிர இல்லாதபடியினால் கடசத்திற்கர்த்தம் மண்ணைத்தவிரவுமல்லவென்று பார்க்கிறதேவிசாரம் இப்படிவிசாரித்தவன் கடசத்தியைப்போலே யனிர்வசனமானபடியினால் அந்தச்சத்தியின்காரியமென்றறிவன்

ச—கை அனிர்வசனத்தைச்சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமல் கடமென்று நிருவகிக்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் இந்திரசாலக்காரரிடத்திற் சத்திகாண்பியாதபோது மாயையென்றும் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்

படுகிறுப்போல் மண்ணிற்சத்தியுங்காரியமாய்க்காண்பியாதபோதுசத்தியென்றுங்காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படும்

ச—கை இந்தவுக்திக்குப் பிரமாணமுண்டோ வென்னில்

உ—ம் இப்படிமாயாமயமா யிருக்கிறதென்று வாக்கினால் சொல்லுகிறது மாத்திரமேயல்லாமல் அத்தமில்லையென்றும நிவிகாரமாயிருக்கிறமண் மாத்திரமேபொருளென்றும வேதஞ்சொல்லுகின்றது

ச—கை ஓருகாலத்தில் சத்தியென்றும ஓருகாலத்தில்காரியமென்றுங் காண்பிக்கிறதடஞ் சத்தியென்று அங்கிகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படிகூடுமென்னில்

உ—ம் இருவகைக்குமாதாரமா யிருக்கிறமண்ணை விடாதிருந்தபடியினால் வியாபாரங்கூடும மண்ணை விடுத்துப் பார்த்தால் வாக்குமாத்திரமேயல்லாமல் இரண்டுகாலத்திலு மொருபடித்தா யிருக்கிறமண்போல் பொருளாகாது

ச—கை விகாரமென்றுங்கடமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டபொருளேபொய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடன் ஏன்காணமற்போக வில்லையென்னில்

உ—ம் விகாரபொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று காணப்பட்டதே தோற்றமற்போனது

ச—கை காரியம் பொய்யென் றறிந்துகொண்டு பிரயோசனமேது காணமற்போகவேண்டாமோ வென்னில்

உ—ம் புருஷன் தண்ணீருக்குள்ளே தலைகீழாகத்தோற்றினாலும் அவனில்லைபொய்யென்றறிகிறது போலக்காரியந்தோற்றினாலும் பொய்யென்றறிந்ததேயில்லையென்று போனதுகாணமற் போகிறதல்ல அத்துவிதவாதிகளுக்கு இப்படிக்கொத்த அறிவுதானே புருஷாலத்தம்

ச—கை இந்தப்படிக்கு செகத்தையும் பொய்யென்று ஊன்றிப்பார்க்கக்கேயாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதோ வென்னில்

உ—ம் மண்பொன் இரும்பென்று மூன்றுதிட்டாந்தமுங்காரிய மெல்லதுலாம் பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதுஞ்சாயவேதத்திற்சொல்லியிருக்கிறது

ச—கை கடம்பூஷணம்சத்தியென்று பரிணமித்தது விவர்த்தத்திற் கெப்படிதிட்டாந்த மாகுமென்னில்

உ—ம் பால்தயி ராறுப்போல் பரிணமிக்கபபட்டுப் போகாமல்மண்முதலானது திரும்பியறிந்தால் காரணரூப மாயிருக்கையினால் வவிவர்த்தத்திற்குத் திட்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாம்

ச—கை இந்தப்படிகமிச் சகத்தையே சாகக்காணவேண்டுமெனில்

உ—ம காரியமெல்லாக காரணமாகவே காணவேண்டும்

ச—கை சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்தில் அசத்தியமென்கிற வறிவுளப்படி வருமென்னில்

உ—ம மண்ணென் றறிகிறவிடத்தில் விகாரம்அசத்திய மென்றறிகிறுப்போல

ச—கை மண்ணென்றே சுத்தா யறிய வேண்டும் விகாரத்தை யேன்மறக்க வேண்டுமென்னில்

உ—ம் உள்ளத்தை யுள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததை யுண்டென்று பார்க்கிறதேயனர்த்தம்

ச—கை ஆனால்சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சோதித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்னில்

உ—ம் ஒருகடத்தைமண்ணென்றறிந்துகொண்டால் உலகத்திலுண்டான பாண்டமெல்லாம் மண்ணென்று வகுப்பதுபோல் ஒருவிடயத்திலூன்றிப்பார்த்து பிரமமென்றறிந்தால் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென்றுவகுப்பறும்

ச—கை பிரமத்திற்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் சத்துசித்து ஆனந்தமூன்றும் பிரமலட்சணம் நாமரூபமிரண்டுஞ் சகலட்சணம்

ச—கை கடதிட்டாந்தத்தைப்போல் இவிடத்திலுஞ்சத்தியின்னது சத்திக்காதாரமின்னது சத்தியின்காரியமான விகாரமின்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமென்னில்

உ—ம் இன்னபடியென்று நிர்ணயிக்கப்படாதமாயைதானேசத்திபிரமந்தானே சத்திக்காதாரம் நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில்கர்ப்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின்காரியமான விகாரம்

ச—கை இம்மாயையெந்தவஸ்தையில் விகாரத்தையடைந்ததென்னில்

உ—ம் திருஷ்டிக்குமுன் இன்னதென்று காணப்படாமல் அவ்வியாகிருதமாயிருந்த இந்தமாயை மூந்த மூதவாகாச மென்கிற விகாரத்தையடைந்தது

ச—கை கடவிகாரத்திற்குமண்ணே சுவரூபமாய்க் காணப்பட்டாப்போல ஆகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமசொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்னில்

உ—ம் அஸ்திபாதிப்பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிறரூபத்திற்கும் ஆகாசமென்கிறநாமத்திற்குஞ் சொரூபமில்லாதபடியினால்நாமரூபஞ்சிருஷ்டியிலுண்டாய்ப் பிரளயத்திலழிகிறது கொண்டு இந்தவிரண்டைமித்தையென்றும் மண்போலச் சச்சிதானந்த மெப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கையினால்பிரபஞ்ச சத்தியமென்றும் பகுத்தறி

ச—கை ஆகாசத்திற்குப் பிந்தினவிகாரங்களேது அதில்சச்சிதானந்தத்தைக்காண்பதெப்படியென்னில்

உ—ம் வாயுவுஅக்கினியும் பிருதிவியோஷதிகள் அன்னம்புருடன் தேகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பதெப்படி இப்படி வெகுவிதமாயிருக்கப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாஞ் சச்சிதானந்தத்தைவிட்டுக் காணாதபடியினால் இத்தனையுஞ் சச்சிதானந்தமென்கிற கிலேசந்தேகமில்லை

ச—கை சச்சிதானந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினால் நாமரூபமும் நித்தியமாகட்டுமென்னில்

உ—ம உற்பலபாாத்தால் இல்லாதநாமரூபஙகள் சததியமாயிராமல் பிரமததினிடததில் தோற்றியழிநது போகிறதுவிவேகம பண்ணியனுபவி த்துககொள

ச—கை எபபடிவிவேகம பண்ணிப்பாாக்கிறதெனனில்

உ—ம அலைநுரைகள சமுததிரததிலுண்டாயச சமுத்திரத்திலிருந்து சமுததிரத்தில் லயமாகுவதுபோல

ச—கை இப்படிபாாததாலும் நாமரூபநிறகிறது அதுபோகிறதற்கு உபாயமேதெனனில்

உ—ம் வழியிறறுருமபுபோல் நாமரூபத்தைக கூர்மையாய்பாராமல் அவமதிப்புபண்ணிப்போட்டுபபாாககுமதினசயெல்லாஞ்சச்சிதானந்தமாய ஆதரவோடேபாாததது இநதப்படிநெடுஙகால நிரந்தரமாதரவோடே கூட அறிவிககிறபோதுநாமரூபம இனனவிடமென்று காணுமறபோய் அத்துவிதநிலைகிடைப்பட்டுச சீவன்முத்தனாவான்

ச—கை நாமரூபமபொய்யெனகிற தெதினால்கிடைப்படுமெனனில்

ச—கை நாமரூபததைககண்டவுடனே பண்ணிநசததியனேகமபொய்களைசசிருஷடிததாபோலவுமநிததிரசததியானதுகூடாதசொறபனஙகளைச் சிருஷ்டித்தாப்போலவும் பிரமனிடததில் மாயைசிருஷடிததது பொயயல்லவோ இத்தனையுமென்று எககோரமுமபாாத்து அதிசயப்பட்டால் நாமரூபமபொயயென்று கிடைப்படுமெ நிததிரையெப்படி கூடாதசொற்பனத்தைசசிருஷ்டிககிறதெனனில்

உ—ம சொறபனத்திலே தான் ஆகாசததில்பறக்கவும் தன்தலையைத்தூக்கிப்போகவும ஒருநாழிகைக்குள அனேகமவருஷமவநதுபோகவும செததுபோன புததிராதிகள் திருமபிவந்திருக்கவும காணகிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோ

ச—கை இதனால்பிரமவிகாரததிலே தாச்சுதெனனில்

உ—ம நிததிரைககேசததியுண்டானால் மாயாசததியானது நிர்விகாரமாயிருககிற பிரமததினிடத்தில்செடஙகளசிதாபாசாளென்கிறவிகாரங்களைக கறபிககிறது அதிசயமல்ல

ச—கை இந்தவிகாரமுமபிரமமுஙகலநது தோறறுகிறவிடததில் ஒன்றுசததியமும ஒன்றுமித்தையுமாகப பாாககிறதெபபடியெனனில்

உ—ம் எங்குஞ்சரியாயிருக்கிற புடவைசத்தியமென்றும் அதில்தனித்தனியே காண்பிக்கிற சித்திரமிதனையென்றும் அறிகிறாப்போல் எங்குஞ்சரியாகத்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்று அதில்தனித்தனியேதோற்றுகிற நாமரூபத்தையென்றுங்கண்டு உபேட்சிக்கவேண்டும்

ச—கை தொழிலுடன்பட்டவனே தானாகத்தோற்றுகையினால் தன்னையசங்கனென்றறிகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் கிணற்றிலேதலைகீழாய் தோற்றுகிலும் அதைத்தானல்லவென்று தள்ளிகரைமேலிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தேகமறப்பார்க்கிறாப்போல் மூன்றவத்தையிலுங் கர்த்தாவாயோடித்திரிகிற தன்னைத்தானல்லவென்றுபேட்சித்து இதற்குச்சாட்சியாயிருக்கிற சித்தைத்தானேதானென்றுசந்தேகமறக்கண்டிருக்கவேண்டும்

ச—கை மனதிலாவேசமாய் மூண்டிருக்கிறகிரயஞ்சகாரியத்தையுபேட்சைபண்ணுகிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் க்ஷணத்துக்கொருக்கால் வெவ்வேறாய்வருகிற மனோராச்சியத்தைச் சகலருமம்மட்டிலேயுபேட்சிக்கிறாப்போல வாலிபத்தில்எவ்வனம்பாராமல் எவ்வனத்தில்வார்த்திகம் வேண்டுமென்றும் வாராமல்தோற்றுச்செத்தவனை யின்றைக்குவாவென்றாலும் வாராமல்மனோராச்சியம்போலெங்ஙனே கண்டு அங்ஙனேயழிந்துபோகிறபடியினால்நாமரூபந்தோற்றினாலும்பொய்யென்றேயுபேட்சிக்கவேண்டும்

ச—கை இப்படிசர்வாத்மனும் பிரபஞ்சத்தையுபேட்சிக்கச்சொன்னால்சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமென்னில்

உ—ம் கூத்தாடிபோலேவாசனை தானேநிருவகிக்கும்

ச—கை ஒருக்கால் பாலனென்றும் கிழவனென்றும் நானாவிதமாகவழங்குகிறதே தானாககாண்பிக்கிறபடியினால் தான்ஏகரீதியாயிருக்கிற சைதன்னியமென்கிறதுமனதிலெப்படிதிடப்படுமென்னில்

உ—ம் வெவ்வேறாஜலப்பிரவாகமெடுத்தாலும் நடுவிலிருக்கிற பெருங்கல்லு அசையாததுபோல நாமரூபங்கள் வெவ்வேறாயபரிபாகப்பட்டாலும் ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமே நாமென்றறியவேண்டும்

ச—கை இந்தப்பாவனை முதிர்ந்தாலெப்படியிருக்குமென்னில்

உ—ம் கண்ணாடியில்தோற்றினபட்டணம்போல சச்சிதானந்தத்தில் செகத்துகாணும்

ச—கை நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதை யுபேக்ஷிக்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் கண்ணாடியைக்காணுமல்பிரதிவிம்பந் தோற்றாதுபோலச் சச்சிதானந்தந்தோற்றுமல்பிரதிவிம்பந் தோற்றமாட்டாது ஆகையிஞல் முந்திதோற்றுகிறசச்சிதானந்தத்தைப் பார்த்துமேல் நாமரூபத்தில்புத்தியைநாட்டாமல் நிறுத்திஞல் அடைப்பட்டதுவிதமாக அத்துவிதப்பிரமநிலைதானுகமிஞ்சும் இந்தநிலையில்தானே எல்லாரும்நின்றுஇளைப்பாறிஞர்கள்

இப்படி அத்விதானந்த விவேகம்பண்ணினவன்பிரமஞானியாவான்

அத்துவிதானந்தம்-முற்றிற்று.

(*)

௪

நான்காவது

வித்தியானந்தம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் யோகானந்தத்திஞலும் ஆத்மானந்தத்திஞலும் அத்துவிதானந்தத்திஞலும் பிரமானந்தம்பெற்றவனுடையவித்தியானந்தத்தை நிரூபித்தருளுகின்றார்

ச—கை வித்தியானந்தமாவதேது அது யெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்

உ—ம் விஷயானந்தம்போலேவித்தியானந்தம் அந்தக்கரணவிருத்திரூபமாயிருக்கும் அது துக்கநிவர்த்தியென்றுங் காமியலாபமென்றுங்கிருதகிருத்யமென்றும் அடையவேண்டியதெல்லாமடைந்த சந்தோஷமென்று நாலுவிதமாயிருக்கும்

ச—கை துக்கமெத்தனைவிதம அது ஞானத்திஞலெப்படி போயிற்றுகாமியலாபம் எத்தனைவிதம்ஞானத்திஞலது எப்படியடைப்பட்டது கிருதகிருத்யம்யெத்தனைவிதம் அது ஞானம்வந்ததுகொண்டு எப்படிசெய்து முடிந்தாயிற்று அடையப்போகிறபுருஷார்த்தமேது அது ஞானத்திஞல் எப்படியடையப்பட்டதென்னில்

உ—ம் இகலோகதுக்கமென்றும் பரலோகதுக்கமென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கும் ஆத்மாவேநாமென்றறிந்தால்போசிக்கிறவனில்லாமற்போ

கிறபடியினாலும் நாமரூபம்பொய்யென்றறிந்தால் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக் குறித்துவருகிற இகலோகதுக்கம் போயிற்று தாமரையிலையில் தண்ணீர்ஒட்டாது அதுபோலஞானியை ஆகாமியகருமம்பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியிலிட்டபஞ்சுபோல் ஞானிக்குச்சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியினாலும் புண்ணியபாவசித்தனைபாய்வருகிறபரலோகதுக்கம் போயிற்றென்றுதுக்கநிவர்த்தி சொல்லப்பட்டதுகாமியம்பதினொருவிதமுண்டு அதெப்படியென்னில் அழகிளமையுடையவனாய் அரோகதிடகாத்திரனாய்ப் பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலமுழுதுங்கைக்கீழாச்சாண்டுபொசிக்கிறதுஒருமனுஷியானந்தம்இந்தக்கிறமத்தில் புண்ணிய பரிபாகத்தினால் நூறத்தனையதிகம்மனுஷகந்தர்வானந்தம்அதில் நூறத்தனையதிகம்தேவகந்தர்வானந்தம்அதில் நூறத்தனையதிகம் பிதிர்த்தேவானந்தம் அதில்நூறுகொண்டது கற்பாதியில்தேவனாய்ப்பிறந்த ஒருஅஜானதேவானந்தம்அதில்நூறுகொண்டதுகற்பத்தில் அஸ்வமேதமுதலானதுகள் பண்ணியுன்னிகபதத்தையடைந்த கர்மதேவனானந்தம்அதில்நூறுகொண்டதுவிராட்புருடானந்தம்அதில்நூறுகொண்டது சூத்திராத்மாவனந்தம் அதில்நூறுகொண்டது அந்தரியானந்தம் இந்தப்படிவாக்குக்குமனதிற்குமெட்டினஆனந்தம்பதினொன்றுஞ்சொல்லப்பட்டது வாக்குக்குமனதிற்குமெட்டாத ஆத்மானந்தத்தையடைந்த ஞானிக்குராகத்துவேஷாதிகளோடேகூடியிருக்கிறஇந்தப்பதினொருவானந்தத்தையும் நாய்க்கக்கினசோறுபோல்தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும்இத்தனையும இந்திரசாலமாய்காண்கையினாலும்இத்தனையெயராயிருந்துபொசிக்கிறதும் நாமொருவன்றானேயென்கிற அனுசந்தானத்தினாலும் அவர்களைப்போல் கிறமமன்றியில்ஞானிக்குசகலபோகமுமொருமிக்கவந்தது இகலோகத்தைக்குறித்தும்மோட்சத்தைக்குறித்தும்கிருத்தியமூன்றுவிதமுண்டென்றும் அதெல்லாம்ஞானிக்குத்தீர்ந்தமுறியாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும் அடையப்போகிறபுருஷார்த்தம் பிரமமென்றும்அது அபரோட்சஞானத்தினாலடைந்து வருப்பற்றதென்றும்இப்படியிருந்தநான்குவகையுந்திரிப்திதீபிகையில்வெட்டவெளியாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதையுங்கண்டுகொள்ளவேண்டும்

இப்படிவித்தியானந்தத்தை இந்தநிலைவரைநாளவும் அப்பியாசம் பண்ணிவருகிறவன் பிரமசொரூபமாவன்

வித்தியானந்தம்-முற்றிற்று

உ

ஐந்தாவது

விஷயானந்தம்.

வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் பிரமானந்தத்தி லேகதேசமாய் பிரமானந்தத்திற்கு வழியாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தைநிரூபித்தருளுகின்றார்

ச—கை விஷயானந்தமாவதேது அதுஎந்தவிதத்தில் காணலாமெனில்

உ—ம் விருத்தியில் பிரதிவிம்பித்த வானந்தம் விஷயானந்தம் அதைவிவேகத்தினால் காணலாம்

ச—கை எல்லாவிருத்தியிலும் ஆனந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்க இல்லையென்னில்

உ—ம் சலத்தில்பிரதி விம்பித்த சந்திரன்குழம்பினசலத்தில் சாமானியமாய்த்தோற்றுகிறது போலவும்நிர்மல சலத்தில் தெளிவாய் தோற்றுகிறதுபோலவுஞ் சிலவிருத்திகளில் ஆனந்தந்தோற்றும் சிலவிருத்திகளில்தோற்றாது

ச—கை ஆனாலந்தக்கரண விருத்தியெத்தனைவிதம் அந்தவிருத்திக்கு லட்சணமேதென்னில்

உ—ம் அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும் கோரவிருத்தியென்றும் மூடவிருத்தியென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அதில்வயிராக்கியம பொறுமையுதாரண காரணமுதலானது சாந்தவிருத்தி காமக்குரோதலோபமுதலானது கோரவிருத்தி மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானதுமூடவிருத்தி

ச—கை பிரமம்இந்தவிருத்தியில் எப்படி பிரதிவிம்பிக்குமென்னில்

உ—ம் கோரவிருத்தி மூடவிருத்தி இரண்டுங்கலங்கின விருத்தியானபடியினால் சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமே யல்லாமல் ஆனந்தப்பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது சாந்தவிருத்தி நிர்மலமானபடியினால் அதில்சித்தோடேகூடி ஆனந்தமும் பிரதிவிம்பிக்கும்

ச—கை இதற்குப்பிரமாணமேதென்னில்

உ—ம் கோரமூடவிருத்தியில் ஆனந்தமனுபவங் காணப்படவில்லைசாந்தவிருத்தியில் ஒருசுகாதி சயங்காணப்படுகிறது

ச—கை கோராதிவிருத்தியில் சுகானுபவமில்லையென்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் விஷயத்தில் ஆசைமூளுகிறபோதே இதுநமக்கு கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிற துக்கங்கூடவருகையினாலும் கிடையாமற்போனால்துக்காதிகமானபடியினாலுங் கொடுத்தவன்பேரில் வயிரம்வளர்க்கையினாலும் அவனைநிக்கிரகிக்கக் கூடாவிட்டால் அழுகையாய் முடிகையினாலும் கோராதிவிருத்தியினால் துக்கமேயல்லாமல்சுகம்லேசமுமில்லை

ச—கை சாந்தவிருத்தியினால் சுகாதியமெப்படியென்னில்

உ—ம் காமியம்லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியில் சுகம்பண்பிக்கிறதுபோகத்திலும் விருத்திசாந்தமானபடியினால் சுகாதிசயந்தோற்றுகிறது இப்படிவிஷயங் கிடைத்ததற்குந் தக்கவானந்தம பிரதிபலிக்கிறதுவிருத்தியில் ஆனந்தந்தோற்றும் வகையினால் சாந்தவிருத்தியுள்ள விடமெல்லாம ஆனந்தந்தோற்றுகிறதிலே சந்தேகந் தேவையில்லை

ச—கை இப்படிபிரதி விம்பிக்கிற பிரமத்திற்கு சுபாவமெத்தனைவிதம் பிறமத்திலிருக்கிற சத்திகதுசுபாவ மெத்தனைவிதம் எந்தவுபாதியில் எந்தசுபாவங் காண்பிக்குமெனில்

உ—ம் சத்தென்றும் ஆனந்தமென்றும் பிரமத்திற்கு மூன்றுசுபாவமுண்டு மண்கல்லுமுதலான செடங்களில் சத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல் மற்றவிரண்டுந்தோற்றாது கோரவிருத்தி மூடவிருத்திகளில் சத்துஞ்சித்துந்தோற்றும ஆனந்தந்தோற்றாது சாந்தவிருத்தில் சச்சிதானந்த மூன்றுந்தோற்றும

ச—கை மாயைக்குளத்தனை சுபாவமுண்டு எந்தச்சுபாவ மெதிலே தோற்றுமென்னில்

உ—ம அசத்தென்றுஞ் செடமென்றுந் துக்கமென்றும் மாயாசொரூபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அசதது மனுஷக்கொம்பு முயற்கொம்புபோலேகாண்பிக்கும் மண்கல்லு முதலானதுகளில் செடங்காண்பிக்கும் கோரமூடவிருத்தியில் துக்கங்காண்பிக்கும் சாந்தவிருத்தியில்செடமும்போகமுமிருக்கிறபடியினால் மாயையானந்தத்தோடே கலந்துகாண்பிக்கும்

ச—கை இப்படிதோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களை யானந்தமாகக்காண்கிறதெப்படியென்னில்

உ—ம் அசத்தைமுயற்கொம்பு மனுஷக்கொம்புபோ லுபேட்சிக்கச் செடங்களை நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்துமாத்திரமாய்ப் பார்க்கக்கோரமூடவிருத்திகளைத் துக்கத்தைத்தள்ளி சத்துஞ்சித்துமாய்ப் பார்க்கச்சாந்தவிருத்திகளைச் சச்சிதானந்தமாய்க் காண்க இப்படி விஷயானந்தத்தின்வழியே மூடனும் பிரமானந்தத்தை யடையலாம்

ச—கை மாயாரூபத்தை யிப்படிக்குத் நிதித்தியாசித்துக்கொண்டு பிரமானந்தமெப்படி கிடைக்குமென்னில

உ—ம் இந்தத்தியானத்தினால் சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே ஆனந்தத்தைதிடப்படுமே இந்தஆனந்த வித்தையில் பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாந் துடைப்பட்டபடியினால் சச்சிதானந்தமேகாகாரமாகத்தோற்றும்

ச—கை பெந்ததுக்க வுபாதிகளேது அதுஎதினால்துடைபடும் பிரபஞ்சரூபாதியாய்த் தோன்றுகிறதெதினாலென்னில்

உ—ம் சாந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்தி சிலைமுதலான சேடங்களிதுக ளெல்லாம் பெர்த்துக்க வுபாதியோகத்தினலும் விவேகத்திலும்இந்த வுபாதிகளெல்லாந் தள்ளப்படும்பின்னர் திரிபுடியில்லாதபடியினல் நிருபாதியாயச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவமஅகண்டானந்த வடிவாய்த் தானேவிளங்கும்

இப்படிபிரமானந்தத்திற்கு வழிபாடாகவிஷையானந்தத்தைநிருபித்தோம் இதைநிரந்தரம் அனுசந்தானம்பண்ணினவன் மோட்சத்தையடைவன்

விஷயானந்தம்-முற்றிற்று

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

முற்றிற்று

ஆ. பஞ்சகமூன்றுக்குப்பிரகரணம் (௰௫)

௳

கடவுள் துணை.

71836

அட்டவணை.

முதல்	சித்திரதீபிகை	க
௨	திருப்திதீபிகை	௨௧
௩	கூடஸ்ததீபிகை	௩௯
௪	தியானதீபிகை	௭௬
௫	நாடகதீபிகை	௫௭
௬	தத்வாதத்வவிவேகம்	௬௰
௭	பஞ்சபூதவிவேகம்	௬௫
௮	பஞ்சகோசவிவேகம்	௭௰
௯	துவிதவிவேகம்	௭௫
௰	மகாவாக்கியவிவேகம்	௮௰
௰௧	யோகானந்தம்	௮௧
௰௨	ஆத்மானந்தம்	௮௯
௰௩	அத்துவிதானந்தம்	௯௧
௰௪	வித்தியானந்தம்	௯௯
௰௫	விஷயானந்தம்	௱௧

அட்டவணை-முற்றிற்று.